

ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน
ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

BIOSOCIAL FACTORS RESULTING IN LAND REFORM IN THE HUAY RABUM LANSAK
DISTRICT UTHAITHANI PROVINCE

สมัชญา ศิริเตชสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน
ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

BIOSOCIAL FACTORS RESULTING IN LAND REFORM IN THE HUAY RABUM
LANSACK DISTRICT UTHAITHANI PROVINCE

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF ARTS (Master of Arts Program in Managerial Economics)

Faculty of Economics Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน
ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสกก จังหวัดอุทัยธานี

ของ

สมัชชา ศิริเตชสิทธิ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภนันท์ ร่มประเสริฐ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาวิทย์ เหล่าสุทธิ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี
ผู้วิจัย	สมัชญา ศิริเดชสิทธิ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภนันท์ ร่มประเสริฐ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี โดยใช้วิธีการศึกษาตามแนวทางวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการจัดที่ดินทำกิน การศึกษาตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดิน เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติผ่านโปรแกรม STATA ANALYSIS ใช้แบบจำลอง Logistic regression model ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบ Binary Logistic Regression เพื่อวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญ ศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการจัดที่ดินทำกิน มีระดับความพึงพอใจรวมต่อโครงการจัดสรรที่ดินทำกินในระดับมาก โดยมีการศึกษาจากความพึงพอใจรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุ 40 – 60 ปี สถานภาพแต่งงานแล้ว การศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา มีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 2 – 4 คน เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีอาชีพเกษตรกร และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท การได้รับการจัดสรรที่ดินเพื่อทำกินตามนโยบายของรัฐบาลนี้ จากการประเมินความพึงพอใจจากพื้นที่ มีผลที่เป็นไปในทิศทางที่ดี ส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชากรดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในส่วนของความเชื่อมั่นต่อโครงการนั้น ประชากรยังมีความกังวลด้านความเสี่ยงในการถูกยึดคืนที่ดินจากนายทุนเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลชุดใหม่และไม่สานต่อนโยบายเดิม

คำสำคัญ : ปัจจัยทางด้านชีวสังคม, การจัดสรรที่ดินทำกิน, ความเสี่ยงจากการปฏิรูปที่ดิน

Title	BIOSOCIAL FACTORS RESULTING IN LAND REFORM IN THE HUAY RABUM LANSACK DISTRICT UTHAITHANI PROVINCE
Author	SAMASCHAYA SIRITECHASIT
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Suppanunta Romprasert

The study aimed to identify the biosocial factors in the land reform of the Huay Rabum in the Lan Sak district in Uthaitani province which affected the risks of the users. The research applied survey method with the data collection using questionnaires from three hundred samples who were living in these areas with the independent study satisfaction of people who were allocated land. The results from the analysis was the Logistic Regression Model, especially in terms of Binary Logistic Regression at a statistically significant level of 0.05, which was linked to the gender (Female), age (40 – 60 Years), status (Married), education level (Primary School), family members(2 – 4 people), years of participation (3 Years), occupation(Farmer) and income per month ($\leq$ 5,000) by considering the four elements which included feelings (the mind), as well as the Social, Economic and Culture al aspects. The results showed that the satisfaction assessment of those living in the area in a good direction, but those people who lacked confidence and had high concerns be in risk because the project was confiscated and the land was relocated. When the new government party talks, power new policy design will be proposed.

Keyword : Biosocial factors, Land allocation, Risk of land reform

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่องปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภนันท์ รมประเสริฐ ซึ่งได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และได้ให้คำแนะนำต่างๆ แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา รวมถึงให้กำลังใจในระหว่างการดำเนินการศึกษาในหัวข้อดังกล่าว ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เกิดความก้าวหน้าและสำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้ในที่สุด และ Professor. Mobinul Huq University of Saskatchewan Department of Economics ได้ให้ความกรุณาเป็นอย่างยิ่งในการเป็นที่ปรึกษาพิเศษและให้คำแนะนำเป็นอย่างดีแก่ผู้วิจัยในระหว่างที่ได้รับทุนเพื่อปฏิบัติงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยซัสแคตเชวัน ประเทศแคนาดา เกี่ยวกับการจัดทำรูปแบบของขั้นตอน วิธีการและการจัดทำข้อมูลเพื่อใช้ในการประมวลค่าทางสถิติ ตลอดจนผลการศึกษา ทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้ที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ประธานและกรรมการสหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบำ จำกัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุทัยธานี ในการอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัย รวมทั้ง ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ในสำนักงานสหกรณ์จังหวัดสระแก้ว

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาท ความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย พร้อมทั้งเพื่อนๆ ระดับปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ ทุกคน ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงคุณของบิดามารดา ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้และบุคคลในครอบครัว ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

สมัชญา ศิริเดชสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง	1
1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
1.3 ความสำคัญของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
1.6 สมมติฐานในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดอุทัยธานี.....	9
2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร	52

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
3.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 4 ผลการศึกษา	57
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร	57
4.2 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล	63
4.3 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินรายด้าน.....	65
4.3.1 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านความรู้สึกร.....	65
4.3.2 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านสังคม	68
4.3.3 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านเศรษฐกิจ.....	71
4.3.4 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านวัฒนธรรม	74
4.4 ด้านการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่	77
4.5 ผลการจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	81
4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	86
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	93
5.2 ด้านการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่	95
5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลทดสอบสมมติฐาน	96
5.4 อภิปรายผล	101
5.5 ข้อเสนอแนะ	106
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก	111

ภาคผนวก ข	118
ประวัติผู้เขียน.....	120

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การจัดสรรที่ดินทำกินในแต่ละชุมชนของพื้นที่.....	6
ตาราง 2 ตารางสรุปผลจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	30
ตาราง 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่าง	59
ตาราง 4 แสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยทุกด้าน	64
ตาราง 5 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยทุกด้าน.....	64
ตาราง 6 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านความรู้สึกรัก	66
ตาราง 7 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านความรู้สึกรัก.....	67
ตาราง 8 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านสังคม	69
ตาราง 9 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านสังคม.....	70
ตาราง 10 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านเศรษฐกิจ	72
ตาราง 11 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านเศรษฐกิจ	73
ตาราง 12 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านวัฒนธรรม.....	75
ตาราง 13 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านวัฒนธรรม	76
ตาราง 14 แสดงค่าร้อยละ ในแต่ละด้านของการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ.....	80
ตาราง 15 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ในภาพรวม)	82
ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านความรู้สึกรัก).....	83
ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านสังคม).....	84
ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านเศรษฐกิจ)	85
ตาราง 19 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านวัฒนธรรม)	86
ตาราง 20 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในภาพรวม	87
ตาราง 21 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านความรู้สึกรัก	88

ตาราง 22 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านสังคม.....	90
ตาราง 23 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านเศรษฐกิจ.....	91
ตาราง 24 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านวัฒนธรรม	92

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดและทฤษฎีในการวิจัย	29
ภาพประกอบ 2 รูปแบบการจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ภาพประกอบ 3 แผนภูมิภาพ แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	61
ภาพประกอบ 4 แผนภูมิภาพ แสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยทุกด้าน	65
ภาพประกอบ 5 แผนภูมิภาพ แสดงค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจในภาพรวมปัจจัยทุกด้าน	65
ภาพประกอบ 6 แผนภูมิภาพ และแสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านความรู้สึกรัก	68
ภาพประกอบ 7 แผนภูมิภาพ และแสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านสังคม	71
ภาพประกอบ 8 แผนภูมิภาพ และแสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	74
ภาพประกอบ 9 แผนภูมิภาพ และแสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านวัฒนธรรม	77
ภาพประกอบ 10 แผนภูมิภาพ แสดงค่าร้อยละ ในแต่ละด้านของการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ	80

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

การบริหารจัดการที่ดิน เพื่อจัดสรรให้ราษฎรผู้ยากไร้หรือผู้มีรายได้น้อย สามารถเข้าใช้ประโยชน์จากที่ดินของรัฐได้ นับเป็นเทคนิคหนึ่งที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในหลายๆประเทศทั่วโลก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรประเภทที่ดิน และส่งเสริมให้ราษฎรผู้ยากไร้มีคุณภาพชีวิตและพื้นฐานทางสังคมที่ดีขึ้น โดยแต่ละประเทศมีการบริหารจัดการที่ดินที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันแต่มีรูปแบบที่คล้ายกัน อาทิ ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีการจัดที่ดินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองและการใช้ประโยชน์ร่วมกันในพื้นที่ประเทศญี่ปุ่น จัดที่ดินเพื่อเป็นการพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่เกษตรกรรมเป็นพื้นที่เมือง พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและเพิ่มประโยชน์ของการใช้ที่ดินมากขึ้น (โครงการศึกษาเพื่อทบทวนเครื่องมือในการบริหารจัดการที่ดินของประเทศไทยและต่างประเทศ อารียา และคณะ , 2552) ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการกำหนดเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดิน เน้นเพื่อที่อยู่อาศัย เพื่อการพาณิชย์ และเพื่อการอุตสาหกรรม ประเทศอินเดีย มีการจำกัดเพดาน เพื่อแก้ไขปัญหาการกระจายการถือครองที่ดิน และประเทศอังกฤษ ใช้มาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษ (สาลินี ศุภรัตน์เมธี, 2554)

จากสถานการณ์ปัญหาของการบริหารจัดการที่ดินของประเทศไทยที่มีการจัดการที่ไม่เป็นระบบและขาดความเป็นเอกภาพ (บริษัท เทสโก้ จำกัด, 2559) เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังมีผู้ไร้ที่ดินทำกินเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกันการกระทำผิดกฎหมายโดยการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากที่ดินของราษฎรก็มีมากขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์กันและนำมาซึ่งการเคลื่อนไหวเรียกร้องเพื่อให้แก้ไขปัญหาที่ดินทำกินมาอย่างต่อเนื่อง นโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 “นโยบายด้านการลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ การแก้ไขปัญหาไร้ที่ดินทำกิน และการรื้อฟื้นพื้นที่ป่าเพื่อใช้ประโยชน์จากที่ดินของราษฎร นโยบายด้านการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยสร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ราษฎรผู้ยากไร้ โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน” (ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2530)

ดังนั้นเพื่อให้ระบบการบริหารจัดการที่ดินของประเทศไทยเกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามนโยบายดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2557 เห็นชอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีคณะกรรมการภายใต้ 4 คณะ ประกอบด้วย คณะอนุกรรมการจัดหาที่ดิน คณะอนุกรรมการจัดที่ดิน คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ และคณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินจังหวัด (คทช. จังหวัด) กำหนดแนวทางในการดำเนินการจัดที่ดินให้แก่ราษฎรผู้ยากไร้ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยไม่ให้เกิดกรรมสิทธิ์ แต่ออญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐ มีการส่งเสริม สนับสนุนการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาอาชีพของราษฎรในรูปแบบกลุ่มหรือชุมชน ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติกำหนด เช่น การจัดตั้งสถาบันเกษตรกร หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม เพื่อร่วมกันบริหารจัดการที่ดิน รวมทั้งการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามศักยภาพของพื้นที่ ดำรงชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้หลักการอนุรักษ์ควบคู่กับการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบ

ในการดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้กับชุมชนของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ นั้นที่ดินยังคงเป็นที่ดินของรัฐ จัดสรรให้ราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เป็นแบบมีเงื่อนไขในลักษณะแบบแปลงรวม ไม่จัดสรรให้เป็นส่วนบุคคล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการซื้อขายเปลี่ยนมือและให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการดูแลป้องกันรักษาและหวงแหนผืนป่า ที่ดินที่มีความเหมาะสมและมีศักยภาพในการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน จำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ ที่ดินของรัฐที่มีราษฎรครอบครอง และพื้นที่ว่างเปล่าไม่มีผู้ครอบครองและมีศักยภาพในการจัดที่ดิน ประเภทที่ดินที่นำมาจัดสรรให้ราษฎรทำกินและหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่ ประกอบด้วย ป่าสงวนแห่งชาติและป่าไม้ถาวร มีกรมป่าไม้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ ป่าชายเลน มีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ เขตปฏิรูปที่ดิน มีสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ ที่ดินสาธารณประโยชน์ มีกรมที่ดิน เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ นิคมสหกรณ์ มีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ ที่นิคมสร้างตนเอง มีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ และที่ราชพัสดุ มีกรมธนารักษ์ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ ทั้งนี้ การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับ (ร่าง) นโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศไทย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้หลักการกรอบยุทธศาสตร์ 4 ด้าน

ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการรักษาความสมดุลทางธรรมชาติ การอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรดินอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการใช้ที่ดินและทรัพยากรดินเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นธรรม ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการจัดที่ดินให้ประชาชนผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน โดยในระยะแรกและเร่งด่วนมุ่งเน้นการดำเนินงานในยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการจัดที่ดินให้ประชาชนผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติได้ดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้แก่ราษฎรผู้ยากไร้ ตามนโยบายรัฐบาล แล้วเสร็จในระยะแรกในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 2 พื้นที่ ได้แก่ ป่าขุนแม่ทา อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ประมาณ 7,289 ไร่ และป่าดงหมู อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม เนื้อที่ประมาณ 1,524 ไร่ และเขตปฏิรูปที่ดิน ส.ป.ก 2 พื้นที่ ได้แก่ ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี เนื้อที่ประมาณ 3,239 ไร่ และพื้นที่ตำบลนาจำปา อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ เนื้อที่ประมาณ 776 ไร่ เป็นพื้นที่นำร่องเพื่อให้เป็นพื้นที่ต้นแบบของโครงการ โดยแต่ละพื้นที่มีลักษณะและสภาพการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ซึ่งมีข้อสังเกตและประเด็นที่น่าสนใจต่างกัน เช่น พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ **ป่าขุนแม่ทา** อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดหาที่ดิน (กรมป่าไม้) ให้ดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้ราษฎร พื้นที่เดิมประมาณ 9,100 ไร่ แต่สามารถดำเนินการจัดที่ดินได้เพียงเนื้อที่ประมาณ 7,289 ไร่ เนื่องจากโครงการยังไม่สามารถย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ต้นน้ำได้ทั้งหมดรวมทั้งราษฎรส่วนใหญ่ในพื้นที่ยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การดำเนินการจัดที่ดินจึงทำให้ราษฎรไม่ให้ความร่วมมือหรือเข้าร่วมโครงการน้อย และที่น่าสนใจ คือ ในด้านการดำเนินงานในพื้นที่ มีการรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ในพื้นที่อยู่แล้ว คือ สหกรณ์การเกษตรกร้อยยืนแม่ทา จำกัด จึงทำให้การดำเนินงานในพื้นที่เป็นไปในลักษณะการดำเนินงานแบบคู่ขนานกับโครงการ นอกจากนี้ยังมีผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถาบันเกษตรกรในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง **ป่าดงหมู** อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม เป็นพื้นที่นิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึกนครพนม จังหวัดนครพนม สภาพการใช้ที่ดินเพื่อเพาะปลูกส่วนใหญ่ปลูกไม้ยืนต้น พืชไร่ นาข้าว ตามลำดับ ลักษณะพื้นที่เป็นดินตื้นและมีความลาดชัน เป็นเนินเขา จึงทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่โครงการค่อนข้างเป็นอุปสรรค ในด้านการดำเนินงานในพื้นที่ มีการรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ภายในโครงการ คือ สหกรณ์การเกษตรโสกแมว จำกัด เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรในพื้นที่ ด้านความพร้อมและกิจกรรมในพื้นที่ การบูรณาการของหน่วยงานในพื้นที่ค่อนข้างมีความพร้อมและ พื้นที่เหมาะสมแก่การปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น มัน

ลำปะหลัง , อ้อยโรงงาน , ยางพารา และลำไย **ตำบลนาจำปา อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์** เป็นพื้นที่ที่นำมาจัดสรรให้กับราษฎร 2 กลุ่ม คือ ราษฎรผู้บุกรุกป่า และกลุ่มราษฎรผู้ยากไร้ที่ไม่มีที่ทำกินในจังหวัดกาฬสินธุ์ รวมจำนวน 74 ราย การจัดสรรพื้นที่โดยใช้แผนที่ทางการเกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก ที่ดินบริเวณนี้ส่วนใหญ่ขาดความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากการใช้พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ขาดแคลนแหล่งน้ำผิวดิน คือปัญหาหลักของโครงการนี้ ในด้านการดำเนินงานในพื้นที่ มีการรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ภายในโครงการ คือ สหกรณ์การเกษตรบ้านดงกล้วย จำกัด เพื่อให้ราษฎรที่กระทำผิดระเบียบและไม่มีที่ทำกินได้มีหลักในการดำรงชีวิตโดยการพึ่งพาซึ่งกันและกัน กิจกรรมในพื้นที่ การบูรณาการของหน่วยงานในพื้นที่ค่อนข้างมีความพร้อมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่จึงทำให้ราษฎรในพื้นที่โครงการมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้ พื้นที่โครงการมีสภาพพื้นที่ที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตเนื่องจากการคมนาคม การติดต่อกับพื้นที่สะดวกเนื่องจากเป็นพื้นที่ใกล้เคียงชุมชนเมือง และ**สวนป่าห้วยระบำ ตำบลระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี** พื้นที่โครงการ เป็นพื้นที่สวนป่ายุคาลิปตสมา ก่อน คุณภาพดินไม่เหมาะสมแก่การทำเกษตร หน้าดินตื้น ต้องมีการปรับปรุงบำรุงดินเพื่อให้เหมาะสมแก่การทำเกษตร หลังจากได้รับมอบสิทธิ์ในที่ดินแล้ว เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ได้เนื่องจากมีข้อจำกัดทางกายภาพอยู่ในการดำเนินงานในพื้นที่ มีการรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ภายในโครงการ คือ สหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบำ จำกัด จากการบูรณาการของหน่วยงานในพื้นที่เพื่อปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้กับราษฎรในพื้นที่จนถึงปัจจุบันราษฎรในพื้นที่สามารถที่จะใช้ประโยชน์จากที่ดินได้มากขึ้น เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานทุกภาคส่วนในพื้นที่ นอกจากการผลักดันกำลังกันของหน่วยงานในพื้นที่แล้วส่วนที่สำคัญคือ สหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบำ จำกัด มี สหกรณ์นิคมลานสัก จำกัด ทำหน้าเป็นพี่เลี้ยง ในทุกกิจกรรมตั้งแต่เริ่มจัดตั้งจนถึงปัจจุบัน ด้านความพร้อมและกิจกรรมในพื้นที่ พื้นที่มีความเหมาะสมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจ อาทิ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ลำไย และข้าว ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบในพื้นที่นำร่องของโครงการผู้วิจัยมีความสนใจและเลือกศึกษาในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี เนื่องจากพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี เป็นพื้นที่ที่มีความน่าสนใจในประเด็นที่มีข้อจำกัดทางกายภาพที่ค่อนข้างชัดเจนในพื้นที่และเมื่อมีการปรับปรุง ปฏิรูปพื้นที่แล้วมีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด รวมทั้งในด้านการบูรณาการของหน่วยงานทุกภาคส่วนในพื้นที่ซึ่งความร่วมมือที่จะพัฒนาในพื้นที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการและนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของราษฎรอย่างยั่งยืน และในพื้นที่ทำการศึกษา มีราษฎรถือครองที่ดินทำกินในพื้นที่ ตามที่

คณะกรรมการนโยบายที่ดินจังหวัด (คทช. จังหวัด) ได้ตรวจสอบคุณสมบัติและคัดเลือกเกษตรกรตามประเภทและคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการจัดที่ดินตามที่ คทช. กำหนดและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินแล้ว จำนวน 364 ราย จากเป้าหมาย 486 ราย โดยทำการศึกษาการใช้ที่ดินทำกินของเกษตรกรในพื้นที่ตามที่ได้รับ การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินการตามนโยบายการจัดที่ดินทำกินเพื่อผู้ยากไร้ ให้ครอบคลุมมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งประเมินหาความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรค รวมทั้งแนวโน้มสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ยังพื้นที่ที่ดำเนินการเพิ่มเติมในระยะที่ 2 หากมีประเด็นที่น่าสนใจผู้วิจัยจะทำการศึกษาเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ คือ

เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภออลานสั๊ก จังหวัดอุทัยธานี

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในอดีตจนถึงปัจจุบันของการนำนโยบายการจัดการที่ดินทำกินมาสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าของราษฎรและแก้ไขปัญหาความยากจนยังไม่ประสบความสำเร็จ อาจเพราะการเลือกใช้เครื่องมือที่จะนำไปสู่แนวทางในการดำเนินการและจัดการปัญหาของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในระบบไม่ตรงจุดและไม่ตอบสนองต่อความต้องการของราษฎรอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของราษฎร รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการที่ดินทำกินตลอดจน ผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในการใช้ประโยชน์ที่ดินของเกษตรกรที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาวิธีการดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรตามนโยบายรัฐบาล ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภออลานสั๊ก จังหวัดอุทัยธานี

1.4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล จำนวน 8 ชุมชน โดยจัดสรรแปลงที่ดินเพื่อรองรับเกษตรกร ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภออลานสั๊ก จังหวัดอุทัยธานี ดังนี้

ตาราง 1 การจัดสรรที่ดินทำกินในแต่ละชุมชนของพื้นที่

ชุมชนที่	จำนวนแปลงที่ดิน รองรับ	จำนวนราษฎร	หมายเหตุ
1	88	47	
2	22	-	แปลงรองรับราษฎร
3	48	48	
4	130	123	
5	42	-	แปลงรองรับราษฎร
6	72	62	
7	63	63	
8	21	21	
รวม	486	364	

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล จำนวน 8 ชุมชน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี จะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างราษฎรที่ดำเนินการจัดที่ดินแล้ว ในจำนวนมากกว่า 80 %

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 สถานภาพ

1.4 ระดับการศึกษา

1.5 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

1.6 จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ

1.7 อาชีพ

1.8 รายได้ต่อเดือน

2. ตัวแปรตาม ความพึงพอใจของชุมชนต่อการจัดที่ดินทำกิน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยทางชีวสังคม หมายถึง คุณลักษณะของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปซึ่งมีผลมาจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร อาชีพ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ รายได้ครัวเรือน และการส่งเสริมอาชีพ

ความพึงพอใจของชุมชน หมายถึง ความพอใจที่เกิดจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ชุมชนของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้ง ปัจจัยพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

การส่งเสริมอาชีพ หมายถึง การส่งเสริม พัฒนาอาชีพ และการตลาดในรูปแบบเศรษฐกิจชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้การใช้ระบบการอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างรายได้ ในรูปแบบของการรวมกลุ่ม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ตามแนวทางพระราชดำริ

ความมั่นคงและปลอดภัยในแต่ละวัน หมายถึง ประชาชนในชุมชนที่ได้รับการจัดสรรที่ดินมีความรู้สึกถึงความมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยปราศจากความหวาดกลัว

ความรู้สึก (จิตใจ) หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจในชีวิต คือ การรู้สึกมีความสุขที่ได้รับการช่วยเหลือในเรื่องที่ดินและที่อยู่อาศัย รวมถึงปัจจัยพื้นฐานต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคีต่างๆ

สังคม หมายถึง การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ที่มีการอาศัยอยู่ร่วมกัน มีการดำเนินชีวิตและมีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยกิจกรรมนั้นๆ เกิดจากความร่วมมือกันในชุมชน เช่น การรวมกลุ่มเป็นสถาบันเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

เศรษฐกิจ หมายถึง การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งเกิดจากการมีงานทำ มีรายได้ที่เพียงพอจากการประกอบอาชีพที่มั่นคง รวมถึงการมีเงินเก็บที่เกิดจากการออมและการจัดทำบัญชีครัวเรือน

วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นจากความคิดที่สร้างสรรค์ ภูมิปัญญา ที่มีการพัฒนาจากอดีตสู่ปัจจุบัน ใช้ยึดถือปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ความเจริญงอกงาม เกิดเป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตในรูปแบบของกิจกรรมมนุษย์

1.6 สมมติฐานในการวิจัย

ในปัจจุบัน การใช้นโยบายในการบริหารจัดการที่ดินทำกินของรัฐบาลจะมีผลสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ส่งผลและสนับสนุนให้การใช้นโยบายในการจัดที่ดินทำกินให้กับราษฎรประสบผลสัมฤทธิ์ กลไกที่ใช้ขับเคลื่อนหรือเครื่องมือที่นำมาใช้ ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และ

สามารถนำมาใช้ในการวัดผลการดำเนินเพื่อให้เป็นไปตามตัวชี้วัดความสำเร็จในการใช้นโยบาย
เพื่อให้เกิดความอยู่ดีกิน ราษฎรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ขึ้นอยู่กับ

เพศ

อายุ

สถานภาพ

ระดับการศึกษา

จำนวนสมาชิกในครอบครัว

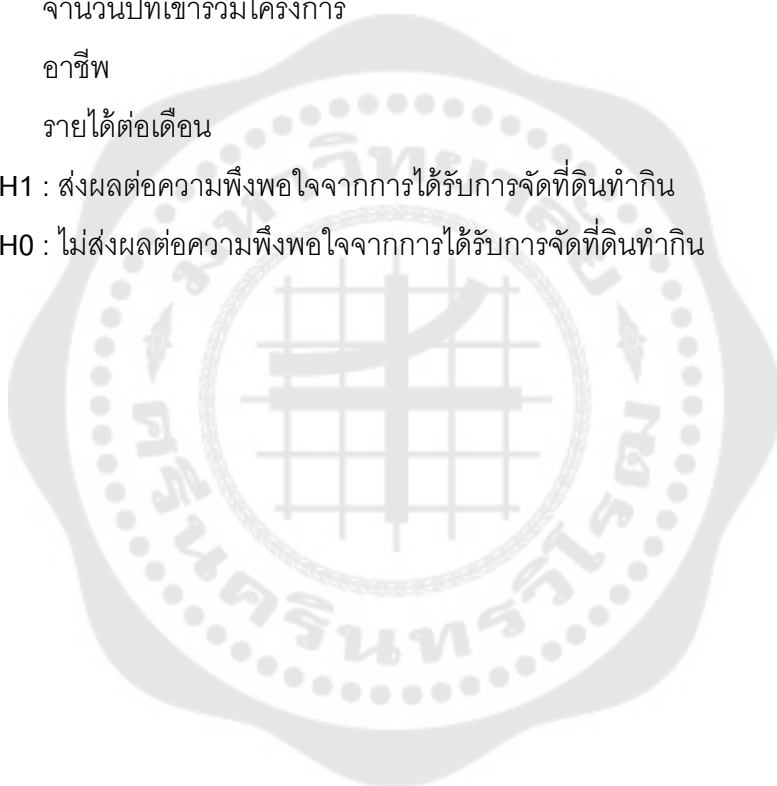
จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ

อาชีพ

รายได้ต่อเดือน

H1 : ส่งผลต่อความพึงพอใจจากการได้รับการจัดที่ดินทำกิน

H0 : ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจจากการได้รับการจัดที่ดินทำกิน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดอุทัยธานี
2. แนวคิดและทฤษฎีหลัก
3. แนวคิดการกระจายการถือครองที่ดิน
4. ทฤษฎีการพัฒนาคูณภาพชีวิต
5. แนวคิดและทฤษฎีเสริม
6. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
7. ทฤษฎีการมีส่วนร่วม
8. ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน
9. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดอุทัยธานี

สภาพทั่วไป

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดอุทัยธานี ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่าง มีพื้นที่ทั้งหมด 6,730 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 4,206,404 ไร่ พื้นที่ทางการเกษตร 2,034,290 ไร่ นอกจากนั้น เป็นพื้นที่ที่มีสภาพเป็นพื้นที่คุ้มครอง เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ 9 แห่ง วนอุทยาน 2 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า 1 แห่ง จังหวัดอุทัยธานีมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนครสวรรค์

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดชัยนาท จังหวัดสุพรรณบุรี และ จังหวัดกาญจนบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดนครสวรรค์ และ จังหวัดชัยนาท

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี และ จังหวัดตาก

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดอุทัยธานี ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่าง ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 14 องศา 56 ลิปดาเหนือ ถึง 15 องศา 47 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 89 องศา 59 ลิปดาตะวันออก ถึง 100 องศา 7 ลิปดาตะวันออก พื้นที่ 2 ใน 3 เป็นป่าเล็กใหญ่ สลับซับซ้อน และพื้นที่ 1 ใน 3 ทางทิศตะวันออก เป็นที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูก มีแม่น้ำสะแกกรังไหลผ่านตัวเมืองอุทัยธานีลงสู่แม่น้ำ

เจ้าพระยา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าและภูเขาสูงสลับซับซ้อน ลาดเอียง จากตะวันตกลงมาทาง ตะวันออก ตอนกลางของพื้นที่จังหวัดเป็นที่ดอนคล้ายลูกคลื่น

การเมืองการปกครอง

จังหวัดอุทัยธานีเป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของจังหวัดในเขตภาคเหนืออยู่ห่างจาก กรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงสายเอเชียประมาณ 230 กิโลเมตร มีประชากรอาศัยอยู่ทั้งหมดประมาณ ประชากร 330,179 คน และแบ่งออกเป็น 8 อำเภอ 70 ตำบล 642 หมู่บ้าน 108 ชุมชน

1. อำเภอเมืองอุทัยธานี
2. อำเภอหนองขาหย่าง
3. อำเภอหนองฉาง
4. อำเภอทัพทัน
5. อำเภอสว่างอารมณ์
6. อำเภอลานสัก
7. อำเภอบ้านไร่
8. อำเภอห้วยคต

สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดอุทัยธานีมีตั้งแต่อากาศแบบกึ่งร้อนจนถึงอากาศแบบร้อนชื้นฝนตกชุกในบริเวณป่าเขา ทางด้านตะวันออกของจังหวัด อากาศร้อนและแห้งแล้ง มี อุณหภูมิสูงในฤดูร้อนฤดูหนาวอากาศ ไม่หนาวมากนัก โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในฤดูฝน และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในฤดูหนาว ซึ่งแบ่งฤดูตาม ระยะเวลาได้ดังนี้

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงต้นเดือนพฤษภาคม

ทรัพยากรธรรมชาติ

พื้นที่ทางด้านตะวันตกของจังหวัดอุทัยธานีในเขตอำเภอบ้านไร่ อำเภอลานสัก และอำเภอห้วยคต มีป่าไม้ ที่อุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วยป่าชนิดต่าง ๆ ตามสภาพภูมิประเทศ และ ภูมิอากาศคือป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง และป่าเบญจพรรณ มีไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจ ที่สำคัญได้แก่ ไม้ยาง ไม้กระบาก ไม้ตะเคียนทอง ไม้มะค่าโมง ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ชิงชัน ไม้เต็ง ไม้รัง ฯลฯ (ที่มาจาก : ที่ทำการปกครองจังหวัดอุทัยธานี (ออนไลน์))

ข้อมูลพื้นฐานอำเภอลานสัก

อำเภอลานสัก เดิมเป็น ตำบลลานสัก ขึ้นกับอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ยกฐานะขึ้นเป็นกิ่งอำเภอลานสัก เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2518 โดยที่ว่าการกิ่งอำเภอลานสัก ตั้งอยู่ที่ บ้านปากเหมื่อน หมู่ 3 ตำบลลานสัก ต่อมาเมื่อวันที่ 13 กค. 2524 ได้รับการยกฐานะเป็น อำเภอ ลานสัก และย้ายมาตั้ง ที่ว่าการ ที่บ้านเก่า หมู่ 2 ตำบลลานสัก ซึ่งเป็นที่ตั้งปัจจุบัน เนื้อที่/พื้นที่ 1,085 ตร.กม สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป แบบมรสุม 3 ฤดู อุณหภูมิสูงสุด 18 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด 18 องศาเซลเซียส ข้อมูลการปกครอง ตำบล 6 แห่ง เทศบาล 1 แห่ง หมู่บ้าน 84 แห่ง อบต. 6 แห่ง

ข้อมูลเศรษฐกิจ :

อาชีพหลัก : ทำไร่ ทำสวน ทำนา

อาชีพเสริม : ทอผ้าพื้นเมือง ผลิตภัณฑ์จากไม้

ข้อมูลด้านทรัพยากร : ป่าไม้สักธรรมชาติ แหล่งต้นน้ำห้วยขาแข้ง แหล่ง รักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

จำนวนประชากรทั้งสิ้น 58,872 คน ด้านการเกษตร และอุตสาหกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ มันสำปะหลัง ข้าวโพด อ้อย

ข้อมูลพื้นฐานตำบลระบำ

ตำบลระบำเดิมขึ้นอยู่กับตำบลลานสักต่อมาเมื่อวันที่ 10 ก.ย. 2527 ได้มีการ แบ่งแยกตำบลระบำออกจากตำบลลานสัก สำหรับชื่อตำบลระบำนั้น ได้มาจากชื่อของเขานางรำ เนื่องจากในพื้นที่ของตำบลนั้นมีภูเขาเยอะและมีเขานางรำ ซึ่งชาวบ้านพากันเรียกจนติดปากดังนั้น เมื่อแยกตำบลออกมาจึงช่วยกันตั้งชื่อของตำบลในตอนแรกจะได้ชื่อตำบลนางรำ แต่ฟังแล้วไม่ค่อยดีเท่าไร จึงให้ตั้งชื่อว่า "ตำบลระบำ" ซึ่งใกล้เคียงกับชื่อของภูเขานางรำนั่นเอง ในขณะที่แยกตำบล ออกมานั้นมีหมู่บ้านจำนวน 6 หมู่บ้าน ปัจจุบันมีหมู่บ้าน 16 หมู่บ้าน และเมื่อวันที่ 2 มี.ค. 2538 ได้ ยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหาร ส่วนตำบลพื้นที่ตำบลระบำมีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงและภูเขา มีสภาพดินเป็นดินร่วนปนทรายและ ดินลูกรัง เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่และปศุสัตว์ มีพื้นที่ทั้งหมด 674 ตร.กม. หรือ 421,250 ไร่

เขตพื้นที่ติดต่อ : ทิศเหนือ ติดต่อกับ กิ่ง อ. แม่เปิน จ.นครสวรรค์

ทิศใต้ ติดต่อกับ ต. ป่าอ้อ อ. ลานสัก จ. อุทัยธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ต. ลานสัก อ. ลานสัก จ. อุทัยธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง อ. บ้านไร่

จ. อุทัยธานี

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ :

อาชีพหลัก : ทำสวน ทำไร่

อาชีพเสริม : รับจ้าง

สาธารณูปโภค

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขต อบต. 2,765 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 95.00 จำนวนบ้าน ที่มีโทรศัพท์ 1,098 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 38.02 ของจำนวนหลังคาเรือน

การเดินทาง :

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3438 (เฉลิมพระเกียรติ ร.9) ระยะทาง 18 กม.
2. ทางหลวงชนบท ถนนสายลานสัก-โป่งสามสิบ ระยะทาง 10 กม.

ผลิตภัณฑ์ : ท็อฟฟี่โบราณ

2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการกระจายการถือครองที่ดิน

การกระจายการถือครองที่ดิน หมายถึง การแบ่ง (กระจาย) ที่ดิน ซึ่งเป็นทรัพยากร หรือทรัพย์สินที่มีอยู่อย่างจำกัดนำมาจัดสรรให้ผู้ถือครองซึ่งรัฐอาจจะมอบหมายให้ปัจเจกบุคคลเป็นเจ้าของ หรือให้รัฐเป็นเจ้าของถือครอง หรือให้ชุมชนบริหารจัดการร่วมกัน

(มานิช สุขสังข์, 2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการกระจายการถือครองที่ดิน หมายถึง เป็นการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เพียงพอต่อจำนวนของประชากรที่มีความต้องการในการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรและมีส่วนร่วมในการครอบครองและใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองของรัฐ โดยการทำให้ประชาชนได้มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยเพียงพอต่อการดำรงชีพส่งผลให้ประชาชนมีความมั่นคงในการทำประโยชน์ในที่ดิน และสร้างแรงจูงใจให้มีการพัฒนาที่ดินอย่างต่อเนื่อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตั้งแต่ความหมายของการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม เพราะความยุติธรรมเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิหน้าที่ในทางศีลธรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรแบ่งปันประโยชน์และภาระต่างๆของชีวิตในสังคม มีองค์ประกอบที่เชื่อมโยงกันได้แก่ พัฒนาการของการถือครองที่ดิน แนวคิดเกี่ยวกับการถือครองที่ดิน โดยจำแนก

เป็นการถือครองที่ดินโดยเอกชน และการถือครองที่ดินโดยรัฐ และทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการถือครองที่ดิน นอกจากความหมายของการกระจายการถือครองที่ดินแล้ว ยังมีมาตรการทางกฎหมายในการกระจายการถือครองที่ดิน ซึ่งประกอบด้วย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดิน การกระจายการถือครอง (ที่ดินของรัฐ ที่ดินของรัฐวิสาหกิจ ที่ดินเอกชน และที่ดินขององค์กรทางศาสนา) องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและตรวจสอบการถือครองที่ดิน และปัญหาการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม จากการศึกษาในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กันนี้เพื่อนำไปใช้ในการกระบวนการปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมแก่ประชาชน และสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 85(2)

(ไชยยศ เหมะรัชตะ, 2530) กล่าวว่า การกระจายสิทธิการครอบครองที่ดินเป็นมาตรการของวิธีการปฏิรูปที่ดินอีกนัยหนึ่งก็คือสาระสำคัญของการปฏิรูปที่ดินอยู่ที่การจัดระบบการถือครองที่ดินเพื่อกระจายที่ดินไปให้เกษตรกรถือครองและใช้ในการประกอบอาชีพอย่างเท่าเทียมกัน การปฏิรูปที่ดินในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงสิทธิการถือครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรวมให้แก่เกษตรกรผู้ทำประโยชน์ได้มีโอกาสเป็นเจ้าของที่ดินและใช้เพื่อการประกอบอาชีพเกษตรกรอย่างถาวร เพื่อเป็นการลดช่องว่างทางรายได้และเพิ่มความเป็นธรรมในสังคม

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงสาระสำคัญของการปฏิรูปที่ดินซึ่งอยู่ที่การสร้างระบบการถือครองที่ดินเพื่อให้เกิดการกระจายการถือครองและใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างเท่าเทียมกัน การปฏิรูปที่ดินในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงสิทธิการถือครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรวมให้แก่เกษตรกรผู้ทำประโยชน์ ได้มีโอกาสเป็นเจ้าของที่ดินหรือมีที่ดินในการประกอบอาชีพเกษตรกรอย่างถาวร อันเป็นการกระจายรายได้จาก ผู้ที่ร่ำรวยให้แก่เกษตรกรที่ยากจน เพื่อลดช่องว่างทางรายได้ และเพิ่มความเป็นธรรมในสังคม โดยการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรวมให้สามารถใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเสริมสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นและความมั่นคงของประเทศชาติควบคู่กันไป ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงการกระจายการถือครองที่ดินให้สอดคล้องกับระบบโครงสร้างการเกษตรในประเทศ และต้องสอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมด้วย นอกจากนี้ ผลกระทบของปัญหาและอุปสรรคของการปฏิรูปที่ดินคือสิ่งที่จำเป็นที่ศึกษาร่วมด้วย

(มนูญ ทองชโชค, 2554) ได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาความยากจนในระยะยาวโดยการกระจายความเป็นธรรมในการถือครองที่ดินซึ่งมีลักษณะเป็นทรัพย์สินและต้นทุนการผลิตและในระยะสั้นเพื่อแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินใช้วิธีการจัดระเบียบการถือครองที่ดิน มีหลักการคือนำที่ดินที่

ใช้ร่วมกันมาจัดระเบียบการถือครอง โดยจัดสรรให้กับผู้บุกรุกที่ดินอยู่ก่อนแล้วพร้อมทั้งออกหนังสืออนุญาตให้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐเป็นการชั่วคราว

ในงานศึกษาชิ้นนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัญหาการกระจายการถือครองที่ดินของรัฐบาล (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) โดยศึกษาในขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยศึกษาเปรียบเทียบสองนโยบายที่กรมที่ดินนำไปปฏิบัติ ซึ่งผู้เขียนได้ตั้งสมมติฐานว่านโยบายหนึ่งสำเร็จคือโครงการจัดที่ดินของรัฐ ขจัดความยากจน อีกส่วนนโยบายหนึ่งล้มเหลว คือการดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินถูกทอดทิ้งฯ ตามมาตรา 6 ประมวลกฎหมายที่ดิน และจากผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่าปัจจัยที่ผลต่อความสำเร็จของโครงการจัดที่ดินของรัฐและการดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินที่ถูกทอดทิ้งฯ ตามมาตรา 6 ประมวลกฎหมายที่ดิน คือ ด้านเนื้อหาและบริบทของนโยบาย ตามแนวทฤษฎีของ เออร์ลิ เอส กรินเดล

(อมรเทพ ณ บางช้าง, 2552) ได้กล่าวถึง การถือครองที่ดิน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน ไม่ว่าจะโดยกฎหมายหรือธรรมเนียมประเพณี ระหว่างกลุ่มคนหรือระหว่างบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวกับที่ดิน เป็นเกณฑ์ที่เกิดขึ้นในสังคมเพื่อควบคุมพฤติกรรมในการเข้าถึงที่ดิน สิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระยะเวลาใช้ประโยชน์ และเงื่อนไขในการใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ ยังเป็นส่วนสำคัญของโครงสร้างทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ และเป็นการสร้างเครือข่ายผลประโยชน์ต่างๆ การการถือครองที่ดินมีหลายประเภท ได้แก่ การถือครองโดยส่วนตัว ชุมชน สาธารณะ หรือรัฐ ในทางปฏิบัติ สิทธิในที่ดินอาจเป็นไปโดยกลุ่มบุคคลหรือบุคคลแตกต่างกัน สิทธิที่แตกต่างกัน เช่น สิทธิในการขาย ให้เช่า ให้ใช้ประโยชน์ ให้ผ่าน เป็นต้น ซึ่งอาจแบ่งสิทธิดังกล่าวออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ คือสิทธิในการใช้ประโยชน์ สิทธิในการควบคุม และสิทธิในการโอน

ในการศึกษาชิ้นนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาการบริหารจัดการที่ดินของต่างประเทศ โดยทบทวนและสังเคราะห์ข้อมูลจากประเด็นที่น่าสนใจ ได้แก่ ประเด็นแรก ธรรมชาติในการครอบครองและจัดการที่ดินซึ่งประกอบด้วย (1) การที่ประชาชนยอมรับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ดินและเจ้าหน้าที่ที่ดินของรัฐ (2) หน่วยงานที่ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค ไม่ว่าจะเป็นผู้อ่อนแอหรือผู้แข็งแรง (3) ผลงานมีความเรียบร้อย คาดหวังได้ และไม่เลือกปฏิบัติ (4) ผลงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพผลและเข้มแข็ง (5) ผลงานเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส และเชื่อถือได้ ประเด็นที่สองการจัดการในเรื่องการเช่าที่ดินทำกินจึงเป็นของคู่กับภาคเกษตร เนื่องจากการเช่าที่ดินเป็นองค์ประกอบสำคัญของการทำการเกษตรทั่วโลก ประเด็นที่สาม การถือครองที่ดินและการพัฒนาชนบท เนื่องจากการเข้าถึงที่ดินและใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของคนในชนบทอย่างมีความสุขและยั่งยืน ประเด็นที่สี่ เพศและการเข้าถึง ซึ่งเป็น

ประเด็นหลักที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการผลิตอาหาร สตรี คนสูงอายุ ชนกลุ่มน้อยและผู้ด้อยโอกาสบางกลุ่มอาจอยู่ในสภาพเสี่ยงในการปฏิรูปที่ดินหรือโครงการจัดการที่ดิน หลายๆ โครงการ ยิ่งเมื่อที่ดินมีราคาสูงขึ้นอันเนื่องมาจากการลงทุนภายนอก สตรีมักถูกจำกัดสิทธิหรืออาจสูญเสียผลประโยชน์ที่เคยได้ ประเด็นที่ห้า ระบบภาษีทรัพย์สินชนบทในยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก เพราะภาษีทรัพย์สินเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความกินดีอยู่ดีในชนบทและชุมชน เป็นภาษีที่โปร่งใส จัดการได้โดยมีค่าใช้จ่ายต่ำ เก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้มีหน้าที่เสียภาษี ประเด็นที่หก การออกแบบโครงการนำร่องในการรวมที่ดินในยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก ประเด็นที่เจ็ดการเข้าถึงที่ดินในชนบทและการจัดการที่ดินหลังจากความขัดแย้งที่รุนแรง ประเด็นที่แปด ปัญหาที่ดินปนเปื้อนมลพิษ ประเด็นที่เก้า ต้นทุนทดแทนการเสื่อมราคา เป็นวิธีการที่มีความแน่นอนหรือไม่ ประเด็นที่สิบ แผนที่มูลค่า จะเป็นบริการสาธารณะใหม่ได้หรือไม่ ประเด็นที่สิบเอ็ด อนาคตของแผนที่มูลค่าในบริบทยุโรป ประเด็นที่สิบสอง การบังคับใช้ภาษีอากรก่อสร้างและการประเมินค่าทรัพย์สินรวมในอัตราเงินเฟ้อและบทเรียนที่ได้ และประเด็นที่สิบสาม การประเมินค่าที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สีน้ำตาล ว่าด้วยประเด็นเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมและสังคม

(Pedro, 2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การครอบครองที่ดินสาธารณะ เป็นทุนการครอบครองที่ดิน เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมทางสังคมในโครงการควบคุมการครอบครองที่ดิน ที่ดินสาธารณะถูกใช้เป็นทรัพย์สินที่ดินผ่านการขายสัญญาเช่าและการเป็นหุ้นส่วนในโครงการในเมือง การใช้กลยุทธ์การครอบครองที่ดินที่แตกต่างกันทำให้รัฐบาลมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการประสานงานการดำเนินการของตน การค้นหาความสมดุลระหว่างความคิดริเริ่มที่มีลักษณะทางสังคมกับคนอื่น ๆ ที่รัฐบาลพยายามที่จะเพิ่มรายได้ให้ได้มากที่สุด และจากที่ทำการศึกษากิจการบริหารจัดการที่ดินในแถบละตินอเมริกา โดยเลือกทำการศึกษากิจการบริหารจัดการที่ดินในประเทศบราซิล เนื่องจากบราซิลเป็นตัวอย่างที่มีเอกลักษณ์ในการจัดการที่ดินในเมืองในละตินอเมริกาเพราะการบริหารที่ดินสาธารณะเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ในเมืองที่มีอัตราการเติบโตที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ลักษณะของนโยบายการบริหารที่ดินสาธารณะที่เกิดขึ้นจริงซึ่งแตกต่างไปจากการปฏิบัติในอดีต

ในช่วงต้นทศวรรษที่ 1990 รัฐบาลได้แจกจ่ายพื้นที่จำนวน 65,000 แห่ง ในพื้นที่ที่ไม่มีโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากการลดสต็อกของที่ดินสาธารณะแล้ว "การครอบครองกรรมสิทธิ์ในที่ดิน" นี้ยังช่วยสร้างแหล่งเงินทุนใหม่ในการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานใหม่นอกจากนี้อิทธิพลทางการเมืองที่มีต่อกระบวนการพัฒนายังลดทอนโอกาสในการจัดการที่ดินสาธารณะในบราซิลได้

อย่างมีประสิทธิภาพ และการดำเนินการ ดูเหมือนมีข้อโต้แย้งและข้อคิดเห็นในด้านที่ว่าความเป็นเจ้าของที่ดินสาธารณะไม่ได้ส่งผลต่อการเติบโตในเมืองที่สมดุลและเท่าเทียมกับสังคม กลยุทธ์ของรัฐบาลท้องถิ่นในปัจจุบันมีการกำหนดวิธีการจัดการรายได้จากที่ดินสาธารณะเพื่อที่จะจัดการการใช้ที่ดินในเขตเมือง บ่งชี้รูปแบบใหม่ของการปฏิสัมพันธ์ของรัฐบาลกับตลาดที่ดิน ในแง่นี้รัฐบาลจะเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นเจ้าของที่ดินหลักในการเป็นผู้บริหารผลประโยชน์ที่ดินนอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า มีรูปแบบการครอบครองที่ดินที่ผิดปกติประกอบกับเขตการปกครองที่ผิดกฎหมายและการขาดโครงสร้างพื้นฐาน ในบราซิล ความเป็นไปได้ที่จะผลักดันกระบวนการเติบโตของเมืองด้วยนโยบายที่ชัดเจนในการเข้าถึงที่ดินสาธารณะได้รับความเสียหายอย่างช้าๆและไม่สามารถแก้ไขได้โดยการครอบครองที่ดินที่เกิดขึ้นเอง มีข้อมูลที่บ่งชี้เป็นอย่างดีว่ารัฐบาลท้องถิ่นมีเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาโดยใช้ที่ดินสาธารณะเป็น "ทุน" เพื่อสร้างนโยบายที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการรายได้ที่ดินและค่าใช้จ่ายในเขตเมือง

(ณัฐกริช เปาอินทร์, 2558) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบการจัดสรรที่ดินทำกินในที่ราชพัสดุ ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากปัญหาของการจัดสรรที่ดินทำกินในจังหวัด สุราษฎร์ธานีนั้นเกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลานาน และจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับนโยบายให้จัดตั้งศูนย์อำนวยการปฏิบัติการขจัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ศจพ.จ.สฎ.) ขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาโดยตรงให้กับราษฎรผู้ยากไร้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของกระบวนการคัดกรองผู้มีสิทธิเข้ารับการจัดสรรที่ดินทำกินในที่ราชพัสดุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อศึกษาถึงความยั่งยืนของการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของผู้ที่ได้รับสิทธิเข้าใช้ประโยชน์จากที่ราชพัสดุ จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังการได้รับสิทธิว่าเป็นเช่นไร

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า ในขั้นตอนของการคัดกรองราษฎรเพื่อเข้ารับการสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุนั้น ประชาชนไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร ทั้งในเรื่องของการให้ข้อมูลที่จำเป็นและการให้บริการประชาชนด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสในการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน ซึ่งทำให้การจัดสรรที่ดินทำกินไร้ประสิทธิผล ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะเจ้าหน้าที่รัฐขาดทรัพยากรในการดำเนินการ อีกทั้งนโยบายและแนวทางการดำเนินการยังขาดความชัดเจนในการปฏิบัติอีกด้วย สำหรับขั้นตอนหลังจากราษฎรได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในที่ราชพัสดุไปแล้วนั้นประชาชนยังไม่สามารถดำเนินการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมตามเจตจำนงของการจัดสรรที่ดินทำกินให้ราษฎรผู้ยากไร้ เนื่องจากผู้ได้รับการจัดสรรไม่มีศักยภาพ

เพียงพอที่จะปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะแก่การประกอบอาชีพ ทั้งยังขาดสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพอีกด้วย

จากแนวคิดการกระจายการถือครองที่ดิน ผู้วิจัยได้สรุปถึงความหมายของการกระจายการถือครองที่ดิน หมายถึง การจัดสรรทรัพยากรประเภทที่ดิน ซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของราษฎรผู้ยากไร้ที่ทำกิน รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรประเภทที่ดินเพื่อควบคุมและส่งเสริมทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการจัดการเพื่อประชาชนได้มีโอกาสในการเข้าถึงและถือครองทรัพยากรเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพและใช้ประโยชน์ในที่ดินร่วมกันอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานคำจำกัดความของคำว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การดำเนินชีวิต การมีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกิน สามารถเลี้ยงดูอู่ชูตัวเองได้โดยให้มีความเหมาะสมเพียงพอกับความต้องการของตนเองได้ (ขวัญกมล ดอนขวา, 2557)

(สุพัตรา โอทาศรี, 2554)ได้กล่าวถึง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักการจัดการเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีความมุ่งหวังในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนในการพัฒนา ตระหนักถึงความสำคัญของหลักการทางสายกลาง เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสถานการณ์และเงื่อนไขการดำรงชีวิตอยู่ของอาชีพชาวนาไทยในจังหวัดลพบุรี พบว่า ในด้านสถานการณ์การดำรงอยู่ของอาชีพชาวนาไทยในจังหวัดลพบุรีมีจำนวนชาวนาที่อยู่ในพื้นที่เขตชลประทานเพิ่มขึ้นจากเดิม เนื่องจากการมีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์พื้นที่เหมาะสมแก่การทำนา มีเครื่องมือทางการเกษตรที่ทันสมัย ช่วยทุ่นแรงให้กับชาวนาได้ทำนาได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น อีกทั้งยังมีแรงงานภาคเกษตรที่ช่วยในการทำนาแทนชาวนาได้อีกด้วยตลอดจนการสนับสนุนทางนโยบายการเกษตรของรัฐบาล แต่สำหรับชาวนาที่อยู่นอกเขตพื้นที่ชลประทานกลับมีจำนวนชาวนาลดลงจากเดิม ทั้งนี้เพราะไม่มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ต้องรอเพียงน้ำฝนในการทำนาเท่านั้น นอกจากนี้ต้นทุนการทำนาก็สูงขึ้นราคาผลผลิตตกต่ำ อีกทั้งยังประสบภัยธรรมชาติต่างๆ จึงทำให้ชาวนาที่อยู่นอกเขตพื้นที่ชลประทานบางส่วนเปลี่ยนไปทำไร่อ้อยแทนการทำนา เพราะว่าได้ราคาดีและมีวิธีปฏิบัติที่ง่ายกว่าการทำนา อย่างไรก็ตามจำนวนของชาวนาในจังหวัดลพบุรีในอนาคต โดยรวมอาจจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นเพราะความแตกต่างทางการสนับสนุนเชิงนโยบายของรัฐบาลแต่ละรัฐบาล และในด้านเงื่อนไขของการ

ดำรงอยู่ของชาวนาไทยในจังหวัดลพบุรี สามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มปัจจัยหลัก คือ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำรงอยู่ของชาวนาไทย ได้แก่ ปัจจัยด้านที่ดินและแหล่งน้ำ ปัจจัยด้านวิธีการทำนา ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านนโยบาย และปัจจัยด้านวิถีการดำเนินชีวิตและ 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลิกทำนาของชาวนาไทย ได้แก่ ปัจจัยด้านการย้ายถิ่น ปัจจัยด้านความหลากหลายของอาชีพในจังหวัดลพบุรี และปัจจัยด้านการสืบทอดของลูกหลาน

(กรณีศึกษา เกิดศรี, 2553)กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำริชี้แนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาตลอดกว่า 25 ปี ซึ่งเป็นแนวทางการดำรงชีวิตและปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับประกอบด้วย ความพอประมาณ มีเหตุผลรวมถึงความมีระบบ ภูมิคุ้มกันที่ดี

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระดับของความสำเร็ปัจจัยที่มีผลและระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตปฏิรูปที่ดิน ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยวิธีการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบตัดขวางเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และจากผลของการศึกษาผู้วิจัยพบข้อเสนอแนะของเกษตรกร และเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขตปฏิรูปที่ดิน ดังนี้ 1) จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่สนใจหรือกลุ่มเป้าหมายอย่างจริงจัง 2) ภาครัฐควรมีความต่อเนื่องในการให้การสนับสนุน และตอบสนองความต้องการและภูมิปัญญาของชุมชน 3) จะต้องมีการวางแผนร่วมกันของหน่วยงานต่างๆ และในส่วนของการทำงานร่วมกันเชิงบูรณาการ พบข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ควรสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้ที่สนใจหรือกลุ่มเป้าหมายก่อนดำเนินงาน 2) ภาครัฐควรมีความต่อเนื่องในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างจริงจัง 3) การสนับสนุนและการทำงานของภาครัฐจะต้องยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

(สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2550)ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักปรัชญาและแนวคิดที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้ทรงพระราชทานให้กับพวงชนชาวไทยในวโรกาสต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต การปฏิบัติตนของทุกฝ่ายและประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับรัฐ นอกจากนี้ยังได้ทรงเน้นย้ำถึงคำว่า “พอเพียง” ว่าหมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวพอสมควรต่อผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน โดยมีเงื่อนไขพื้นฐานที่จะก่อให้เกิดความพอเพียงคือ จะต้องอาศัยความรู้รอบรู้ ความรอบคอบ ความระมัดระวัง รวมไปถึงการเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนใน

ชาติให้สำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต มีความรอบรู้ที่เหมาะสมและดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้เกิดความสมดุลและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทางด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอก” อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการให้ความหมายหลักปรัชญาในมุมมองที่แตกต่างกัน แต่คนส่วนใหญ่ล้วนเข้าใจตรงกันว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้นั้นไม่มีหลักหรือแนวทางตายตัว การนำไปใช้ขึ้นอยู่กับสถานะแวดล้อมและสภาพสังคมของแต่ละแห่งเป็นสำคัญ ดังนั้นหากจะขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ได้ผลในเบื้องต้น จึงต้องเน้นที่การพัฒนาคน โดยปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาในแต่ละบุคคลให้ถูกต้อง เพื่อให้แต่ละคนมีความพร้อม ตั้งแต่ให้คิดดี คิดเป็น คิดอย่างรอบคอบโดยอาศัยเหตุผล เพื่อจะนำไปสู่การพูดดีและปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลให้ได้เป็นพื้นฐานก่อน

(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, 2560) ได้กล่าวถึงเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง เศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีความพอเพียงกับตัวเอง (Self Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน โดยต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อน คือ ตั้งตัวให้มีความพอกินพอใช้ ไม่ไข่มุ่งหวังแต่จะทุ่มเทสร้างความสำเร็จยกเศรษฐกิจให้รวดเร็วแต่เพียงอย่างเดียว เพราะผู้ที่มีอาชีพและฐานะเพียงพอที่จะพึ่งตนเองย่อมสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้า และฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นไปตามลำดับต่อไปได้ เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง ประกอบด้วย ความพอประมาณความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้และรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้เกิดสมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากภายนอกได้เป็นอย่างดี

จากแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงผู้วิจัยได้สรุปถึงความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง หลักการดำรงชีวิตที่เกิดจากการบริหารจัดการเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีพื้นฐานในการพัฒนาคน ปลูกฝังความรู้ความเข้าใจ รวมไปถึงเสริมสร้างพื้นฐานทางจิตใจ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ให้มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี สามารถยืนหยัดอยู่ได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนการสร้างควมยั่งยืนและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีการพัฒนาคูณภาพชีวิต

การพัฒนาคูณภาพชีวิต หมายถึง การทำให้ชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทั้งด้านความเป็นอยู่ ปัจจัยพื้นฐาน ความปลอดภัยในชีวิต รวมถึงการได้รับสวัสดิการต่างๆ กล่าวคือ การที่บุคคลมีสภาวะการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย

(ทศพร จิรกิจวิบูลย์, 2556)กล่าวถึงคุณภาพชีวิตในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสภาวะความเป็นอยู่หรือความสุขของชีวิตโดยรวม ซึ่งได้รับจาก ประสพการณ์และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้ง ด้านร่างกายและจิตใจผ่านกระบวนการที่องค์กรจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนให้พนักงานทำงานมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาคูณภาพชีวิตในการทำงานและแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดี โดยมีมุมมองเกี่ยวกับความสำคัญของทรัพยากรบุคคลที่มีส่วนในการขับเคลื่อนและผลักดันให้คุณภาพชีวิตในการทำงานและแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดี ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเครื่องมือทางสถิติ คือ สถิติเชิงพรรณนา และเชิงอนุมาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล และจากผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานและแนวทางการปฏิบัติงานที่ดีมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญ

(ณัฐวัฒน์ ชันโท, 2557)การดำรงชีวิตในระดับที่เหมาะสมของมนุษย์ตามสภาพความจำเป็นพื้นฐานในสังคม ซึ่งสนองต่อสิ่งที่ต้องการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและความคิดอย่างเพียงพอ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสมไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหากับสังคม ดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ค่านิยมของสังคม มีความชอบธรรม สามารถแก้ไขปัญหา ตลอดจนการแสวงหาสิ่งที่ดีตนปรารถนาให้ได้มาอย่างถูกต้องภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ จนก่อให้เกิดความสุข มีสุขภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่บริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนาเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่และผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมีคุณภาพชีวิตในด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดีเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านสุขภาพกาย ด้านจิตใจและด้านสัมพันธภาพทางสังคม ตามลำดับ ในส่วนของผลการศึกษาในด้านการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพชีวิตประชาชนในพื้นที่ พบว่า ประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนาที่มีอายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีคุณภาพชีวิตที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนาที่มีเพศ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน

(กุสุมา โกศล, 2555)ได้กล่าวถึง คุณภาพชีวิตของประชากร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคม ท้องถิ่น และประเทศชาติ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านใดก็ตาม เพราะมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการเรื่องต่างๆ มีลักษณะหรือสภาพในด้านสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ มีความเป็นอยู่ที่ดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความรู้หรือการศึกษาดี มีคุณธรรม จริยธรรมประจำใจ ตลอดจนมีความสุข และความพึงพอใจในชีวิต

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางในยุคเศรษฐกิจถดถอย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงสำรวจและการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิต ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต และเพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช ว่ามีคุณภาพชีวิตระดับใด มีปัจจัยอะไรที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต และเพื่อนำผลการศึกษาวินิจฉัยที่ได้เป็นแนวทางในการจัดทำและพัฒนาเครื่องมือชี้วัดคุณภาพชีวิต ตลอดจนการกำหนดโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคุณภาพชีวิตเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ในด้านชีวิตการทำงาน รองลงมา คือด้านชีวิตครอบครัว ด้านชีวิตในชุมชน มีกลุ่มตัวอย่างมีระดับคุณภาพชีวิตเฉลี่ยในระดับปานกลาง ในด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ รองลงมา คือด้านสุขภาพอนามัย ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมในการทำงาน การมีอาชีพเสริม รายได้ ฐานะทางเศรษฐกิจ และความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร ส่วนความพึงพอใจในราคาผลผลิต และความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ไม่สามารถอธิบายได้

ว่าตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ อย่างไร เนื่องจากตัวแปรไม่มีความแตกต่างในตัวเอง

สำหรับข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางที่คิดว่าจะนำมาซึ่งการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนั้นเกษตรกรชาวสวนยางได้เสนอในเรื่องราคาผลผลิต มากที่สุด โดยต้องการให้มีราคาสูงสม่ำเสมอ ไม่ควรให้ราคาลดต่ำลงมาก เพราะผลผลิตที่ขายได้หมายถึงรายได้ที่จะนำมาเลี้ยงครอบครัว รวมทั้งเกษตรกรชาวสวนยางมีภาระเรื่องราคาปุ๋ยที่สูงอยู่แล้ว ด้านชีวิตการทำงานต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาดูแลเรื่องกองทุนการทำสวนยาง รวมถึงให้คำแนะนำ ความรู้ทางวิชาการแก่เกษตรกรสม่ำเสมอ โดยสรุปแล้ว เกษตรกรจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมส่วนบุคคลของแต่ละคนมากกว่า เนื่องจากแต่ละคนมีพื้นฐาน และความพึงพอใจในชีวิตที่แตกต่างกัน สิ่งที่สำคัญ คือ การมีรายได้ที่เพียงพอ ไม่เป็นหนี้ และความรู้จักพอประมาณ ตามอัตภาพของตนเองคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้การดำรงชีวิตมีความสุขที่สุด

(กนกวรรณ ชูชีพ, 2551) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตไว้ว่า ระดับของชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในเรื่องของปัจจัยพื้นฐานทั้งภายในและภายนอก อันได้แก่ ด้านร่างกาย ความรู้สึก สังคม เศรษฐกิจ การคิด รวมถึงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ทำให้ชีวิตมีคุณภาพดีขึ้น ดังกรณีที่ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงาน ที่มีความครอบคลุมความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยเป็นความสัมพันธ์ต่างตอบแทนที่องค์กรเป็นผู้มอบสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทางกายภาพและลักษณะการงานที่มีคุณภาพให้กับผู้ปฏิบัติงาน นำไปสู่คุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับองค์กร และเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วจะส่งผลต่อไปยังองค์กรในรูปของผลผลิตที่มีประสิทธิภาพต่อไป

(ศุภรทิพย์ นิลารักษ์, 2557) คุณภาพชีวิตการทำงานเป็นคำที่มีความหมายกว้างครอบคลุมไปในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตในการทำงาน ของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในองค์กร แต่มีเป้าหมายสำคัญร่วมกันอยู่ที่การลดความตึงเครียดทางจิตใจ เพื่อเพิ่มความพึงพอใจในงานที่ทำ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางภายในเขตพื้นที่จังหวัดตรัง และเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางภายในเขตพื้นที่โดยวิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรมีการทดสอบสมมติฐานโดยเครื่องมือทางสถิติ และผลการศึกษาโดยภาพรวม พบว่า เกษตรกรชาวสวนยาง ภายในเขตพื้นที่ จังหวัดตรัง มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ภายในเขตพื้นที่จังหวัดตรัง ในด้านสุขภาพและ

หน้าที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านครอบครัวมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมาก ด้านจิตวิญญาณมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมากและอันดับสุดท้ายด้านสังคม เศรษฐกิจมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีน้อย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เกษตรกรชาวสวนยาง ที่มีเพศ ระดับการศึกษาและรายได้ ต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน ส่วนเกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากทฤษฎีการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้วิจัยได้สรุปถึงความหมายของการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง การที่มนุษย์ มีระดับความเป็นอยู่ที่เหมาะสมตามสภาพปัจจัยพื้นฐานในสังคม ทั้งภายในและภายนอกที่ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม มีความเป็นอยู่ที่ดี ในสภาพแวดล้อมที่ดีตลอดจนก่อให้เกิดความสุข มีสุขภาพร่างกาย จิตใจที่ดี รวมถึงความพึงพอใจในชีวิต

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม หมายถึง เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลเพื่อมีส่วนร่วมกระทำการในประเด็นที่บุคคลเหล่านั้นสนใจ มีทัศนคติและความเห็นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่จำเป็นต้องว่าบุคคลเหล่านั้นจะเกี่ยวข้องกับประเด็นหรือกิจกรรมโดยตรงและกระทำการเพื่อแสดงถึงความสนใจในประเด็นนั้นอย่างจริงจังหรือไม่ก็ตาม

(สิริพัฒน์ ลาภจิตร, 2550) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วม ว่าเป็นกระบวนการสื่อสารในระบบเปิด ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชน หรือองค์กร ในการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือหลายกิจกรรมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งการมีส่วนร่วมจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการให้ประชาชนมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมการดำเนินการและร่วมรับผลประโยชน์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันของกลุ่ม และเป็นการเสริมสร้างความสามัคคี ความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มด้วย ดังกรณีที่ทำการศึกษา “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงานองค์กรท้องถิ่น” หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในการร่วมคิด ร่วมวิเคราะห์ปัญหา ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงาน รวมทั้ง ร่วมรับผลประโยชน์หรือผลกระทบจากการพัฒนา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนตำบล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี การวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ และผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ปัจจัย

ด้านบุคคล ปัจจัยด้านชุมชน และปัจจัยด้านองค์การ (อบต.) มีความสัมพันธ์และมีผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงาน อบต. ซึ่งหากระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมใดสูงก็จะพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของกิจกรรมอื่นสูงตามกันด้วยการมีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นเพียงการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในขณะที่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายและการตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต. อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนปัจจัยหรือสาเหตุที่ทำให้ประชาชนตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมงานกับ อบต. พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ การเป็นหน้าที่ของประชาชน อาสาสมัครด้วยใจ มีความรู้ความสามารถ กล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น เป็นที่เคารพนับถือของคนในชุมชน มีทักษะและประสบการณ์ เป็นประโยชน์กับตัวเองและชุมชน ส่วนปัจจัยด้านชุมชน ได้แก่ ชุมชนให้การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม เลือกลให้เป็นตัวแทน ชุมชนมีความสามัคคี และมีกลุ่มต่างๆ ที่สนับสนุนผลักดันการมีส่วนร่วม ส่วนปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ อบต. ดำเนินงานเป็นไปตามกฎระเบียบ เอาใจใส่กระตือรือร้นในการแก้ปัญหา มีประสิทธิภาพ ปรึกษาประชาคมหมู่บ้าน สำหรับตัวแบบการตัดสินใจ พบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีการตัดสินใจแบบมีเหตุผล มีระดับความถี่มากที่สุด รองลงมา คือ การตัดสินใจแบบผสม การตัดสินใจแบบกลุ่ม ตัวแบบผู้นำ ตัวแบบสถาบัน ตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป และท้ายสุดเป็นตัวแบบถึงขยะ สาเหตุที่คนตัดสินใจไม่เข้ามามีส่วนร่วมเป็นปัจจัยด้านบุคคล คือ ในเรื่องการศึกษา ความรู้ทักษะประสบการณ์ ความคิดหรือปม (Stigmatizations) ของประชาชนที่คิดว่าตัวเองไม่สำคัญ ไม่ใช่หน้าที่ ไม่มีเวลา ขาดโอกาสการประกอบอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านชุมชน เป็นปัญหาที่ชุมชนขาดความสามัคคี มีความขัดแย้งกัน ส่วนปัจจัยด้านองค์การ เป็นปัญหาความโปร่งใสและความเป็นธรรมาภิบาลของอบต. เมื่อวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) พบว่า การมีส่วนร่วมมีปัจจัยสำคัญ คือ ความมีหน้าตา สังคม จิตสาธารณะ การดำเนินงานของ อบต. และการเป็นเพศชาย

(ณรงค์ กุลนิเทศ และคณะ, 2555) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนไว้ว่า การมีส่วนร่วม ของชุมชนที่เกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่มคนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางสังคม ซึ่งการรื้อให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้น ผู้ดำเนินงานจะต้องมีความเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิต ค่านิยม ประเพณี ทัศนคติของบุคคล เพื่อให้เกิดความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมในการศึกษาครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนวัดราชาธิวาสในการป้องกันและรักษาสถานที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของชุมชนวัดราชาธิวาสในการป้องกันและรักษาสถานที่เกิดเหตุ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและจากผลการศึกษาผู้วิจัย

และคณะ พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของชุมชนวัดราชาธิวาสในการป้องกันและรักษาสถานที่เกิดเหตุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ลำดับแรกด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุ รองลงมา ด้านการแจ้งการเกิดเหตุ และด้านการป้องกัน การระงับสถานที่เกิดเหตุ ตามลำดับ 2) ประชาชนในชุมชนวัดราชาธิวาส ที่มีเพศ รายได้ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและรักษาสถานที่เกิดเหตุ ด้านการป้องกัน การระงับสถานที่เกิดเหตุ แตกต่างกัน และ 3) ประชาชนในชุมชนวัดราชาธิวาสที่มีอายุ สถานภาพ และอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและรักษาสถานที่เกิดเหตุ โดยภาพรวม ด้านการแจ้งการเกิดเหตุ ด้านการป้องกันการระงับสถานที่เกิดเหตุ และด้านการรักษาสถานที่เกิดเหตุ ไม่แตกต่างกัน

จากทฤษฎีการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้สรุปถึงความหมายของการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลที่อยู่ในชุมชนหรือต่างชุมชนกัน แต่มีความสนใจ มีทัศนคติ และมีความเห็นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อสร้างความสามัคคี เกิดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายรวมกันของกลุ่ม

ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน

ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสิ่งที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิดและมีความแตกต่างกันออกไปตามเหตุผล ความจำเป็นและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของแต่ละบุคคล ตามที่ปรากฏในทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) ที่จัดลำดับความต้องการพื้นฐานไว้ ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต

(ดวงกมล คนไทเงิน, 2556) ได้กล่าวถึงหลักการและแนวคิดเรื่องความจำเป็นพื้นฐาน คือ คุณภาพชีวิตขั้นต่ำที่ประชาชนทุกคนในฐานะที่เกิดเป็นคนไทยควรมี ซึ่งความหมายของคุณภาพชีวิตตามแนวความจำเป็นพื้นฐาน หมายถึง การดำรงชีวิตของมนุษย์ในระดับที่เหมาะสมตามความจำเป็นพื้นฐานในสังคมหนึ่งๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง หรือคุณภาพชีวิตจะดีถ้าครอบครัวหรือชุมชนได้บรรลุเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ มาบตาพุด จังหวัดระยอง ซึ่งปัจจุบันเป็นพื้นที่ 1 ใน 18 เขตควบคุมมลพิษของประเทศไทย โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face to Face Interview) และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple

Regression Analysis) และจากผลการศึกษาผู้วิจัยได้ พบว่า ปัจจัยสำคัญ 4 ด้านหลัก ซึ่งประกอบด้วย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านเศรษฐกิจ-ด้านสังคม ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสุขภาพอนามัย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิต ในปัจจุบันของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันได้ในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากนั้นนำมาคำนวณค่าดัชนีคุณภาพชีวิต (Quality of Life Index) ของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด พบว่ามีค่าเท่ากับ 69.83 (จากคะแนนเต็ม 100.00) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัย 4 ด้าน จะเห็นว่าแต่ละปัจจัยมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันของประชาชนในพื้นที่ อยู่ในระดับที่แตกต่างกันไม่มากนัก ดังนั้น หากต้องการพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ มาบตาพุดให้สูงขึ้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาจจะต้องทำการพัฒนาและปรับปรุงปัจจัยทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆ กัน

(พรวิณี ปานเทวัญ, 2556) ได้ให้ความหมายของความจำเป็นขั้นพื้นฐานไว้ว่า เป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตมาตรฐานขั้นต่ำของคนไทยและเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนโดยการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การศึกษาข้อมูลของชุมชนโดยใช้ความจำเป็นขั้นพื้นฐานจึงเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรที่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาชุมชนได้

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับความจำเป็นขั้นพื้นฐานและสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อสำรวจคุณภาพชีวิตตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานและสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจความจำเป็นพื้นฐานปี 2555-2559 และแบบประเมินสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ และจากการศึกษาผู้วิจัย พบว่า ความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ทุกหมวดโดยในหมวดที่ 1 สุขภาพดี พบว่า ตัวชี้วัดที่มีจำนวนครัวเรือนผ่านเกณฑ์น้อยที่สุด ได้แก่ คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที ปฏิบัติได้เพียงร้อยละ 39.2 คนในครัวเรือนปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ยาครบเพื่อบำบัดบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสมร้อยละ 60.8 ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะปลอดภัย และได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์การปฏิบัติครบทั้ง 4 เรื่อง ร้อยละ 79.5 หมวดที่ 2 มีบ้านอาศัย ส่วนใหญ่มีปัญหาครัวเรือนไม่ถูกรับกวาดจากมลพิษผ่านเกณฑ์เพียงร้อยละ 72.9 หมวดที่ 3 ผักผลไม้การศึกษา เด็กอายุ 6-14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 39.1 หมวดที่ 4 รายได้ก้าวหน้า คนอายุ 60 ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 50

หมวดที่ 5 ปลุกฝังค่านิยมไทย ปัญหาในเรื่องคนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่ และมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน/ท้องถิ่น ปฏิบัติได้เพียงร้อยละ 63.9 และ 72.3 ตามลำดับ สภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่า ร้อยละ 43.9 มีสุขภาพแข็งแรงดี ปัญหาการเจ็บป่วยมีอาการปวดข้อ ปวดเข่า ปวดหลัง ร้อยละ 33.1 ความดันโลหิตสูง ร้อยละ 17.5 โรคกระเพาะอาหาร ร้อยละ 16.9 การเจ็บป่วยในผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 74.5 มีประวัติหกล้ม ร้อยละ 22.2 และพบปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุยังไม่ถูกสุขลักษณะ ร้อยละ 85 คุณภาพชีวิตตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนในอำเภอปากช่องยังต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขและมีการติดตาม ประเมินผลตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ บุคลากรทีมสุขภาพสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน

(ภาธิดา สมิง, 2545) ได้กล่าวถึง หลักการใช้ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ในมิติของงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท จำเป็นต้องมีการนำเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน มาเป็นเครื่องมือของกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลในชุมชน เพื่อให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง ครอบครัว และชุมชนว่าบรรลุตามเกณฑ์ความจำเป็นขั้นพื้นฐานหรือไม่ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างทั่วถึงและเหมาะสม หรือกล่าวได้ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยกระบวนการ มีแนวคิดและหลักการที่มีเป้าหมายจะสนองตอบต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่เป็นสำคัญโดยอาศัยกลยุทธการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับดัชนีจำแนกตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาดัชนีจำแนกตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกประกอบการสังเกตและสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์หาดัชนีจำแนกตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภทแบบขั้นตอน และจากผลการศึกษาผู้วิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาเปรียบเทียบ ด้านสถานภาพทั่วไปของประชาชนในชนบท หมู่บ้านก้าวหน้า และหมู่บ้านล้าหลัง พบว่า หัวหน้าครัวเรือนร้อยละ 61.1 เป็นชาย ส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา และมีอาชีพหลักเป็นเกษตรกร 2) จากการศึกษ พบว่า ตัวชี้วัดที่สามารถจำแนกคุณภาพชีวิตของประชาชน ในหมู่บ้านก้าวหน้าและหมู่บ้านล้าหลัง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีทั้งหมด 7 ตัว ได้แก่ ครัวเรือนมีและใช้ส้วมที่ถูกหลักสุขาภิบาล ครัวเรือนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ครัวเรือนมีความรู้

ในการใช้ยาที่ถูกต้อง ครว้เรือนไม่กินอาหารที่ไม่ทำให้สุกด้วยความร้อน ครว้เรือนปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาสัปดาห์ละครั้ง คนในครว้เรือนไม่ติดบุหรี่ และคนในครว้เรือนร่วมกิจกรรมตามประเพณีศิลปวัฒนธรรม

(กรมการพัฒนาชุมชน, 2559) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานของครว้เรือนเป็นประจำทุกปี ได้ระบุเนื้อหาและรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลจำเป็นพื้นฐานไว้ว่า เป็นข้อมูลในระดับครว้เรือนที่แสดงถึงสภาพความจำเป็นพื้นฐานของคนในครว้เรือนในด้านต่างๆ เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่ได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำเอาไว้ว่า คนควรจะมีคุณภาพชีวิตในแต่ละเรื่องอย่างไรในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ และในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของสังคมไทยที่พึงประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของเครื่องชี้วัดว่า อย่างน้อยคนไทยควรมีระดับความเป็นอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับไหนในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ และทำให้ประชาชนสามารถทราบได้ด้วยตนเองว่าในขณะนี้คุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบคลุม รวมไปถึงหมู่บ้าน/ชุมชนอยู่ในระดับใด มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขในเรื่องใดบ้าง เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ครอบคลุม และสังคม อันเป็นนโยบายสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยมีหลักการจัดทำข้อมูล ดังนี้

(1) ใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานเป็นเครื่องมือของกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน ทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ของตนเองและหมู่บ้าน/ชุมชนว่าบรรลุตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐานแล้วหรือไม่

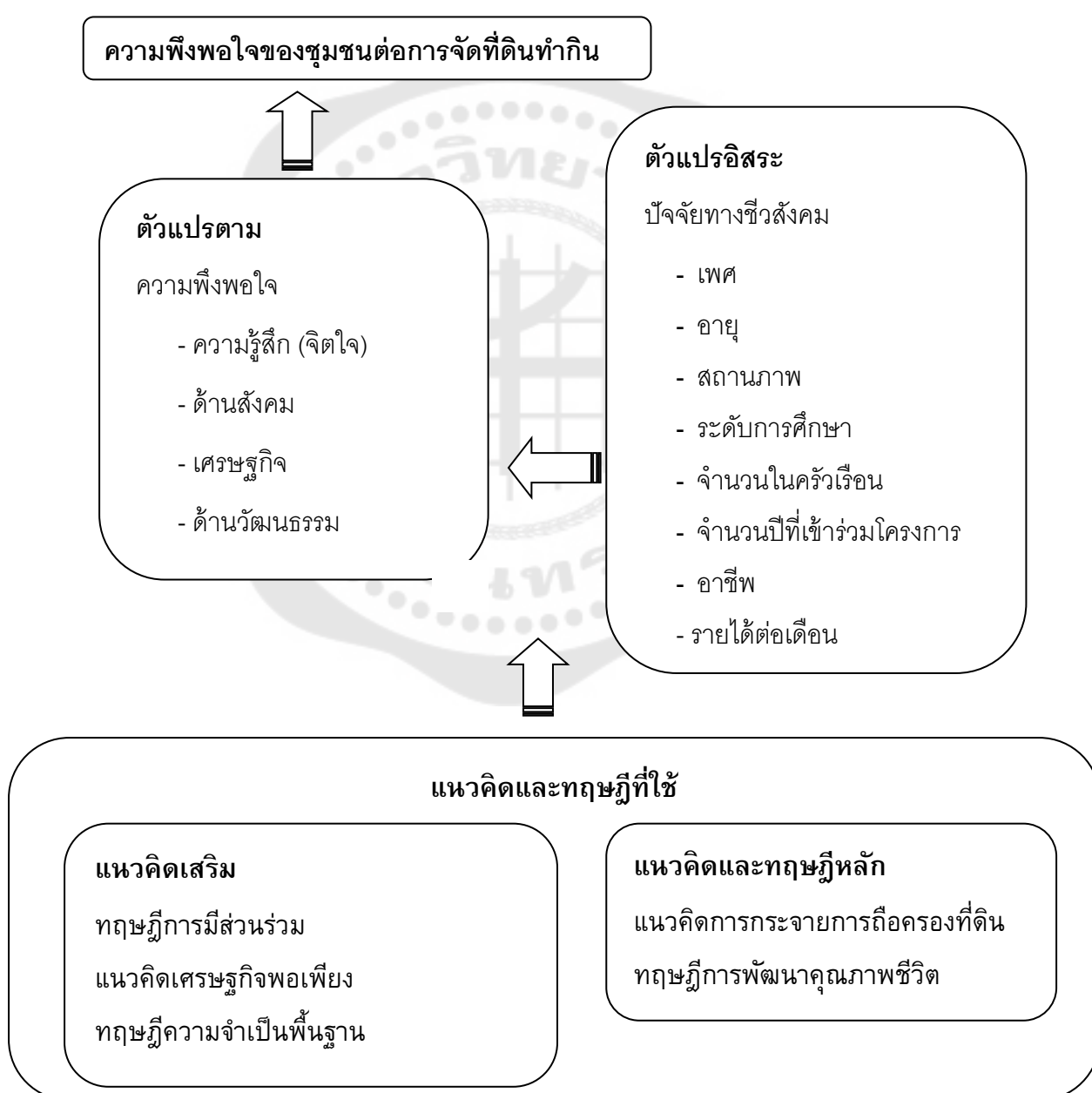
(2) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยผ่านกระบวนการความจำเป็นพื้นฐาน นับตั้งแต่การกำหนดปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหา ตลอดจนการประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

(3) ใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานเป็นแนวทางในการคัดเลือกโครงการกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริงของหมู่บ้าน/ชุมชน สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการประสานระหว่างสาขาในด้านการปฏิบัติมากขึ้น

ข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐาน มีแนวคิดการจัดเก็บโดยประชาชน ด้วยความสนับสนุนของคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้ทราบว่า แต่ละครว้เรือนมีปัญหาอะไร หมู่บ้าน/ชุมชนและตำบลมีปัญหาอะไร และเมื่อทราบแล้วส่วนใดสามารถแก้ปัญหาเองได้ ครว้เรือนแต่ละครว้เรือน และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนก็ต้องช่วยกันดำเนินการแก้ไข ส่วนใดที่ไม่สามารถดำเนินการได้เองก็ให้ขอรับการสนับสนุน

บางส่วนหรือทั้งหมดจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เทศบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ส่วนราชการในภูมิภาค (อำเภอ, จังหวัด) ส่วนราชการส่วนกลาง (กรม, กระทรวง) หรือในระดับรัฐบาลต่อไป

จากทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้สรุปถึงความหมายของความจำเป็นพื้นฐาน หมายถึง เป็นคุณภาพชีวิตขั้นแรกที่มนุษย์สิ่งจำเป็นต้องมี เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตตามเกณฑ์ที่เหมาะสม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความเป็นจำเป็นพื้นฐานเป็นเครื่องชี้วัดการมีคุณภาพชีวิตของมนุษย์

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดและทฤษฎีในการวิจัย

ตาราง 2 ตารางสรุปผลจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปี ที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ /วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ทศพร จิรกีจวิบูลย์ : การศึกษา คุณภาพชีวิต ในการ ทำงานและ แนวทางใน การ ปฏิบัติงานที่ ดี ที่มีผลต่อ การสร้าง แรงจูงใจต่อ พนักงาน ระดับ ปฏิบัติการ ในเขตนิคม อุตสาหกรรม อมตะนคร จังหวัดชลบุรี (2556).	เพื่อศึกษาความ แตกต่างด้าน ประชากรศาสตร์กับ การสร้างแรงจูงใจ ของพนักงานระดับ ปฏิบัติการ ศึกษา คุณภาพชีวิตในการ ทำงานที่มีผลต่อ การสร้างแรงจูงใจ ของพนักงานระดับ ปฏิบัติการ และ ศึกษาหาแนวทาง ในการปฏิบัติงานที่ ดี ที่มีผลต่อการ สร้างแรงจูงใจของ พนักงานระดับ ปฏิบัติการในเขต นิคมอุตสาหกรรม อมตะนครจังหวัด ชลบุรี	ทฤษฎี เกี่ยวกับ ประชากร ศาสตร์ทฤษฎี เกี่ยวกับ คุณภาพชีวิต ในการทำงาน ของพนักงาน และทฤษฎี เกี่ยวกับแนว ทางการ ปฏิบัติงาน 4 ทฤษฎี เกี่ยวกับ แรงจูงใจใน การทำงาน	เป็นงานวิจัยเชิง สำรวจมีรูปแบบ การวิจัยโดยใช้ แบบสอบถามแบบ ปลายปิดจากการ เก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เป็นเครื่องมือใน การรวบรวมข้อมูล ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับ การศึกษา รายได้ ต่อเดือน และอายุ การทำงาน และ ตัวแปรตาม คือ การสร้างแรงจูงใจ	วิเคราะห์ข้อมูล โดยการ ประมวลผลด้วย โปรแกรม สำเร็จรูปโดยได้ นำข้อมูลจาก แบบสอบถามที่ เก็บรวบรวม ได้มาแปลงเป็น รหัสตัวเลข (Code) แล้ว บันทึกลงใน โปรแกรม เพื่อ ดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูล ทางสถิติ	ผลการวิจัย พบว่า ความ แตกต่างด้าน ประชากรศาส ตร์ คุณภาพ ชีวิตในการ ทำงานและ แนวทางในการ ปฏิบัติงานที่ดี ต่างก็มีผลต่อ การสร้าง แรงจูงใจของ พนักงาน

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง /ปี ที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ ใช้	วิธีการศึกษา/ ตัวแปรที่ใช้ / วิธีการเก็บ ข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ณัฐวัฒน์ ขันโท คุณภาพชีวิต ของ ประชาชนใน พื้นที่หน่วย บริการชุมชน คลินิกศูนย์ แพทย์พัฒนา และเพื่อ เปรียบเทียบ (2557).	เพื่อศึกษา คุณภาพชีวิต ของประชาชน ในพื้นที่หน่วย บริการชุมชน คลินิกศูนย์ แพทย์พัฒนา และเพื่อ เปรียบเทียบ คุณภาพชีวิต ของประชาชน ในพื้นที่หน่วย บริการชุมชน คลินิกศูนย์ แพทย์พัฒนา	ทฤษฎีของ คุณภาพ ชีวิต	ใช้การศึกษา วิจัยเชิงปริมาณ ได้ดำเนินการ ศึกษา 2 แบบ คือการศึกษา ข้อมูลเอกสาร และการวิจัยเชิง สำรวจ แบบสอบถาม 400 ชุด ตัวแปร อิสระ ที่ใช้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิก ในครอบครัว รายได้ต่อเดือน และชุมชนที่ อาศัยอยู่ และ ตัวแปรตาม คือ ระดับคุณภาพ ชีวิต	วิเคราะห์ข้อมูล จาก แบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิง พรรณนา คือ ค่า ร้อยละ ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน จากนั้นทดสอบ สมมติฐานโดย ใช้สถิติเชิง อนุมาน โดย เปรียบเทียบ จากค่าร้อยละ และทดสอบ ความแตกต่าง ระหว่างตัวแปร อิสระกับตัวแปร ตามด้วยสถิติ t- test, One-way ANOVA	คุณภาพชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่ หน่วยบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์ พัฒนาในภาพรวม มีคุณภาพชีวิตอยู่ ในระดับดี เมื่อ พิจารณาเป็นราย ด้าน โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ประชาชนใน พื้นที่หน่วยบริการ ชุมชน คลินิกศูนย์ แพทย์พัฒนา มี คุณภาพชีวิตใน ด้าน สิ่งแวดล้อมอยู่ ในระดับดีเป็น อันดับแรก รองลงมา ด้าน สุขภาพกาย จิตใจ และด้านสัมพันธ์ ภาพทางสังคม

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัวแปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
ศุภรทิพย์ นิลารักษ์ :	เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในเขตพื้นที่ จังหวัดตราด (2557).	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิต	เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย คือแบบสอบถาม ตัวแปรอิสระที่ใช้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อปี และตัวแปรตาม คือ คุณภาพชีวิตเกษตรกรชาวสวนยาง ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม 389 จากเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ จังหวัดตราด	วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วยสถิติ t-test, One-way ANOVA และทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ	โดยภาพรวมคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ภายในเขตพื้นที่ จังหวัดตราด อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ในด้านสุขภาพและหน้าที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านครอบครัว คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ด้านจิตวิญญาณ มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้ายด้านสังคมเศรษฐกิจ มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อ เรื่อง / ปีที่ เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด /ทฤษฎี ที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
กุสุมา โกศล : คุณภาพ ชีวิตของ เกษตรกร ชาวสวนยาง ในยุค เศรษฐกิจ ถดถอย : ศึกษากรณี จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี และ นครศรีธรรม ราช (2555).	เพื่อศึกษา ระดับคุณภาพ ชีวิตของ เกษตรกร ชาวสวนยาง ศึกษาปัจจัยที่ มีผลต่อ คุณภาพชีวิต ของเกษตรกร ชาวสวนยาง และแสวงหา แนวทางในการ พัฒนา คุณภาพชีวิต ของเกษตรกร ชาวสวนยาง ในจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี และนครศรี ธรรมราชให้ ดีขึ้น	แนวคิด เกี่ยวกับ คุณภาพ ชีวิต แนวคิด เกี่ยวกับ ความ จำเป็น พื้นฐาน การศึกษ ลักษณะครอบครัว ลักษณะที่อยู่ อาศัย สภาพแวดล้อมใน การทำงาน ความ พึงพอใจในราคา ผลผลิต อาชีพ เสริม รายได้ ฐานะ ทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์กับ เพื่อนบ้าน	เป็นการวิจัยและ เก็บข้อมูลในเชิง ปริมาณและ คุณภาพประกอบ กัน โดยวิธีเก็บ แบบสอบถามและ สัมภาษณ์ ตัวแปร อิสระที่ใช้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ลักษณะครอบครัว ลักษณะที่อยู่ อาศัย สภาพแวดล้อมใน การทำงาน ความ พึงพอใจในราคา ผลผลิต อาชีพ เสริม รายได้ ฐานะ ทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์กับ เพื่อนบ้าน	ใช้การ วิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิง พรรณนาคือ ค่าร้อยละ ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ทดสอบ สมมติฐานโดย ใช้สถิติเชิง อนุมาน การ เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย (T-Test) การ วิเคราะห์ความ แปรปรวนทาง เดียว Analysis of Variance (ANOVA)	จากการศึกษาคุณภาพ ชีวิตด้านต่างๆ ของ เกษตรกรชาวสวนยาง ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช พบว่า เกษตรกร ชาวสวนยางมีคุณภาพ ชีวิตด้านชีวิตครอบครัว ด้านชีวิตการทำงาน และด้านชีวิตในชุมชน เฉลี่ยในระดับมาก ส่วน คุณภาพชีวิตด้านความ มั่นคงทางเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพ อนามัยเฉลี่ยในระดับ ปานกลาง ตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์กับ คุณภาพชีวิต ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษาลักษณะ ครอบครัว

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การ วิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
กุสุมา โกศล (ต่อ)			และความคิดเห็นในการ รับรู้ข่าวสาร และ ตัวแปรตามคือ คุณภาพชีวิตของ เกษตรกร	และการ เปรียบเทียบ ความ แตกต่างเป็น รายคู่	ลักษณะที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมใน การทำงาน อาชีพ เสริม รายได้ ฐานะ ทางเศรษฐกิจ และ ความคิดเห็นในการรับรู้ ข่าวสาร ข่าวราชการ ที่ปฏิบัติงานใน พื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้
กนกวรรณ ชูชีพ : คุณภาพ ชีวิตการ ทำงานของ ข้าราชการ ในจังหวัด ชายแดน ภาคใต้ (2551).	เพื่อศึกษา คุณภาพชีวิตการ ทำงานศึกษา ปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับ คุณภาพชีวิตการ ทำงานและนำผล การศึกษามาใช้ เป็นแนวทางและ ข้อเสนอแนะใน การพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพ	ทฤษฎีลำดับ ขั้นของความ ต้องการของ มาสโลว์ ทฤษฎี ERG ของ Alderfer ทฤษฎี acquired – need ของ McClelland	เป็นการวิจัยเชิง ปริมาณใช้วิธีวิจัย เชิงสำรวจโดยสุ่ม ตัวอย่างในแต่ละ จังหวัด ทุละ 120 คน รวมมีตัวอย่าง ทั้งสิ้น 600 คน โดย การใช้ แบบสอบถาม ตัว แปรอิสระที่ใช้ ได้แก่ลักษณะส่วน บุคคล , ปัจจัย ค่าตอบแทน	ใช้โปรแกรม SPSS for Windows โดย นำเสนอในรูปแบบ ของตาราง พร้อมการ พรรณนาและ แปล ความหมาย จากสถิติที่ใช้ ในการ วิเคราะห์ ได้แก่ ความ แตกต่างของ ร้อยละ	มีความเห็นเกี่ยวกับ คุณภาพชีวิตการ ทำงานของตนเอง ในปัจจัยด้านต่าง ๆ ในระดับที่พึงพอใจ เกินร้อยละ 50 และ ไม่พึงพอใจ จำนวน 1 ปัจจัย คือ ปัจจัย ค่าตอบแทน และ ในส่วนความ ต้องการความ ช่วยเหลือ

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัวแปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
กนกวรรณ ชูชีพ (ต่อ)	ชีวิตการทำงานของข้าราชการที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	ทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg	ปัจจัยการพัฒนาชีวิตความสามารถของบุคลากร , ปัจจัยความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน , ปัจจัยวัฒนธรรมในองค์กร , ปัจจัยความสมดุลระหว่างชีวิตงานกับชีวิตด้านอื่น , ปัจจัยการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน, ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงาน , ปัจจัยความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคมตัวแปรตาม คือ คุณภาพชีวิตการทำงาน		สนับสนุนจากภาครัฐมากที่สุด คือ ด้านสวัสดิการพิเศษเรื่อง การเพิ่มเบี้ยเลี้ยงหรือ เบี้ยเสี่ยงภัย
ดวงกมล คนโทเงิน : ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง (2556).	เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต	1. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต 2. แนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นพื้นฐาน	เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง	สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานและวิเคราะห์ข้อมูล คือ	ปัจจัยสำคัญใน 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยด้านที่อยู่อาศัยด้าน

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ ใช้	วิธีการศึกษา/ตัวแปร ที่ใช้ / วิธีการเก็บ ข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ดวงกมล คนโท (ต่อ)	ของประชาชน ในพื้นที่ มาบ ตาพุด จังหวัด ระยอง	3.แนวคิด ความพึง พอใจใน ชีวิต	ที่มีคุณสมบัติเป็น หัวหน้าครัวเรือนและ อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป จำนวน	การวิเคราะห์ ถดถอยเชิงพหุโดย เครื่องมือที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล	เศรษฐกิจ-สังคม ด้าน สภาพแวดล้อม และด้านสุขภาพ
		4.แนวคิด การ พัฒนา แบบ ยั่งยืน	ทั้งหมด 120 คนใช้ วิธีการสัมภาษณ์แบบ ตัวต่อตัว ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ ได้แก่ ความพึง พอใจต่อปัจจัยด้านที่ อยู่อาศัย , ความพึง พอใจต่อปัจจัยด้าน เศรษฐกิจ-สังคม , ความพึงพอใจต่อ ปัจจัยด้าน สภาพแวดล้อม , ความ พึงพอใจต่อปัจจัยด้าน สุขภาพอนามัย และ ตัวแปรตามความพึง พอใจโดยรวมต่อ คุณภาพชีวิต (ค่าดัชนี คุณภาพชีวิต)	ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย สเกล วัดระดับความพึง พอใจ 10 ระดับ (10 Point Rating Scale) การ วิเคราะห์ค่าสถิติ เชิงพรรณนาได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์การ ถดถอยเชิงพหุ การ หาค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอย และหา ค่าสัมประสิทธิ์การ ถดถอยมาตรฐาน เพื่อคำนวณค่าดัชนี คุณภาพชีวิต	อนามัย ที่มีความ แตกต่างกันจะมี ผลต่อความพึง พอใจโดยรวมต่อ คุณภาพชีวิตใน ปัจจุบันในระดับ ที่แตกต่างกัน โดย ความสัมพันธ์ ดังกล่าวเป็นไปได้ ในเชิงบวก และ ยังสามารถ ร่วมกันพยากรณ์ ความพึงพอใจ โดยรวมต่อ คุณภาพชีวิตใน ปัจจุบันได้ใน ระดับสูงมาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อ เรื่อง / ปีที่ เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
สิริพัฒน์	เพื่อศึกษา	แนวคิดการ	เป็นการวิจัย	นำแบบสอบถามที่	ผลการ ศึกษา
ลาภจิตร	ปัจจัยที่ส่งผล	ปกครอง	ผสมผสานในการ	ผ่านการตรวจสอบ	พบว่า ปัจจัย
ปัจจัยที่	ต่อการ	ระบอบ	วิจัยเชิงคุณภาพ	ความครบถ้วน	ด้านบุคคล
ส่งผลต่อการ	ตัดสินใจมี	ประชาธิปไตย	และเชิงปริมาณ	และถูกต้องของ	ปัจจัยด้าน
ตัดสินใจมี	ส่วนร่วม	แนวคิด	โดยการสำรวจ	ข้อมูลใน	ชุมชน และ
ส่วนร่วมของ	ศึกษาระดับ	วัฒนธรรมทาง	เอกสารจากการ	แบบสอบถามมา	ปัจจัยด้าน
ประชาชนใน	การมีส่วนร่วม	การเมือง	ทบทวน	บันทึกลงในเครื่อง	องค์การ (อบต.)
การ	และศึกษา	แนวคิด	วรรณกรรม การ	คอมพิวเตอร์ และ	มีความสัมพันธ์
สนับสนุน	ปัญหา	เกี่ยวกับการ	สำรวจภาคสนาม	ใช้โปรแกรม	และมีผลต่อการ
การ	อุปสรรคการมี	กระจาย	โดยรวบรวมข้อมูล	คอมพิวเตอร์	ตัดสินใจมีส่วน
บริหารงาน	ส่วนร่วมของ	อำนาจแนวคิด	จากเครื่องมือคือ	SPSS for	ร่วมของ
องค์การ	ประชาชนต่อ	เกี่ยวกับการมี	การสัมภาษณ์และ	Windows	ประชาชนใน
บริหารส่วน	การสนับสนุน	ส่วนร่วมของ	เก็บแบบสอบถาม	วิเคราะห์ข้อมูล	การสนับสนุน
ตำบล	การ	ประชาชน	ตัวแปรอิสระที่ใช้	โดยใช้สถิติเชิง	การบริหารงาน
อำเภอวาริน	บริหารงาน	แนวคิดทฤษฎี	ได้แก่ การมีส่วนร่วม	พรรณนาแสดง	อบต.ซึ่งหาก
ข้าราชการ	องค์การ	การตัดสินใจ	ร่วม ปัจจัยในการ	คุณลักษณะของ	ระดับการมีส่วนร่วม
จังหวัด	บริหารส่วน	ของประชาชน	ตัดสินใจมีส่วน	ประชากรตัวอย่าง	ร่วมกิจกรรมใด
อุบลราชธานี	ตำบล (อบต.)		ร่วม (ปัจจัยด้าน	ได้แก่ จำนวน	สูงก็จะพบว่า
(2550).			บุคคล ปัจจัยด้าน	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย	ระดับการมีส่วนร่วม
			ชุมชน ปัจจัยด้าน	เพื่อวิเคราะห์	ร่วมของ
			องค์การ) การ	ข้อมูลพื้นฐานของ	กิจกรรมอื่นสูง
			บริหารงานของ	ตัวแปรที่ศึกษา	ตามกันด้วย
			อบต.		

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
สิริพัฒน์ ลามจิตร (ต่อ)			ตัวแปรควบคุม คือ คุณลักษณะส่วนบุคคล และตัวแปร ตาม คือ การ ตัดสินใจมีส่วน ร่วมของภาค ประชาชน	นอกจากนี้ยังมี การใช้สถิติเชิง อ้างอิงได้แก่ ใช้ สถิติ เพียร์สัน ไคสแควร์ (Pearson Chi square) วิเคราะห์หา ความสัมพันธ์ ของปัจจัยในการ ตัดสินใจมีส่วน ร่วม และสถิติ สหสัมพันธ์ เพียร์ สัน (Pearson's Correlation) เพื่อ วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ ระดับการมีส่วน ร่วมกับกิจกรรม ทางการ บริหารงาน อบต.	การมีส่วนร่วมส่วน ใหญ่เป็นเพียงการ รับรู้ข้อมูลข่าวสาร สาเหตุที่คนตัดสินใจ ไม่เข้ามามีส่วนร่วมเป็น ปัจจัยด้านบุคคล คือ ในเรื่องการศึกษา ความรู้ทักษะ ประสบการณ์ ความคิดหรือปม) ของประชาชนที่คิด ว่าตัวเองไม่สำคัญ ไม่ใช่หน้าที่ ไม่มี เวลา ฯลฯ และเมื่อ วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) พบว่า การมีส่วนร่วม มีปัจจัยสำคัญ คือ ความมีหน้าตาสังคม จิตสาธารณะ การ ดำเนินงานของ อบต. และการเป็น เพศชาย

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ณรงค์ กุลนิเทศ และ คณะ การมีส่วน ร่วมของ ชุมชนวัด ราชาธิวาส ในการ ป้องกัน และรักษา สถานที่ เกิดเหตุ (2555).	เพื่อศึกษา ระดับการมีส่วน ร่วมและ เพื่อ เปรียบเทียบ ระดับการมีส่วน ร่วมของ ชุมชนวัด ราชาธิวาส ประชาชน ชุมชนวัดราชา ธิวาสในการ ป้องกันและ รักษาสถานที่ เกิดเหตุ จำแนก ตามสถานภาพ ทั่วไป	แนวคิดและ ทฤษฎีของการ มีส่วนร่วม แนวความคิด และหลักการ การมีส่วนร่วม ของประชาชน การมีส่วนร่วม ของประชาชน ชุมชนวัดราชา ธิวาสในการ ป้องกันและ รักษาสถานที่ เกิดเหตุ	เป็นการวิจัยเชิง สำรวจเพื่อศึกษา ระดับการมีส่วนร่วม ของชุมชนวัดราชาธิ- วาสและ เปรียบเทียบระดับ การมีส่วนร่วมของ ชุมชนวัดราชาธิวาส กลุ่มตัวอย่าง 130 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นการเก็บ แบบสอบถาม มีตัว แปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตัว แปรตาม คือ การมี ส่วนร่วมในการ ป้องกันและรักษา สถานที่เกิดเหตุ	นำแบบสอบถาม ที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบ ความสมบูรณ์ ของ แบบสอบถามทุก ฉบับและนำมา วิเคราะห์ทาง สถิติโดยใช้ คอมพิวเตอร์ใน การคำนวณ ค่าสถิติด้วย โปรแกรม สำเร็จรูป ได้แก่ - t-test (Independent t- test) เพื่อหาค่า ความแปรปรวน ของกลุ่มตัวอย่าง	- การมีส่วนร่วม ของชุมชนวัด ราชาธิวาสใน การป้องกันและ รักษาสถานที่ เกิดเหตุโดยภาพ รวมอยู่ในระดับ มากที่สุด และ รายด้านอยู่ใน ระดับมากที่สุด ทุกด้าน ลำดับ แรก ด้านการ รักษาสถานที่ เกิดเหตุ รองลงมา ด้าน การแจ้งการเกิด เหตุ และด้าน การป้องกัน การ ระวังสถานที่เกิด เหตุ

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ณรงค์ กุล นิเทศ และคณะ (ต่อ)				(กลุ่มไม่แตกต่าง กัน ก็จะใช้การ ทดสอบ t แบบ Equal Variances Assumed แต่ถ้า กลุ่มแตกต่างกัน ใช้การทดสอบ t แบบ Equal Variances not Assumed) - สถิติ การวิเคราะห์ ความแปรปรวน ทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) - ทำการทดสอบราย คู่โดยวิธีLSD (Least Significant Difference)	- ประชาชนในชุมชน ที่มีเพศ รายได้ และ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีส่วนร่วมใน การป้องกันและ รักษาสถานที่เกิด เหตุ ด้านการป้องกัน การระงับสถานที่เกิด เหตุ แตกต่างกัน- ประชาชนในชุมชนที่ มีอายุ สถานภาพ และอาชีพต่างกัน มี ส่วนร่วมในการ ป้องกันและรักษา สถานที่เกิดเหตุ โดย ภาพรวม ด้านการ แจ้งการเกิดเหตุ ด้าน การป้องกันการระงับ สถานที่เกิดเหตุ และ ด้านการรักษา สถานที่เกิดเหตุ ไม่ แตกต่างกัน

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด / ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัวแปรที่ใช้ /วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
พรรณี ปานเทวัญ	เพื่อสำรวจความจำเป็นขั้นพื้นฐานและสภาวะสุขภาพ	แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานและจำเป็นพื้นฐาน	เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความจำเป็นขั้นพื้นฐาน และแบบประเมินสภาวะสุขภาพ	ข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive) แสดงความถี่และร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ตัวชี้วัด จปฐ. และข้อมูลด้านสุขภาพ	พบว่าความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ทุกหมวด และสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนในเขตตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา (2556).
ความจำเป็นขั้นพื้นฐานและสภาวะสุขภาพ	พื้นฐานและจำเป็นพื้นฐาน	ความจำเป็นพื้นฐาน	แบบสอบถามความจำเป็นขั้นพื้นฐาน และแบบประเมินสภาวะสุขภาพ	ความถูกต้องแล้ว	ส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ทุกหมวด และสภาวะสุขภาพ
สุขภาพ	อนามัยของประชาชนในเขตตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา	อนามัยของประชาชนในเขตตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา	อนามัยของประชาชน ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบประเมินคุณภาพชีวิตขั้นต่ำของประชาชนไทย ปี 2555 - 2559 เป็นแบบสอบถามมาตรฐานที่ใช้ในระดับประเทศ มีลักษณะเป็นข้อความประเมินในแต่ละครัวเรือน โดยให้เลือกคำตอบและเติมคำในช่องว่างเพิ่มเติมการสรุปผลข้อมูลจะพิจารณาว่าแต่ละครัวเรือนมีตัวชี้วัด (30 ตัวชี้วัด) ที่ผ่านเกณฑ์(ไม่มีปัญหา) หรือไม่ผ่านเกณฑ์ (ต้องแก้ไข) หรือไม่มีข้อมูลจำนวน 372 ครัวเรือน	วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive) แสดงความถี่และร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ตัวชี้วัด จปฐ. และข้อมูลด้านสุขภาพ	อนามัยของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปพบว่า มีสุขภาพแข็งแรงดี ปัญหาการเจ็บป่วยมีอาการปวดข้อ ปวดเข่า ปวดหลัง ความดันโลหิตสูง โรคกระเพาะอาหาร การเจ็บป่วยในผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่เป็นโรคความดันโลหิตสูง มีประวัติหกล้ม และพบปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุ ยังไม่ถูกสุขลักษณะ

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อ เรื่อง / ปีที่ เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ /วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ณัฐกริช เปาอินทร์ แนวทางการ พัฒนาระบบ การจัดสรร ที่ดินทำกินใน ที่ราชพัสดุ จังหวัดสุ ราษฎร์ธานี อย่างมี ประสิทธิภาพ และยั่งยืน (2558).	เพื่อศึกษาถึง ประสิทธิผลของ กระบวนการคัด กรองผู้มีสิทธิเข้า รับการจัดสรร ที่ดินทำกินใน ที่ราชพัสดุ จังหวัดสุราษฎร์ ธานีและศึกษา ถึงความยั่งยืน ของการ ประกอบอาชีพ และการ ดำรงชีวิตของผู้ ที่ได้รับสิทธิเช่า ใช้ประโยชน์ จากที่ราชพัสดุ จังหวัดสุราษฎร์ ธานี หลังการ ได้รับสิทธิ	แนวคิดใน การจัดสรร ที่ดินทำกิน อย่างมี ประสิทธิผล แนวคิดใน การจัดสรร ที่ดินทำกิน อย่างยั่งยืน	เป็นงานวิจัยเชิง คุณภาพมีวิธี การศึกษา โดยการ วิเคราะห์แยกแยะ เนื้อหาสาระและ การเปรียบเทียบ หน่วยวิเคราะห์ที่มี ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เครื่องมือที่ใช้โดย การสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูล นั้นจะใช้สามวิธี หลักคือ การ สัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่ม และ การ สังเกตการณ์แบบ ไม่มีส่วนร่วม	วิเคราะห์ด้วย วิธีการ การ วิเคราะห์ แยกแยะ เนื้อหาสาระ (content analysis) ซึ่ง เป็นการสกัด นำแนวคิดที่ เป็นความจริง ออกมาจากคำ ให้สัมภาษณ์ ของผู้ให้ สัมภาษณ์ และ การวิเคราะห์ ข้อมูลคือ “การ เปรียบเทียบ ระหว่างหน่วย วิเคราะห์ (comparison and contrast)”	การคัดกรอง ราษฎรเพื่อเข้ารับ สิทธิการใช้ ประโยชน์ในที่ราช พัสดุนั้น ประชาชน ไม่ได้รับการดูแล เท่าที่ควรทั้งใน เรื่องของการให้ ข้อมูลที่จำเป็น และการให้บริการ ประชาชนด้านอื่น ๆ ก่อให้เกิดความ เหลื่อมล้ำด้าน โอกาสในการได้รับ การจัดสรรที่ดินทำ กิน ซึ่งทำให้การ จัดสรรที่ดินทำกิน ไร้ประสิทธิภาพ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่รัฐ ขาดทรัพยากรใน การดำเนินการ

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ณัฐกริช เปาอินทร์ (ต่อ)				โดยเป็นการ เปรียบเทียบ มุมมองของภาค ประชาชน และ มุมมองของ เจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อ ทำให้ได้เห็นถึง ความแตกต่าง ของผลการ ดำเนินการทั้งใน ส่วนของการคัด กรองผู้มีสิทธิ ได้รับการจัดสรร ที่ดินทำกินในที่ ราชพัสดุ จังหวัด สุราษฎร์ธานี และหลังจากมี การจัดสรรที่ดิน ทำกินไปแล้ว	อีกทั้งนโยบาย และแนวทางการ ดำเนินการยังขาด ความชัดเจน และ หลังจากการสำรวจ ได้รับการจัดสรร ที่ดินทำกินแล้ว ประชาชนยังไม่ สามารถ ดำเนินการ ประกอบอาชีพได้ อย่างเหมาะสมได้ เนื่องจากผู้ได้รับ การจัดสรรไม่มี ศักยภาพเพียงพอ ที่จะปรับสภาพ พื้นที่ให้เหมาะแก่ การประกอบ อาชีพ ทั้งยังขาด สาธารณูปโภคขั้น พื้นฐานในการ ดำรงชีวิตอย่างมี คุณภาพ

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ภาธิดา สมิง ดัชนีจำแนก ตัวชี้วัด คุณภาพ ชีวิตของ ประชาชน ในชนบท ตามเกณฑ์ ความ จำเป็น พื้นฐาน (จปฐ.) (2545).	เพื่อศึกษาดัชนี จำแนกตัวชี้วัด คุณภาพชีวิต ของประชาชน ในชนบท ตาม เกณฑ์ความ จำเป็นพื้นฐาน โดย เปรียบเทียบ ระหว่าง หมู่บ้านเร่งรัด พัฒนาอันดับ 3 (ก้าวหน้า) และหมู่บ้าน เร่งรัดพัฒนา อันดับ 1 (ล่า หลัง)	แนวคิด เกี่ยวกับ การพัฒนา มนุษย์และ คุณภาพ ชีวิต แนวคิด เกี่ยวกับ เครื่องชี้วัด ความ จำเป็น พื้นฐาน (จปฐ.)	ในการศึกษามีหน่วย ศึกษา คือ ครุฑเรือน ในพื้นที่จังหวัด กาญจนบุรี ขนาด ตัวอย่าง 300 ครัวเรือน ซึ่งมี เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยเป็น แบบสอบถาม ปลายเปิดและปลาย ปิด จัดเก็บข้อมูลโดย การสำรวจด้วย วิธีการสัมภาษณ์ รวบรวมข้อมูลจาก แบบบันทึก ประกอบการสังเกต และสัมภาษณ์ ตัว แปรที่ใช้ ตามตัวชี้วัด คุณภาพชีวิต 8 หมวด	วิเคราะห์ตัวแปร โดยการใช้ คอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Windows แปลงข้อมูลที่ได้ จากแบบ สอบถาม แล้วนำ ข้อมูลที่ได้จาก การประมวล ข้อมูลมา พิจารณาค่าทาง สถิติ และสถิติที่ ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อย ละ และค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน และ	ผลการศึกษา เปรียบเทียบ ด้าน สถานภาพทั่วไป ของประชาชนใน ชนบท หมู่บ้าน ก้าวหน้า และ หมู่บ้านล้าหลัง พบว่า หัวหน้า ครุฑเรือน เป็น ชาย ส่วนใหญ่จบ การศึกษาระดับ ประถมศึกษา และมีอาชีพหลัก เป็นเกษตรกร ตัวชี้วัดที่สามารถ จำแนกคุณภาพ ชีวิตของ ประชาชนใน หมู่บ้านก้าวหน้า

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ /วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ภาติดา สมิง (ต่อ)			(สุขภาพดี มีบ้าน อาศัย ศึกษาถ้วน ทั่ว ครอบครัวสุข สบาย รายได้มาก อยากร่วมพัฒนา พาสู่คุณธรรม และ บำรุงสิ่งแวดล้อม)	การวิเคราะห์ หาดัชนีจำแนก ตัวชี้วัดความ จำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ใช้ เทคนิคการ วิเคราะห์ จำแนก ประเภทแบบ ขั้นตอน	และหมู่บ้านลำหลัง ที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติ มีทั้งหมด 7 ตัว ได้แก่ ครอบครัวมี และใช้ สัมผัสที่ถูกต้อง หลักสุขาภิบาล ครัวเรือนมีความรู้ เกี่ยวกับโรคเอดส์ ครัวเรือนมีความรู้ใน การैयाที่ถูกต้อง ครัวเรือนไม่กิน อาหารที่ไม่ทำให้สุข ด้วยความร้อน ครัวเรือนปฏิบัติ กิจกรรมทางศาสนา สัปดาห์ละครั้ง คน ในครัวเรือนไม่ติด บุหรี่ และคนใน ครัวเรือนร่วม กิจกรรมตาม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
ภูมิปัญญา เกิดศรี ปัจจัย ความสำเร็จ จในการ ประยุกต์ ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง ในเขต ปฏิรูปที่ดิน : ศึกษา กรณี ตำบล นิคมกระ เสียว อำเภอด่าน ช้าง จังหวัด สุพรรณบุรี (2553).	เพื่อศึกษาระดับ ของปัจจัย ความสำเร็จ ศึกษาปัจจัยที่มี ผลต่อ ความสำเร็จใน การประยุกต์ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในเขต ปฏิรูปที่ดินตำบล นิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัด สุพรรณบุรี และเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยใดที่น่าจะ มีความสัมพันธ์ กัน มากที่สุด มากรองลงมา ตามลำดับ จนถึง ไม่มี ความสัมพันธ์กัน เลย	แนวคิด เกี่ยวกับ เศรษฐกิจ พอเพียง แนวคิด เกี่ยวกับ ความรู้ความ เข้าใจ แนวคิด เกี่ยวกับ ความรู้ความ ร่วมมือและ การมีส่วนร่วม รวม	วิธีการศึกษาค้นคว้า เป็นการวิจัยแบบ ตัดขวางเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้จาก แบบสอบถามจาก กลุ่มตัวอย่าง 250 คน รวบรวมข้อมูลจาก หนังสือ บทความ วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์และ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเศรษฐกิจ พอเพียง, การ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ร่วมกัน ระหว่างเกษตรกร , การประสานงาน , ภาวะผู้นำ , ความ ร่วมมือในการดำเนิน กิจกรรม , การ	การวิเคราะห์ ข้อมูล เครื่องมือทาง สถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติพรรณนา ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่า ต่ำสุดและ ค่าสูงสุดเพื่อ อธิบาย ลักษณะทั่วไป ของกลุ่ม ตัวอย่างและ อธิบายค่าของ ตัวแปรแต่ละ ตัว สถิติเชิง อนุมาน และ วิเคราะห์การ ถดถอยพหุ	พบข้อเสนอแนะ ของเกษตรกร และเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับการ ประยุกต์ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียงในเขต ปฏิรูปที่ดิน ดังนี้ 1) จะต้องสร้าง ความรู้ความ เข้าใจแก่ผู้ที่ สนใจหรือ กลุ่มเป้าหมาย อย่างจริงจัง 2) ภาครัฐควรมี ความต่อเนื่องใน การให้การ สนับสนุน และ ตอบสนองความ ต้องการและภูมิ ปัญญาของ ชุมชน 3)

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการ เก็บข้อมูล	การ วิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
ภูมิปัญญา เกิดศรี (ต่อ)			สนับสนุนจาก หน่วยงาน ภาครัฐ และปัจจัยส่วน บุคคล ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จใน การประยุกต์ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงใน เขตปฏิรูปที่ดิน	และ วิเคราะห์ ข้อมูลโดย การใช้ คอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Windows	จะต้องมีการวางแผน ร่วมกันของหน่วยงาน ต่างๆ และในส่วนของ การทำงานร่วมกันเชิง บูรณาการ พบ ข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง แก่ผู้สนใจหรือ กลุ่มเป้าหมายก่อน ดำเนินงาน 2) ภาครัฐควรมีความ ต่อเนื่องในการให้ ความช่วยเหลือและ สนับสนุนอย่างจริงจัง 3) การสนับสนุนและ การทำงานของ ภาครัฐจะต้องยึด ประชาชนเป็น ศูนย์กลาง

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ /วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ ข้อสรุป
สุพัตรา โอทาศรี การดำรง อยู่ของ อาชีพ ชาวนาไทย :กรณีศึกษา ชาวนา จังหวัด ลพบุรี (2554).	เพื่อศึกษา สถานการณ์ การดำรงอยู่ ของอาชีพ ชาวนาไทย ศึกษาเงื่อนไข ของการดำรง อยู่ของชาวนา ไทย และ ศึกษาปัญหา อุปสรรคและ ข้อเสนอแนะ ในการดำรง อยู่ของชาวนา ไทย โดย การศึกษา กรณีของ ชาวนาใน จังหวัดลพบุรี	แนวคิดและ ทฤษฎี เกี่ยวกับใน การพัฒนา แนวคิด เกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจทุน นิยมแนวคิด และทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องกับ ของกับ คุณภาพชีวิต แนวคิดและ ทฤษฎี เกี่ยวกับการ ย้ายถิ่น แนวคิด ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียงของ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 9)	ทำการศึกษาจาก ข้อมูล ทฤษฎี โดย การศึกษาค้นคว้า เบื้องต้นจากเอกสาร และข้อมูลปฐมภูมิ เป็นผู้ศึกษาเข้าไป เก็บในพื้นที่การศึกษา เครื่องมือที่ใช้ใน การศึกษา ได้แก่ การ สัมภาษณ์ การสังเกต การสนทนากลุ่ม การ เก็บรวบรวมข้อมูล แบบเจาะลึก เมื่อผ่าน ช่วงการสร้างสัมพันธ และปรับตัวได้ระดับ หนึ่งแล้ว เริ่มเก็บ ข้อมูลส่วน รายละเอียดในแต่ละ ประเด็น โดยเข้า พบปะพูดคุยกับ เป้าหมาย ตาม เงื่อนไขสถานการณ์ที่ เกิดขึ้น ตัวแปร	นำข้อมูลที่ได้ จากการเก็บข้อ มูลทฤษฎีจาก เอกสารและ ข้อมูลปฐมภูมิ จากการจัดเก็บ ภาคสนาม ทำ การวิเคราะห์ หาข้อสรุป ด้วย การนำข้อมูลมา จัดให้เป็น หมวดหมู่ แยกแยะตาม องค์ประกอบ ต่างๆ หา ความหมายและ หาความ สัมพันธ์ เชื่อมโยงในแต่ ละประเด็นและ ความสัมพันธ์ กับบริบทที่ ศึกษาเพื่อตอบ	ในด้าน สถานการณ์การ ดำรงอยู่ของ อาชีพชาวนาไทย ในจังหวัดลพบุรี มีจำนวนชาวนา ที่อยู่ในพื้นที่เขต ชลประทาน เพิ่มขึ้นจากเดิม เนื่องจากการมี แหล่งน้ำที่อุดม สมบูรณ์พื้นที่ เหมาะสมแก่การ ทำนา มี เครื่องมือทาง การเกษตรที่ ทันสมัย ช่วยทุ่น แรงให้กับชาวนา ได้ทำนาได้ สะดวกและ รวดเร็วขึ้น อีกทั้ง ยังมีแรงงานภาค เกษตรที่ช่วยใน

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด /ทฤษฎี ที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การ วิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
สุพัตรา โอทาศรี (ต่อ)		อิสระ ได้แก่ ความรู้และ นวัตกรรม , นโยบาย การเกษตร, เศรษฐกิจ , ค่านิยม วัฒนธรรม ปัจจัยทาง วิถีชีวิต และ สุขภาพ ตัวแปร ตาม คือ การดำรง อยู่ของชาวนา	อิสระ ได้แก่ ความรู้และ นวัตกรรม , นโยบาย การเกษตร, เศรษฐกิจ , ค่านิยม วัฒนธรรม ปัจจัยทาง วิถีชีวิต และ สุขภาพ ตัวแปร ตาม คือ การดำรง อยู่ของชาวนา	วัตถุประสงค์ ของการวิจัย และนำเสนอ ในรูปแบบ ของความ เรียงเรียง บรรยาย	การทำนาแทนชาวนาได้อีก ด้วยตลอดจนการสนับสนุน ทางนโยบายการเกษตรของ รัฐบาล แต่สำหรับชาวนาที่อยู่ นอกเขตพื้นที่ชลประทานกลับ มีจำนวนชาวนาลดลงจาก เดิม ทั้งนี้เพราะไม่มีแหล่งน้ำ ที่อุดมสมบูรณ์ ต้องรอเพียง น้ำฝนในการทำนาเท่านั้น นอกจากนี้ต้นทุนการทำนาก็ สูงขึ้นราคาผลผลิตตกต่ำ อีก ทั้งยังประสบภัยธรรมชาติ ต่างๆ จึงทำให้ชาวนาที่อยู่ นอกเขตพื้นที่ชลประทาน บางส่วนเปลี่ยนไปทำไร่อ้อย แทนการทำนา อย่างไรก็ตาม จำนวนของชาวนาในจังหวัด ลพบุรีในอนาคต โดยรวม อาจจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็น เพราะความแตกต่างทางการ สนับสนุนเชิงนโยบายของ รัฐบาลแต่ละรัฐบาล

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อเรื่อง / ปีที่เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัวแปรที่ใช้ / วิธีการเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
มบุญทองชโชค	เพื่อศึกษาเนื้อหาและบริบทของนโยบายที่รัฐบาลปัจจุบันกำลังดำเนินการ	แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ	เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการวิจัยภาคสนาม (การสัมภาษณ์ ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับหรือนำนโยบายไปปฏิบัติ) โดยการค้นคว้าและรวบรวมจากเอกสาร ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านเนื้อหา นโยบาย และปัจจัยด้านบริบท	เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา	จากการศึกษาพบว่านโยบายการกระจายการถือครองที่ดินมีความเป็นการเมืองสูงมีกลุ่มได้ผลประโยชน์และเสียผลประโยชน์จำนวน ซึ่งนอกจากจะเป็นเกษตรกรรายย่อยผู้ขาดแคลนที่ดินทำกินแล้ว ยังเกี่ยวข้องกับเจ้าของที่ดินรายใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นผู้มีอิทธิพลในทางการเมือง และถ้าหากเกิดผลกระทบในทางลบต่อบุคคลที่มีอิทธิพลดังกล่าว นโยบายการถือครองที่ดิน

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้แต่ง / ชื่อ เรื่อง / ปีที่ เขียน	วัตถุประสงค์	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีการศึกษา/ตัว แปรที่ใช้ / วิธีการ เก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลการวิจัย/ข้อสรุป
มณูญ ทองขโชค (ต่อ)					จะล้มเหลวแต่ถ้า นโยบายมีเนื้อหา สาระที่จะนำ ประโยชน์ไปให้ชุมชน ที่สามารถสร้างความ นิยมให้ผู้กำหนด นโยบายได้โดยไม่ ส่งผลกระทบต่อ ประโยชน์ของกลุ่ม อิทธิพลที่กล่าว มาแล้วนโยบายจะ ประสบผลสำเร็จผล การศึกษาของสอง นโยบาย พบว่า โครงการจัดที่ดินของ รัฐ ขาดความยากจน ประสบผลสำเร็จ เพราะ ปัจจัยด้าน เนื้อหาของนโยบายและ ปัจจัยด้านบริบท นโยบาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

ราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล จำนวน 8 ชุมชน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสกก จังหวัดอุทัยธานี

3.1.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล จำนวน 8 ชุมชน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสกก จังหวัดอุทัยธานี จะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างราษฎรที่ดำเนินการจัดที่ดินแล้ว ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนของกลุ่มประชากรที่จะทำการเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษามากกว่า 80 % โดยมีการสุ่มตัวอย่างจากสูตรและขั้นตอน ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N * 80}{100}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่างหรือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนหน่วยทั้งหมด/ ขนาดของประชากรซึ่งเท่ากับ 364 คน

$$\text{แทนค่าสูตร } n = \frac{364 * 80}{100} = 291.20$$

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้จำนวนตัวอย่างที่ทำการศึกษามากกว่า 80 % = 291 คน ขึ้นไป

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ข้อมูล ทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการที่ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลโดยตรง จากกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ทำการศึกษา แนวทาง/ขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสมมติฐานในการวิจัย และวิธีการวางแผนการดำเนินงานรวมทั้ง วิธีการดำเนินการวิจัย วิธีการเก็บข้อมูล การศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ การปรับตัวของชุมชนต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยมีกระบวนการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 1

เครื่องมือขั้นที่ 1 คือ การออกแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยการนำข้อมูลข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นชุดของข้อคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบได้สะท้อนข้อมูลที่ต้องการศึกษา มาใช้วัดสภาพที่เป็นจริง ความคิดเห็น ความรู้สึกหรือทัศนคติต่างๆ โดยแบ่งชุดแบบสอบถามออกเป็นแบบสอบถามที่มีคำถามแบบปลายปิด (Close-ended Form) และแบบสอบถามที่มีคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่างราษฎรในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 300 ชุด

3.2.2 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 1

เมื่อได้ข้อมูลมาใช้ในการออกแบบสอบถาม ผู้วิจัยการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลจะต้องทำการตรวจสอบคุณภาพด้านต่างๆ อาทิ ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้อ่านแล้วมีความเข้าใจง่ายและชัดเจนตามความมุ่งหมายของการวิจัย รวมทั้ง ข้อมูลที่ใช้เมื่อวัดผลออกมาแล้วสามารถสร้างความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ

3.2.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 2

เครื่องมือขั้นที่ 2 แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) โดยการศึกษาและนำข้อมูลข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) มากำหนดเป็นชุดของประเด็นคำถามที่กำหนดขึ้นไว้เป็นกรอบในการสนทนาเพื่อสอบถามสิ่งที่สนใจศึกษา โดยแบบสัมภาษณ์ใช้วัดความคิดเห็น ความรู้สึกหรือทัศนคติต่างๆ ในมุมมองของผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและดำเนินการในพื้นที่ รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างราษฎรที่เป็นผู้นำกลุ่ม

3.2.4 วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 2

เมื่อกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะทำการสัมภาษณ์ได้แล้ว ผู้วิจัยนำข้อคำถามเพื่อขอให้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อวัดได้ตรงและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการ

ศึกษา ในส่วนของประเด็นคำถามต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นปรนัยหรือความชัดเจนทางภาษาเหมาะกับการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายและ ครอบคลุมทุกประเด็น

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ จึงต้องมีการลงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 8 ชุมชน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทำการศึกษาวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

1. การศึกษาวิเคราะห์ในเชิงเอกสาร (Documentary Data) เป็นการรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา บทความ บทวิเคราะห์ โครงการของภาครัฐ รวมถึงกิจกรรมการมีส่วนร่วมต่างๆ ที่ภาครัฐ องค์การภาคี ได้มีการบูรณาการกันในหลายภาคส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดิน

2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม (field research) เป็นการลงพื้นที่เก็บข้อมูลทางกายภาพและสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงพัฒนาการการใช้ประโยชน์จากที่ดินของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินให้ทำกินในชุมชน รวมถึง การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่กิจกรรมต่างๆ ที่ได้มีการดำเนินการผ่านมา นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในพื้นที่ กระบวนการมีส่วนร่วม ความเข้มแข็งของชุมชน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน

3. สัมภาษณ์ (Interview) การลงพื้นที่สัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มเป้าหมาย ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี อาทิ ราษฎรกลุ่มเป้าหมาย ผู้นำชุมชน

4. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม เป็นการประมวลผลข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป STATA และใช้วิธีการตีความ (Interpretive Approach) จากข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลขององค์ประกอบ (Components) ต่าง ๆ ที่มีผลกระทบโครงการหรือการใช้นโยบาย

3.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับข้อมูลจากการลงพื้นที่ศึกษาและทำการรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้ศึกษาและวิจัยมีกระบวนการจัดทำข้อมูลเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลว่าครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และสามารถตอบปัญหาของการศึกษาได้ชัดเจน

2. เลือกข้อมูลโดยใช้การรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ แยกหมวดหมู่ของข้อมูลตามประเด็นในการศึกษา เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์

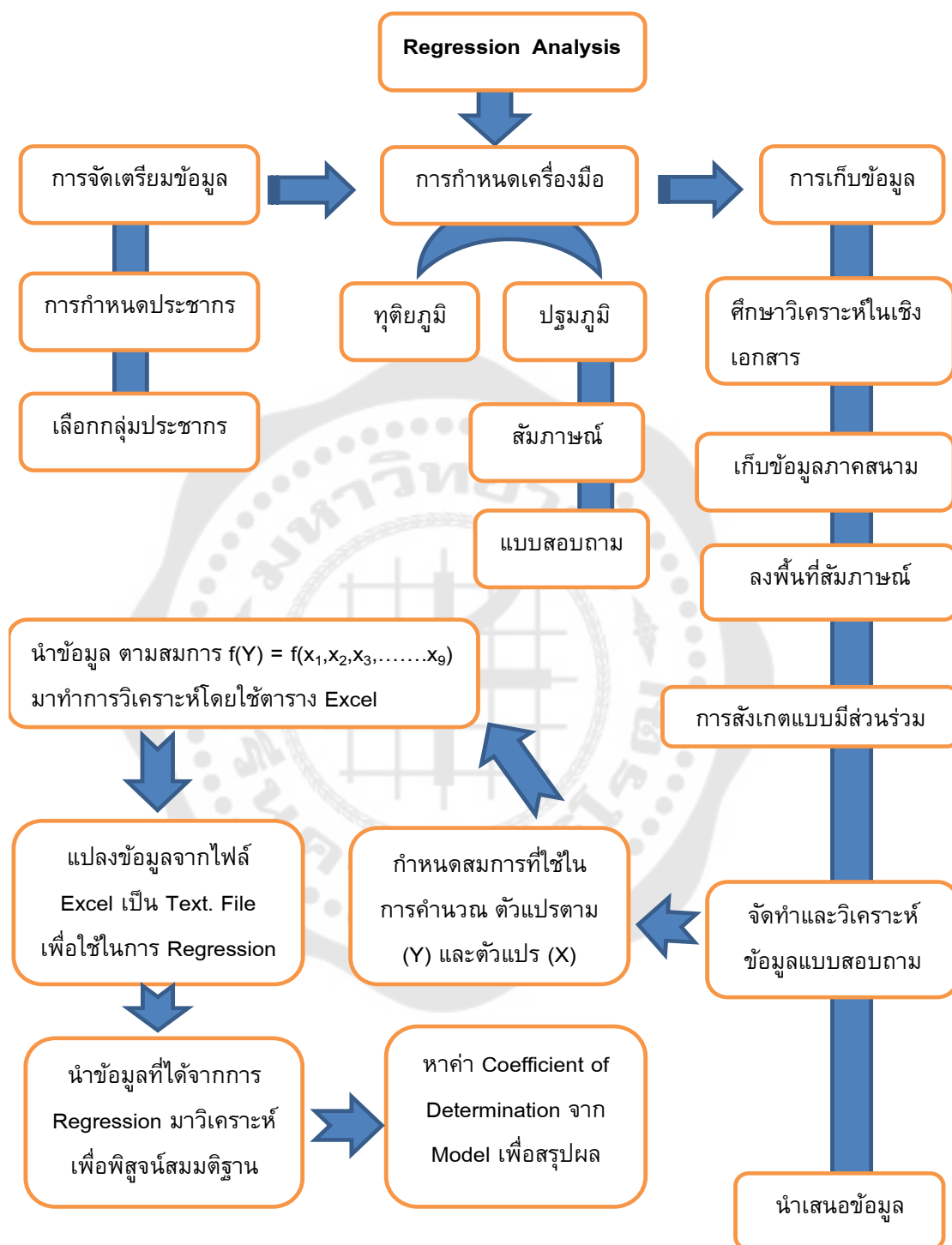
3. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการตรวจสอบข้อมูลไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ แยกแยะข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่พร้อมกับการพิจารณาความสมบูรณ์ของข้อมูลโดยการเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์

4. นำข้อมูลที่จัดหมวดหมู่แล้ว มาทำการบันทึกเพื่อทำการวิเคราะห์ผลโดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป STATA

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงอนุมาน เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรซึ่งสามารถนำผลการวิเคราะห์ นั้นไปสรุปอ้างอิงถึงประชากรได้โดยใช้การประมาณค่า การทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ผล Regression Analysis

2. ใช้สูตรของโปรแกรม แบบจำลอง Logistic regression model ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบ Binary Logistic Regression

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยทางด้านชีวิตสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน กรณีศึกษาในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสกก จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งเป็นการศึกษาในด้านของความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล ซึ่งรวบรวมจากการเก็บแบบสอบถามจากประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล และจากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจำนวน 291 ราย และเก็บได้จริง จำนวน 300 ราย คิดเป็นร้อยละ 103 ของกลุ่มประชากรตัวอย่าง และผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติ และกำหนดการนำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร
2. ระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล (ภาพรวม)
3. ระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล (รายด้าน)
 - 3.1 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดิน (ด้านความรู้สึก , จิตใจ)
 - 3.2 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดิน (ด้านสังคม)
 - 3.3 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดิน (ด้านเศรษฐกิจ)
 - 3.4 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดิน (ด้านวัฒนธรรม)
4. ด้านการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่
5. ผลการจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

ข้อมูลพื้นฐานของตัวแทนประชากรในแต่ละครอบครัวที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ , อายุ , ระดับการศึกษา , สถานภาพ , จำนวนสมาชิกในครัวเรือน , จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ , อาชีพ , รายได้ต่อเดือน

เพศ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.67 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.33

อายุ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงอายุ 41 - 60 ปี จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงอายุ 20 - 40 ปี จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.33 และเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.67

สถานภาพ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในประเด็นนี้เป็นกลุ่มที่มีสถานภาพ สมรสแล้ว จำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.33 และเป็นกลุ่มที่มีสถานภาพโสด จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.67

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในประเด็นนี้เป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้น ประถมศึกษา จำนวน 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้น มัธยมศึกษา จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00 เป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.00 และเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไปจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในประเด็นนี้เป็นกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 2 - 4 ราย จำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวนน้อยกว่า 2 ราย จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.33 เป็นกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 5 - 7 ราย จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.33 และเป็นกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวนมากกว่า 7 ราย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในประเด็นนี้เป็นกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี จำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.33 รองลงมาเป็นกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการที่มีจำนวน เท่ากัน คือ 1 ปี จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.33 และ 4 ปี จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.33 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบ

แบบสอบถามในประเด็นนี้เป็นกลุ่มที่มีอาชีพ เกษตรกร จำนวน 201 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.67 และเป็นกลุ่มที่มีอาชีพ ค้าขาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในประเด็นนี้เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.33 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 5,001 - 7,000 บาท จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.00 เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 7,001 - 9,000 บาท จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.67 และเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ มากกว่า 9,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

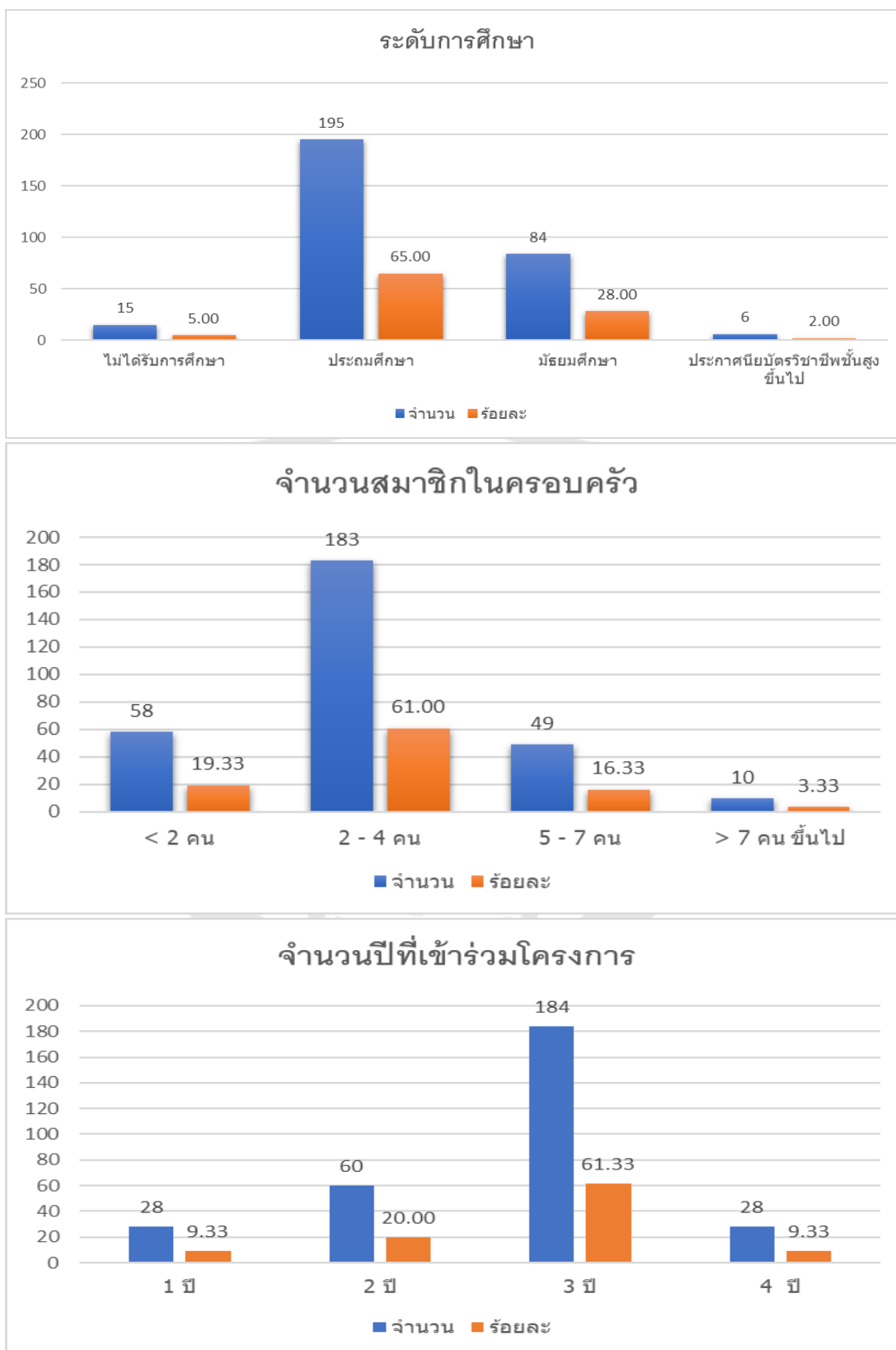
ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	139	46.33
	หญิง	161	53.67
อายุ	20 – 40 ปี	103	34.33
	41 – 60 ปี	159	53.00
	มากกว่า 60 ปี ขึ้นไป	38	12.67
สถานภาพ	โสด	98	32.67
	แต่งงาน	202	67.33
ระดับการศึกษา	ไม่ได้รับการศึกษา	15	5.00
	ประถมศึกษา	195	65.00
	มัธยมศึกษา	84	28.00
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป	6	2.00
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	น้อยกว่า 2 คน	58	19.33
	2 – 4 คน	183	61.00
	5 - 7 คน	49	16.33
	มากกว่า 7 ขึ้นไป	10	3.33

ตาราง 3 (ต่อ)

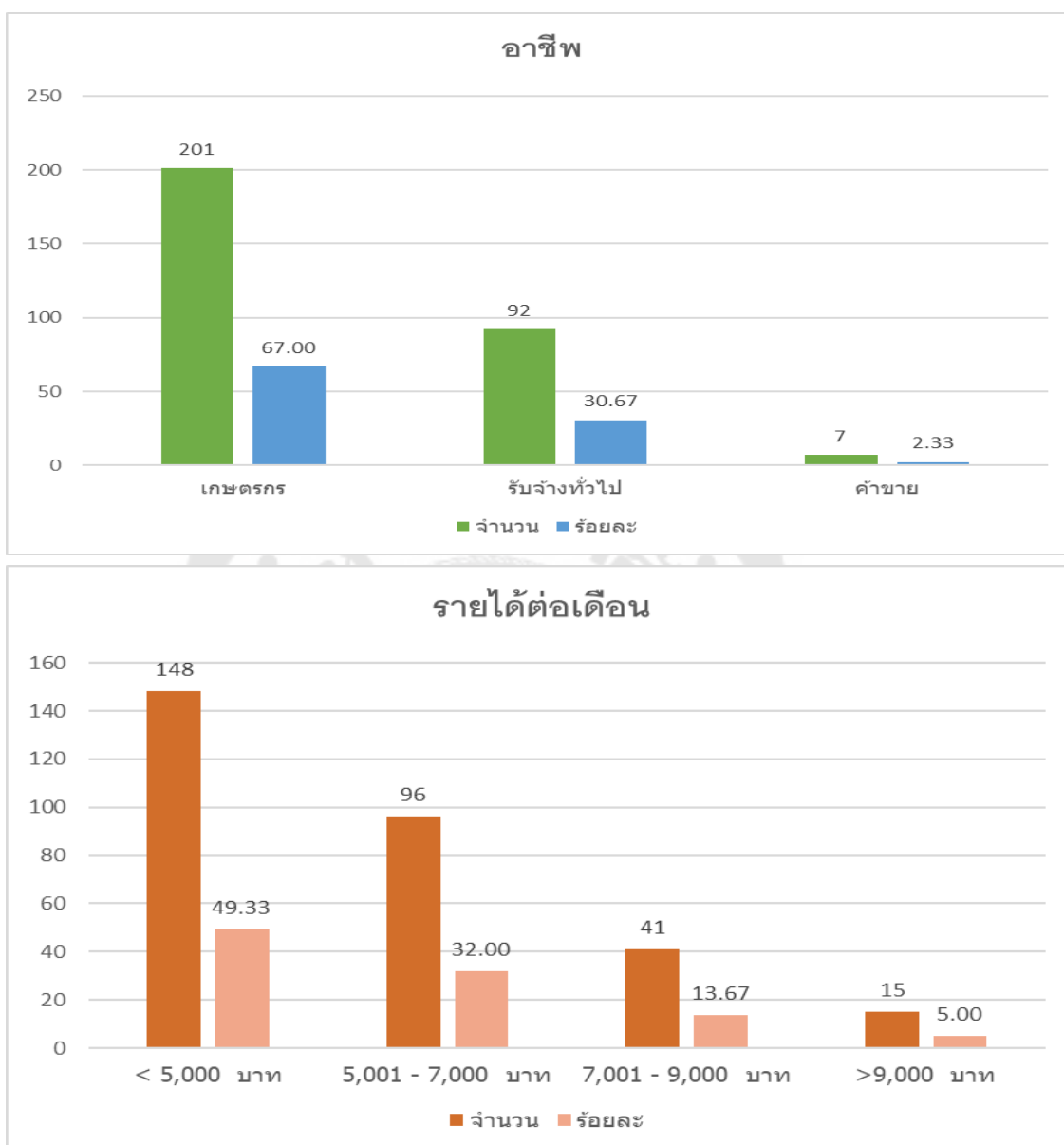
ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
จำนวนปีที่เข้าร่วม	1 ปี	28	9.33
โครงการฯ	2 ปี	60	20.00
	3 ปี	184	61.33
	4 ปี	28	9.33
อาชีพ	เกษตรกร	201	67.00
	รับจ้างทั่วไป	92	30.67
	ค้าขาย	7	2.33
รายได้ต่อเดือน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	148	49.33
	5,001 – 7,000 บาท	96	32.00
	7,001 – 9,000 บาท	41	13.67
	มากกว่า 9,000 บาท ขึ้นไป	15	5.00

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิภาพ แสดงจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพประกอบ 3 (ต่อ)

ภาพประกอบ 3 (ต่อ)

4.2 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางด้านชีวิตสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน กรณีศึกษา ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานีผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยที่มีผลเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรตัวอย่างไว้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึก ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรม ผลการศึกษารวมทั้ง 4 ด้าน มีเกณฑ์ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะพบว่าผลการศึกษาแยกรายด้านมีผลดังนี้

ด้านความรู้สึก กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.83)

ด้านสังคม กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.88)

ด้านเศรษฐกิจ กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.21)

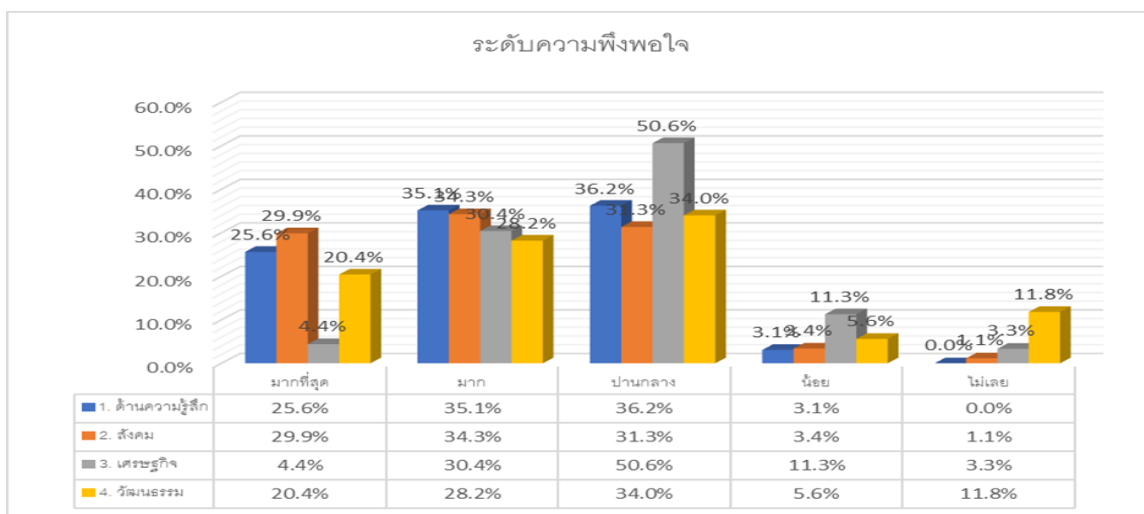
ด้านวัฒนธรรม กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.40)

ตาราง 4 แสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยทุกด้าน

ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย	
ด้านความรู้สึก	384	527	543	46	0	3.83
สังคม	448	514	470	51	17	3.88
เศรษฐกิจ	66	456	759	169	50	3.21
วัฒนธรรม	306	423	510	84	177	3.40
รวมทั้ง 4 ด้าน						3.58

ตาราง 5 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยทุกด้าน

ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
ด้านความรู้สึก	25.6%	35.1%	36.2%	3.1%	0.0%	3.83	มาก
สังคม	29.9%	34.3%	31.3%	3.4%	1.1%	3.88	มาก
เศรษฐกิจ	4.4%	30.4%	50.6%	11.3%	3.3%	3.21	ปานกลาง
วัฒนธรรม	20.4%	28.2%	34.0%	5.6%	11.8%	3.40	ปานกลาง
รวมผลทั้ง 4 ด้าน						3.58	มาก

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิภาพ แสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยทุกด้าน

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิภาพ แสดงค่าร้อยละของระดับความพึงพอใจในภาพรวมปัจจัยทุกด้าน

4.3 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินรายด้าน

จากผลการศึกษาในภาพรวมทั้ง 4 ด้านของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดิน ผู้วิจัยได้ศึกษาและพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีผลการศึกษาดังนี้

4.3.1 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านความรู้สึก

โดยมีความสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจในด้านนี้ ประกอบด้วย 5 ข้อ ได้แก่ การมีความรู้สึกพึงพอใจเมื่อมีโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน (ความสุข , ความสบายใจ) , ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ , ความพึงพอใจในด้านความมั่นคงและปลอดภัยใน

แต่ละวัน , ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการเข้าร่วมโครงการ และ ความพึงพอใจจากการเข้าถึงบริการของรัฐเมื่อมีโครงการเข้ามา ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจในด้านความรู้สึก (จิตใจ) ต่อการเข้ามาและมีส่วนร่วม กับโครงการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับชุมชนของรัฐบาล อยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.83)

สำหรับผลการศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากร ในด้านความรู้สึก (จิตใจ) พบว่า ทั้ง 5 ด้าน โดยทุกด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ซึ่ง เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการฯ (ค่าเฉลี่ย 3.95) การมีความรู้สึกพึงพอใจเมื่อมีโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน (ความสุข , ความสบายใจ) (ค่าเฉลี่ย 3.90) ความพอใจจากการเข้าถึงบริการของรัฐเมื่อมีโครงการเข้ามา (ค่าเฉลี่ย 3.89) ความรู้สึกพึงพอใจในการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการเข้าร่วมโครงการฯ (ค่าเฉลี่ย 3.73) ความพึงพอใจในด้านความมั่นคงและปลอดภัยในแต่ละวัน (ค่าเฉลี่ย 3.70)

ตาราง 6 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านความรู้สึก

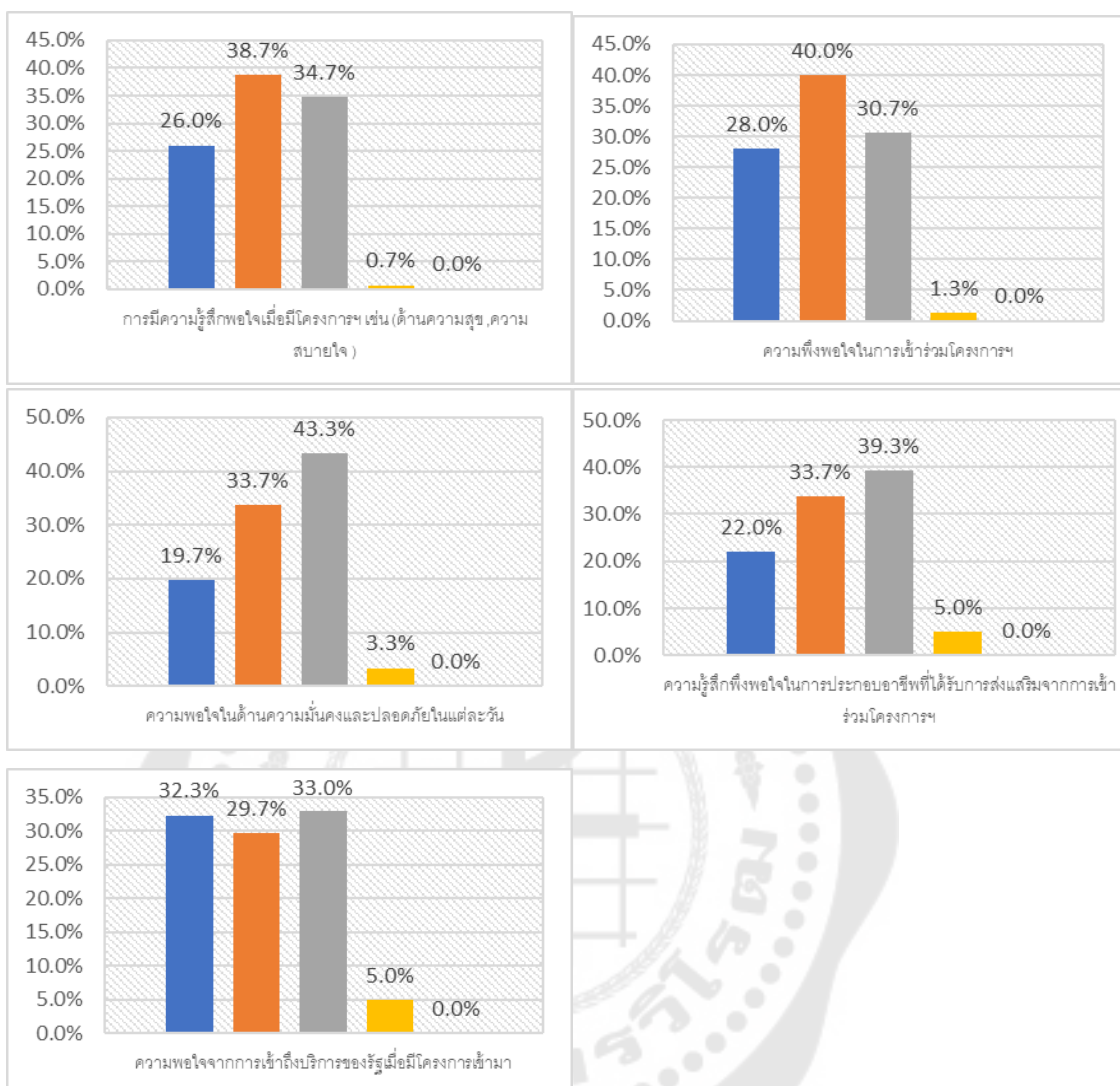
ด้านความรู้สึก	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
	5	4	3	2	1		
การมีความรู้สึกพึงพอใจเมื่อมีโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน (ความสุข , ความสบายใจ)	78	116	104	2	0	3.90	มาก
ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการฯ	84	120	92	4	0	3.95	มาก
ความพอใจในด้านความมั่นคงและปลอดภัยในแต่ละวัน	59	101	130	10	0	3.70	มาก
ความรู้สึกพึงพอใจในการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการเข้าร่วมโครงการฯ	66	101	118	15	0	3.73	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
ด้านความรู้สึก	5	4	3	2	1		
ความพอใจจากการเข้าถึงบริการของรัฐเมื่อมีโครงการเข้ามา	97	89	99	15	0	3.89	มาก
รวมทั้ง 5 ด้าน	384	527	543	46	0	3.83	มาก

ตาราง 7 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านความรู้สึก

	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
ด้านความรู้สึก	5	4	3	2	1		
การมีความรู้สึกพอใจเมื่อมีโครงการฯ เช่น ด้านความสุข(ความสบายใจ)	26.0%	38.7%	34.7%	0.7%	0.0%	3.90	มาก
ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการฯ	28.0%	40.0%	30.7%	1.3%	0.0%	3.95	มาก
ความพอใจในด้านความมั่นคงและปลอดภัยในแต่ละวัน	19.7%	33.7%	43.3%	3.3%	0.0%	3.70	มาก
ความรู้สึกพึงพอใจในการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการเข้าร่วมโครงการฯ	22.0%	33.7%	39.3%	5.0%	0.0%	3.73	มาก
ความพอใจจากการเข้าถึงบริการของรัฐเมื่อมีโครงการเข้ามา	32.3%	29.7%	33.0%	5.0%	0.0%	3.89	มาก
รวมทั้ง 5 ด้าน	25.6%	35.1%	36.2%	3.1%	0.0%	3.83	มาก

ภาพประกอบ 6 แผนภูมิภาพ และแสดงคำร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านความรู้

4.3.2 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านสังคม

โดยมีความสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจในด้านนี้ ประกอบด้วย 5 ข้อ ได้แก่ ความพอใจกับการได้รับความช่วยเหลือจากสวัสดิการภาครัฐ เมื่อมีโครงการฯ , การพอใจกับการผูกมิตรหรือเข้ากับผู้อื่นที่ร่วมโครงการเดียวกัน , การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมหรือมีส่วนร่วมกับสมาชิกในโครงการฯ , การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและได้รับประโยชน์จากข่าวสารนั้น และชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจในด้านสังคม ต่อการเข้ามาและมีส่วนร่วมกับการโครงการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับชุมชนของรัฐบาล อยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.88)

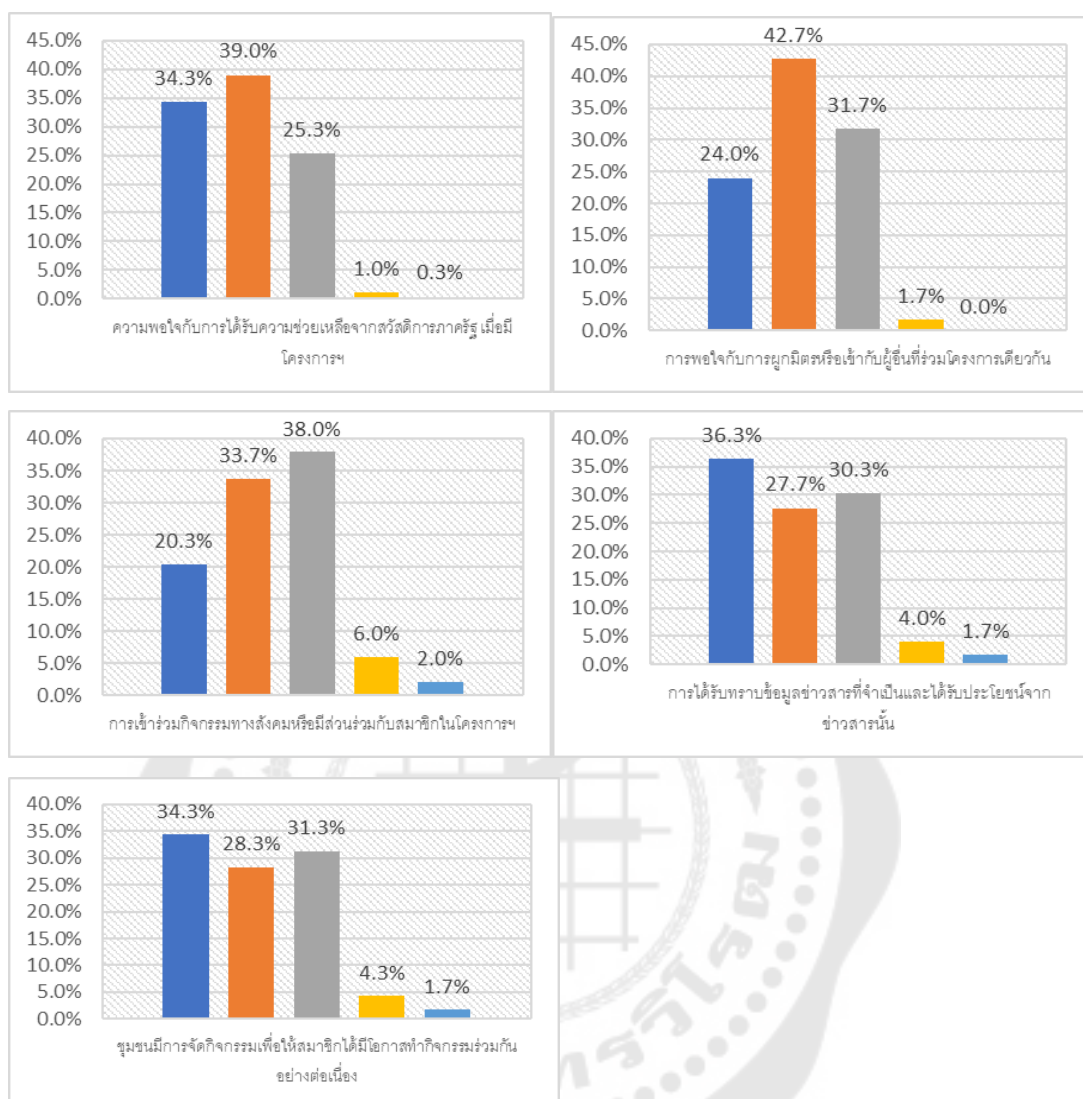
สำหรับผลการศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในด้านสังคมพบว่า ทั้ง 5 ด้าน โดยทุกด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ซึ่งเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความพอใจกับการได้รับความช่วยเหลือจากสวัสดิการภาครัฐ เมื่อมีโครงการฯ (ค่าเฉลี่ย 4.06) การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและได้รับประโยชน์จากข่าวสารนั้น (ค่าเฉลี่ย 3.93) มีด้านที่มีระดับความพึงพอใจเท่ากัน คือ การพอใจกับการผูกมิตรหรือเข้ากับผู้คนที่ร่วมโครงการเดียวกัน และชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง(ค่าเฉลี่ย 3.89) และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมหรือมีส่วนร่วมร่วมกับสมาชิกในโครงการฯ (ค่าเฉลี่ย 3.64)

ตาราง 8 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านสังคม

ด้านสังคม	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
	5	4	3	2	1		
ความพอใจกับการได้รับ	103	117	76	3	1	4.06	มาก
ความช่วยเหลือจาก							
สวัสดิการภาครัฐ เมื่อมี							
โครงการฯ							
การพอใจกับการผูกมิตรหรือ	72	128	95	5	0	3.89	มาก
เข้ากับผู้คนที่ร่วมโครงการ							
เดียวกัน							
การเข้าร่วมกิจกรรมทาง	61	101	114	18	6	3.64	มาก
สังคมหรือมีส่วนร่วมกับ							
สมาชิกในโครงการฯ							
การได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร	109	83	91	12	5	3.93	มาก
ที่จำเป็นและได้รับประโยชน์							
จากข่าวสารนั้น							
ชุมชนมีการจัดกิจกรรม	103	85	94	13	5	3.89	มาก
เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสทำ							
กิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง							
รวมทั้ง 5 ด้าน	448	514	470	51	17	3.88	มาก

ตาราง 9 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านสังคม

ด้านสังคม	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
	5	4	3	2	1		
ความพอใจกับการได้รับ ความช่วยเหลือจาก สวัสดิการภาครัฐ เมื่อมี โครงการฯ	34.3%	39.0%	25.3%	1.0%	0.3%	4.06	มาก
การพอใจกับการผูกมิตร หรือเข้ากับผู้อื่นที่ร่วม โครงการเดียวกัน	24.0%	42.7%	31.7%	1.7%	0.0%	3.89	มาก
การเข้าร่วมกิจกรรมทาง สังคมหรือมีส่วนร่วมกับ สมาชิกในโครงการฯ	20.3%	33.7%	38.0%	6.0%	2.0%	3.64	มาก
การได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็นและ ได้รับประโยชน์จาก ข่าวสารนั้น	36.3%	27.7%	30.3%	4.0%	1.7%	3.93	มาก
ชุมชนมีการจัดกิจกรรม เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาส ทำกิจกรรมร่วมกันอย่าง ต่อเนื่อง	34.3%	28.3%	31.3%	4.3%	1.7%	3.89	มาก
รวมทั้ง 5 ด้าน	29.9%	34.3%	31.3%	3.4%	1.1%	3.88	มาก

ภาพประกอบ 7 แผนภูมิภาพ และแสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านสังคม

4.3.3 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านเศรษฐกิจ

โดยมีความสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจในด้านนี้ ประกอบด้วย 5 ข้อ ได้แก่ สภาวะการทำงาน/การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับตอนที่ยังไม่เข้าร่วมโครงการ, เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ, การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการมีอาชีพที่มั่นคง, การมีเงินเก็บที่เกิดจากการออมและจัดทำบัญชีครัวเรือน และการมีเงินพอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจในด้านเศรษฐกิจ ต่อการเข้ามาและมีส่วนร่วมกับการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับชุมชนของรัฐบาล อยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.21)

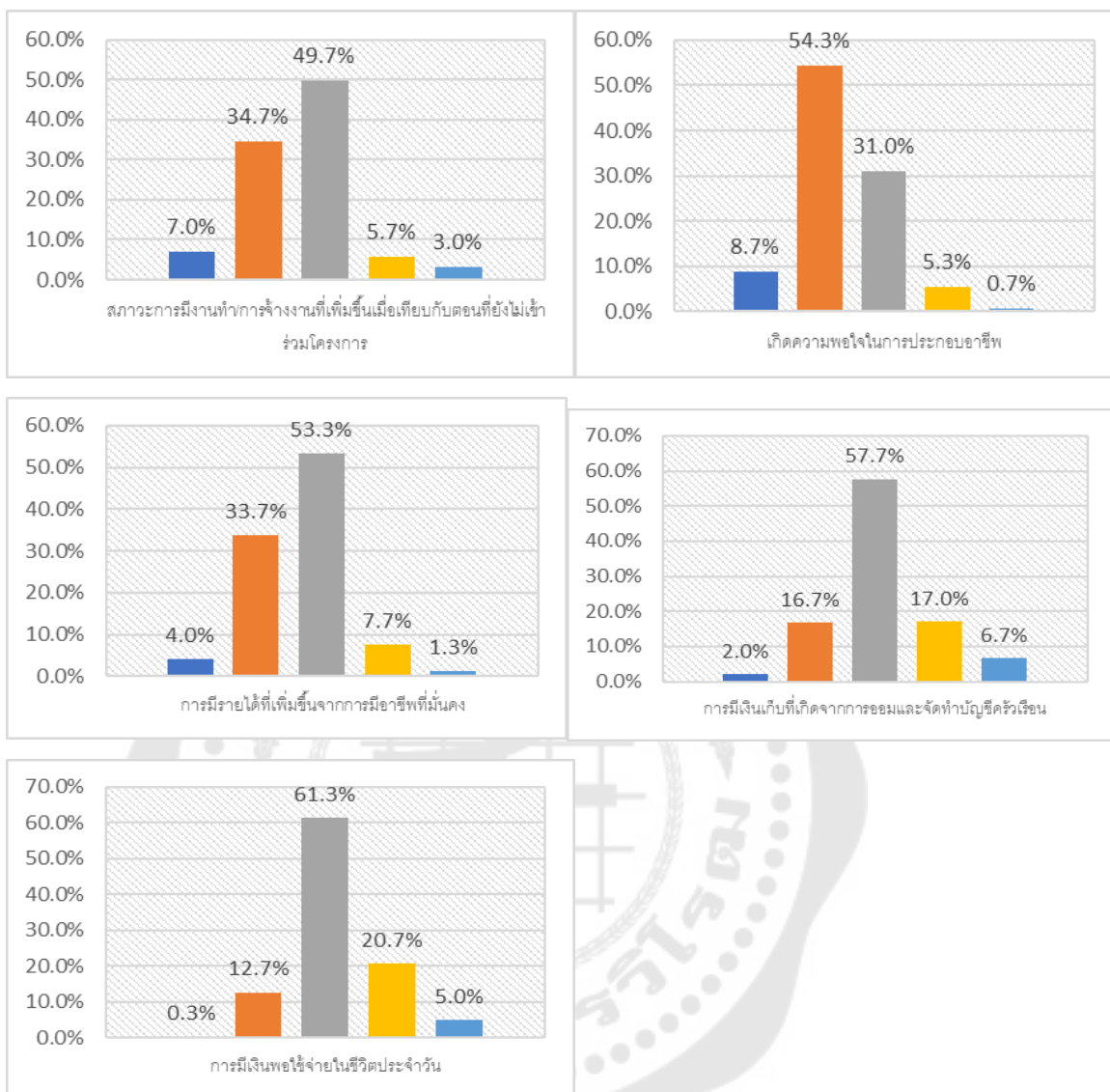
สำหรับผลการศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในด้านเศรษฐกิจพบว่า ทั้ง 5 ด้าน โดยมีด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก คือ เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ และมีระดับความพึงพอใจในด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ปานกลาง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.65) สภาวะการมีงานทำ/การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับตอนที่ยังไม่เข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ย 3.37) การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการมีอาชีพที่มั่นคง (ค่าเฉลี่ย 3.31) การมีเงินเก็บที่เกิดจากการออมและจัดทำบัญชีครัวเรือน (ค่าเฉลี่ย 2.90) และการมีเงินพอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย 2.83)

ตาราง 10 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
	5	4	3	2	1		
สภาวะการมีงานทำ/การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับตอนที่ยังไม่เข้าร่วมโครงการ	21	104	149	17	9	3.37	ปานกลาง
เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ	26	163	93	16	2	3.65	มาก
การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการมีอาชีพที่มั่นคง	12	101	160	23	4	3.31	ปานกลาง
การมีเงินเก็บที่เกิดจากการออมและจัดทำบัญชีครัวเรือน	6	50	173	51	20	2.90	ปานกลาง
การมีเงินพอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	1	38	184	62	15	2.83	ปานกลาง
รวมทั้ง 5 ด้าน	66	456	759	169	50	3.21	ปานกลาง

ตาราง 11 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
	5	4	3	2	1		
สภาวะการมีงานทำ/ การจ้างงานที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับตอนที่ยัง ไม่เข้าร่วมโครงการ	7.0%	34.7%	49.7%	5.7%	3.0%	3.37	ปานกลาง
เกิดความพอใจในการ ประกอบอาชีพ	8.7%	54.3%	31.0%	5.3%	0.7%	3.65	มาก
การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น จากการมีอาชีพที่ มั่นคง	4.0%	33.7%	53.3%	7.7%	1.3%	3.31	ปานกลาง
การมีเงินเก็บที่เกิด จากการออมและ จัดทำบัญชีครัวเรือน	2.0%	16.7%	57.7%	17.0%	6.7%	2.90	ปานกลาง
การมีเงินพอใช้จ่ายใน ชีวิตประจำวัน	0.3%	12.7%	61.3%	20.7%	5.0%	2.83	ปานกลาง
รวมทั้ง 5 ด้าน	4.4%	30.4%	50.6%	11.3%	3.3%	3.21	ปานกลาง

ภาพประกอบ 8 แผนภูมิภาพ และแสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

4.3.4 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านวัฒนธรรม

โดยมีความสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจในด้านนี้ ประกอบด้วย 5 ข้อ ได้แก่ เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและลดการบุกรุกป่า, วัยทำงานในชุมชนมีความสนใจในการทำอาชีพเกษตรกร, เมื่อมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่ส่งผลให้ลดการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน, การใช้ประโยชน์จากที่ดินมีการเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม และเกิดความภูมิใจและร่วมมือกันอนุรักษ์ หวงแหน ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์ต่อไป จากรุ่นสู่รุ่น ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มประชากรตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจในด้านวัฒนธรรม ต่อการเข้ามาและมีส่วนร่วมกับการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับชุมชนของรัฐบาล อยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.40)

สำหรับผลการศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในด้านวัฒนธรรม พบว่า ทั้ง 5 ด้าน โดยมีด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก 3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เกิดความภูมิใจและร่วมมือกันอนุรักษ์ หวงแหน ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์ต่อไปจากรุ่นสู่รุ่น (ค่าเฉลี่ย 4.16) และมีด้านที่มีระดับความพึงพอใจเท่ากัน คือ เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและลดการบุกรุกป่า และวัยทำงานในชุมชนมีความสนใจในการทำอาชีพเกษตรกร(ค่าเฉลี่ย 3.62) มีด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เมื่อมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่ส่งผลให้ลดการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51) และมีด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย คือ การใช้ประโยชน์จากที่ดินมีการเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม (ค่าเฉลี่ย 2.09)

ตาราง 12 แสดงจำนวน และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านวัฒนธรรม

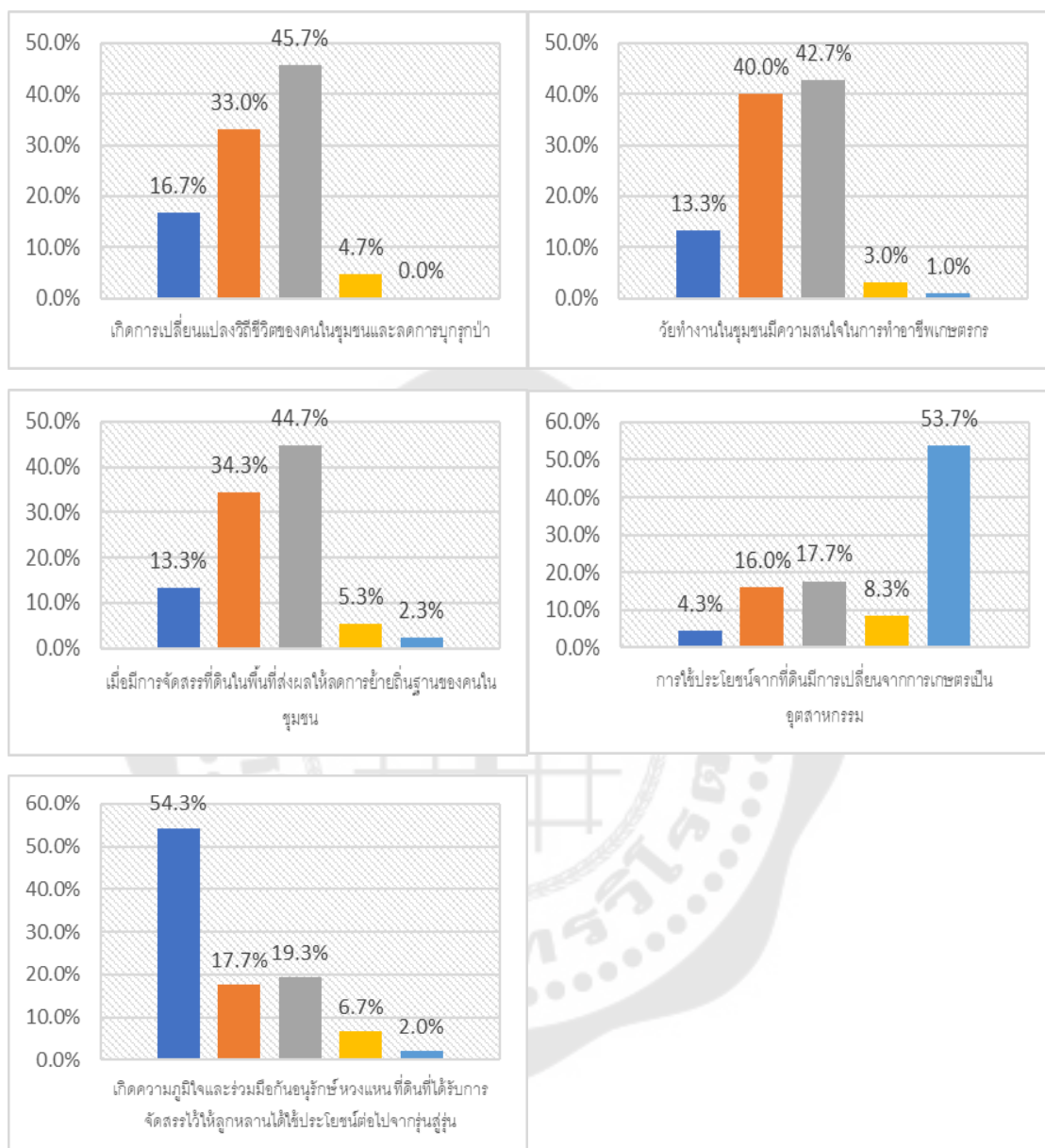
ด้านวัฒนธรรม	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
	5	4	3	2	1		
เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและลดการบุกรุกป่า	50	99	137	14	0	3.62	มาก
วัยทำงานในชุมชนมีความสนใจในการทำอาชีพเกษตรกร	40	120	128	9	3	3.62	มาก
เมื่อมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่ส่งผลให้ลดการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน	40	103	134	16	7	3.51	ปานกลาง
การใช้ประโยชน์จากที่ดินมีการเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม	13	48	53	25	161	2.09	น้อย
เกิดความภูมิใจและร่วมมือกันอนุรักษ์ หวงแหน ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์	163	53	58	20	6	4.16	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
ด้านวัฒนธรรม	5	4	3	2	1		
ต่อไปจากกลุ่มผู้รู้	163	53	58	20	6	4.16	มาก
รวมทั้ง 5 ด้าน	306	423	510	84	177	3.40	ปานกลาง

ตาราง 13 แสดงค่าร้อยละ และเกณฑ์การประเมิน ในภาพรวมของปัจจัยในด้านวัฒนธรรม

	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์การประเมิน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย		
ด้านวัฒนธรรม	5	4	3	2	1		
เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและลดการบุกรุกป่า	16.7%	33.0%	45.7%	4.7%	0.0%	3.62	มาก
วัยทำงานในชุมชนมีความสนใจในการทำอาชีพเกษตรกร	13.3%	40.0%	42.7%	3.0%	1.0%	3.62	มาก
เมื่อมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่ส่งผลให้ลดการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน	13.3%	34.3%	44.7%	5.3%	2.3%	3.51	ปานกลาง
การใช้ประโยชน์จากที่ดินมีการเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม	4.3%	16.0%	17.7%	8.3%	53.7%	2.09	น้อย
เกิดความภูมิใจและร่วมมือกันอนุรักษ์ หวงแหน ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์	54.3%	17.7%	19.3%	6.7%	2.0%	4.16	มาก
ต่อไปจากกลุ่มผู้รู้							
รวมทั้ง 5 ด้าน	20.4%	28.2%	34.0%	5.6%	11.8%	3.40	ปานกลาง

ภาพประกอบ 9 แผนภูมิภาพ และแสดงค่าร้อยละ ในภาพรวมของปัจจัยด้านวัฒนธรรม

4.4 ด้านการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่

จากการได้ลงพื้นที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจคือ เกษตรกรในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ ที่ได้ให้ความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตของประชากรในพื้นที่มีความอยู่ดีกินดีขึ้น โดยแต่ละหน่วยงานได้ให้การสนับสนุนปัจจัยตามภารกิจของหน่วยงานจำแนกเป็นการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพตามเมนูอาชีพในแต่ละด้าน ดังนี้

4.1 ด้านการส่งเสริมการเกษตร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบูรณาการกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้การสนับสนุนตามภารกิจของหน่วยงาน ดังนี้

4.1.1 กรมพัฒนาที่ดิน โดยสถานีพัฒนาที่ดินอุทัยธานี ได้ดำเนินกิจกรรมในการอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน ส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ดินกรด สาธิตการทำน้ำหมักชีวภาพและปุ๋ยหมักสูตรพระราชทาน รวมทั้งสนับสนุนเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด (ปอเทือง)

4.1.2 ชลประทานจังหวัดอุทัยธานี มีโครงการก่อสร้างระบบประปาชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตร

4.1.3 ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรอุทัยธานี จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้การใช้สารชีวภัณฑ์ไล่เดือนฝอยพันธุ์ไทย เพื่อป้องกันกำจัดศัตรูพืช , จัดทำแปลงต้นแบบการใช้สารชีวภัณฑ์

4.1.4 สำนักงานเกษตรจังหวัดอุทัยธานี ได้ดำเนินกิจกรรมในรูปของการส่งเสริมการผลิตพืชผักปลอดภัยจากสารพิษตามระบบมาตรฐาน GAP โดยการมอบปัจจัยการผลิต และอบรมให้ความรู้ และส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ (พืชผัก) โดยการอบรมให้ความรู้,วางแผนการผลิต,เชื่อมโยงการตลาด,สนับสนุนวัสดุการเกษตร)

4.1.5 กรมหม่อนไหม โดยศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ กาญจนบุรี โดยได้ดำเนินกิจกรรมในรูปของการอบรม การย้อมสีและการมัดหมี่ เพื่อให้เกษตรกรในพื้นที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาการย้อมสีและการมัดหมี่ภายในกลุ่ม มีผลิตภัณฑ์ผ้าทอหลากหลายชิ้น สร้างรายได้แก่สมาชิกในกลุ่ม

4.1.6 สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุทัยธานี ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมในรูปของการจัดอบรม หลักสูตร “การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า (แฮนด์เมด)/การทำกระเป๋างวงกุญแจ/กระเป๋าสไลม์มือถือ”และ จัดอบรม หลักสูตร “การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรการทำขนมข้าวแต๋น-นางเล็ด และ ถั่วกรอบแก้ว”

4.2 ด้านปศุสัตว์ โดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุทัยธานี ได้ดำเนินกิจกรรมในการส่งเสริมการเลี้ยงโค (แบบรวมกลุ่ม) , ส่งเสริมการปลูกหญ้าเนเปีย และส่งเสริมการเลี้ยงเป็ดไข่

4.3 ด้านประมง/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยสำนักงานประมงจังหวัดอุทัยธานี ได้ดำเนินกิจกรรมในการจัดตั้งจุดสาธิตด้านการประมงในพื้นที่ของเกษตรกร (เลี้ยงสัตว์น้ำโดยใช้น้ำน้อย) , สนับสนุนปัจจัย (ปลาอุก, กบ พร้อมอาหารและวัสดุ (มุ้งเขียว)) , ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

เกษตรกรด้านการประมง (เลี้ยงปลาในบ่อพลาสติก) และเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำชุมชน (การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ)

4.4 ด้านส่งเสริมสหกรณ์/การรวมกลุ่ม โดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ ดำเนินกิจกรรมในการส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกรและให้ความรู้เกี่ยวกับอุดมการณ์ วิธีการหลักการสหกรณ์ เพื่อประกอบการจัดตั้งกลุ่ม ปัจจุบันเกษตรกรในพื้นที่ได้ดำเนินการรวมกลุ่มและจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกร ในชื่อ สหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบำ จำกัด พร้อมทั้งกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้จัดสรรงบประมาณอุดหนุนในการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์สหกรณ์ 1 หลัง จำนวน 1,800,000 บาท

4.5 ด้านการส่งเสริมและการจัดทำบัญชีครัวเรือน กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ โดยสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์อุทัยธานี ได้ดำเนินกิจกรรมในรูปของการจัดอบรมให้ความรู้การทำบัญชีครัวเรือน/บัญชีต้นทุนเพื่อสร้างการเรียนรู้และความเข้าใจ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน ตามแนวทางเพื่อพัฒนาชีวิต สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.6 ด้านสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพเพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำเพื่อลงทุนประกอบอาชีพการเกษตรได้ สนับสนุนโดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ ในรูปของกองทุนพัฒนาสหกรณ์ ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ และโดยกรมหม่อนไหม ได้จัดสรรงบประมาณในรูปของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรกู้ยืม เพื่อโรงเลี้ยงไหม (6*8 ม.) และจัดซื้ออุปกรณ์สำหรับการเลี้ยงไหม

4.7 ด้านที่อยู่อาศัยโดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ใช้งบสนับสนุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้กับเกษตรกรในพื้นที่ จำนวนหลังละ 50,000 บาท

จากผลการศึกษาพบว่า ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพที่หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ได้บูรณาการร่วมกันเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่ให้มีความอยู่ดีกินดี มีอาชีพที่มั่นคงและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ในการศึกษารายด้านของการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพทั้ง 7 ด้าน พบว่า ทั้ง 7 ด้าน มีผลการศึกษา โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการเกษตร มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มากที่สุด จำนวน 298 ราย (ค่าเฉลี่ย 99.33) รองลงมาคือ ด้านการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 284 ราย (ค่าเฉลี่ย 94.67) ด้านส่งเสริมสหกรณ์หรือการรวมกลุ่มด้านการส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เท่ากัน ที่ จำนวน 254 ราย (ค่าเฉลี่ย 84.67) ด้านที่อยู่อาศัย มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 247 ราย

(ค่าเฉลี่ย 82.33) ด้านสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐจำนวน 213 ราย (ค่าเฉลี่ย 71.00) และด้านปศุสัตว์ มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 153 ราย (ค่าเฉลี่ย 51.00)

ตาราง 14 แสดงค่าร้อยละ ในแต่ละด้านของการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ (รายด้าน)	จำนวน(ราย)	ค่าร้อยละ
ด้านส่งเสริมการเกษตร	298	99.33
ด้านปศุสัตว์	153	51.00
ด้านประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	284	94.67
ด้านส่งเสริมสหกรณ์หรือการรวมกลุ่ม	254	84.67
ด้านส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน	254	84.67
ด้านสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ	213	71.00
ด้านที่อยู่อาศัย	247	82.33

ภาพประกอบ 10 แผนภูมิภาพ แสดงค่าร้อยละ ในแต่ละด้านของการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

4.5 ผลการจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยที่มีตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ศึกษาและทำการรวบรวมข้อมูลจากออกแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและเมื่อได้ข้อมูลตามที่ต้องการแล้วผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดเก็บข้อมูลโดยนำข้อมูลลงในตารางจัดเก็บข้อมูลเพื่อประมวลผล (Excel) โดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป STATA และใช้วิธีการตีความจากข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน ตามนโยบายของรัฐบาล โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการลงพื้นที่เก็บแบบสอบถามแล้วนำมาสรุปลงในตารางเพื่อประมวลผลและจากการนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยโปรแกรมสำเร็จรูป STATA โดยผู้วิจัยใช้สูตรของโปรแกรม แบบจำลอง Logistic regression model ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบ Binary Logistic Regression เพื่อศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรเพื่อใช้ทำการศึกษาคือ ตัวแปรตาม (Y) คือ ความพึงพอใจของชุมชนต่อการจัดที่ดินทำกิน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้วัดผลระดับความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึก ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรม ในส่วนของตัวแปรอิสระ (X) ที่ใช้วิเคราะห์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ร่วมกัน ผู้วิจัยใช้ปัจจัยตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม และกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy variable) ทั้งหมด 8 ตัว ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยผู้วิจัยเมื่อนำข้อมูลที่ได้มาสรุปลงในตารางและนำมาวิเคราะห์ในโปรแกรมตามแบบจำลองที่กำหนดแล้ว สรุปผลได้ ดังนี้

แบบจำลอง Logistic regression model

จากผลการศึกษาโดยการนำข้อมูลวิเคราะห์ทางสถิติโปรแกรม Stata analysis ตามแบบจำลอง Logistic regression model เพื่ออธิบายความสัมพันธ์เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล ในภาพรวมของทุกด้าน และรายด้าน มีผลการศึกษา ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดกับความน่าจะเป็นและโอกาสที่นโยบายที่จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน

ตาราง 15 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ในภาพรวม)

ตัวแปร	Coef.(มาก)	Coef.(น้อย)	P>t
ช่วงอายุ 20 – 40 ปี	0.2384	-0.2384	0.005
ช่วงอายุ 41 – 60 ปี	0.2204	-0.2204	0.006
ไม่ได้รับการศึกษา	-0.5287	0.5287	0.016
ระดับประถมศึกษา	-0.4743	0.4743	0.013
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	0.7824	-0.7824	0.000
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	0.5190	-0.5190	0.000
มีอาชีพเกษตรกร	-1.0051	1.0051	0.000
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป	-0.9869	0.9869	0.000
รายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	-0.5186	0.5186	0.000
รายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท	-0.3565	0.3565	0.005

จากผลการศึกษาด้านความพึงพอใจ ในภาพรวมของประชากรในโครงการ พบว่าความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีช่วงอายุ 20-40 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.2384 หรือร้อยละ 23.84 และช่วงอายุ 41 – 60 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.2204 หรือร้อยละ 22.04 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษา มีระดับความพึงพอใจที่ -0.5287 หรือร้อยละ -52.87 และระดับประถมศึกษา มีระดับความพึงพอใจที่ -0.4743 หรือร้อยละ -47.43 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.7824 หรือร้อยละ 78.24 และกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.5190 หรือร้อยละ 51.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร มีระดับความพึงพอใจที่ -1.005 หรือร้อยละ -100.50 และกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับความพึงพอใจที่ -0.9869 หรือร้อยละ -98.69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากร

จากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีระดับความพึงพอใจที่ -0.5186 หรือร้อยละ -51.86 และกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนที่ 5,001-7,000 บาท มีระดับความพึงพอใจที่ -0.3565 หรือร้อยละ -35.65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดกับความน่าจะเป็นและโอกาสที่นโยบายที่จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในด้านความรู้สึก

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านความรู้สึก)

ตัวแปร	Coef.(มาก)	Coef.(น้อย)	P>t
สถานะโสด	0.2234	-0.2234	0.050
จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 2 คน	1.2586	-1.2586	0.000
จำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 – 4 คน	0.5787	-0.5787	0.048
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	1.5668	-1.5668	0.000
เข้าร่วมโครงการ 2 ปี	0.5304	-0.5304	0.012
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	1.3864	-1.3864	0.000
มีอาชีพเกษตรกร	-1.2344	1.2344	0.011
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป	-1.6873	1.6873	0.001
รายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท	-0.6336	0.6336	0.020

จากผลการศึกษาด้านความพึงพอใจ ในด้านความรู้สึกของประชากรในโครงการพบว่า ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีสถานภาพโสด มีระดับความพึงพอใจที่ 0.2234 หรือร้อยละ 22.34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 2 คน มีระดับความพึงพอใจที่ 1.2586 หรือร้อยละ 125.86 และกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 2-4 คน มีระดับความพึงพอใจที่ 0.5787 หรือร้อยละ 57.87 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 1.5668 หรือร้อยละ 156.68 กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.5304 หรือร้อยละ 53.04 และกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 1.3864 หรือร้อยละ 138.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความ

น่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร มีระดับความพึงพอใจที่ -1.2344 หรือร้อยละ -123.44 และกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับความพึงพอใจที่ -1.6873 หรือร้อยละ -168.73 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-7,000 บาท มีระดับความพึงพอใจที่ -0.6336 หรือร้อยละ -63.36 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดกับความน่าจะเป็นและโอกาสที่นโยบายที่จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในด้านสังคม
ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านสังคม)

ตัวแปร	Coef.(มาก)	Coef.(น้อย)	P>t
เพศชาย	-0.2879	0.2879	0.008
ช่วงอายุ 20 – 40 ปี	0.3596	-0.3596	0.036
ช่วงอายุ 41 – 60 ปี	0.5527	-0.5527	0.001
ระดับประถมศึกษา	-0.9206	0.9206	0.046
เข้าร่วมโครงการ 2 ปี	-1.2420	1.2420	0.000
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป	-0.8615	0.8615	0.047
รายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	-0.6398	0.6398	0.018

จากผลการศึกษาด้านความพึงพอใจ ในด้านสังคมของประชากรในโครงการ พบว่าความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินของเพศชาย มีระดับความพึงพอใจที่ -0.2879 หรือร้อยละ -28.79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีช่วงอายุ 20 – 40 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.3596 หรือร้อยละ 35.96 และกลุ่มที่มีช่วงอายุ 41 – 60 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.5527 หรือร้อยละ 55.27 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีระดับประถมศึกษา มีระดับความพึงพอใจที่ -0.9206 หรือร้อยละ -92.06 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ -1.2420 หรือร้อยละ -124.20

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับความพึงพอใจที่ -0.8615 หรือร้อยละ -86.15 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีระดับความพึงพอใจที่ -0.6398 หรือร้อยละ -63.98

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดกับความน่าจะเป็นและโอกาสที่นโยบายที่จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในด้านเศรษฐกิจ

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านเศรษฐกิจ)

ตัวแปร	Coef.(มาก)	Coef.(น้อย)	P>t
ช่วงอายุ 20 – 40 ปี	0.3701	-0.3701	0.045
จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 – 7 คน	-0.6772	0.6772	0.032
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	0.5220	-0.5220	0.043
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	0.4672	-0.4672	0.021
มีอาชีพเกษตรกร	-1.3662	1.3662	0.000
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป	-1.1940	1.1940	0.001
รายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	-0.7331	0.7331	0.003

จากผลการศึกษาด้านความพึงพอใจ ในด้านเศรษฐกิจของประชากรในโครงการพบว่า ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินที่มีช่วงอายุ 20 – 40 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.3701 หรือร้อยละ 37.01 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 – 7 คน มีระดับความพึงพอใจที่ -0.6772 หรือร้อยละ -67.72 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.5220 หรือร้อยละ 52.20 และกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.4672 หรือร้อยละ 46.72 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร มีระดับความพึงพอใจที่ -1.3362 หรือร้อยละ -133.62 และกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับความพึงพอใจที่ -

1.1940 หรือร้อยละ-119.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีระดับความพึงพอใจที่ -0.7331 หรือร้อยละ -73.31

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดกับความน่าจะเป็นและโอกาสที่นโยบายที่จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินในด้านวัฒนธรรม

ตาราง 19 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนด (ด้านวัฒนธรรม)

ตัวแปร	Coef.(มาก)	Coef.(น้อย)	P>t
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	1.3014	-1.3014	0.000
เข้าร่วมโครงการ 2 ปี	0.6323	-0.6323	0.003
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	0.5145	-0.5145	0.007
มีอาชีพเกษตรกร	-0.8522	0.8522	0.018

จากผลการศึกษาด้านความพึงพอใจ ในด้านวัฒนธรรมของประชากรในโครงการพบว่า ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 1.3014 หรือร้อยละ 130.14 กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.6323 หรือร้อยละ 63.23 และกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีระดับความพึงพอใจที่ 0.5145 หรือร้อยละ 51.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเกิดความพึงพอใจของประชากรจากการจัดสรรที่ดินทำกินในกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร มีระดับความพึงพอใจที่ -0.8522 หรือร้อยละ-85.22 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการใช้การวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรม Stata analysis ตามแบบจำลอง Logistic regression model เพื่ออธิบายความสัมพันธ์เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล กับตัวแปรที่ใช้ในการตั้งสมมติฐานและวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญ ในภาพรวมของทุกด้าน และรายด้าน มีผลการศึกษา ดังนี้

การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในภาพรวม มีผลการศึกษาพบว่า

ตาราง 20 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในภาพรวม

ตัวแปรที่มีผล (X)	ความสัมพันธ์ (เครื่องหมาย)	เหตุผล
ช่วงอายุ 20 – 40 ปี	+	ราษฎรที่มีช่วงช่วงอายุ 20 – 40 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
ช่วงอายุ 41 – 60 ปี	+	ราษฎรที่มีช่วงอายุ 41 – 60 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
ไม่ได้รับการศึกษา	-	ราษฎรที่ไม่ได้รับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
ระดับประถมศึกษา	-	ราษฎรระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
มีอาชีพเกษตรกร	-	ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป	-	ราษฎรที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

ตาราง 20 (ต่อ)

ตัวแปรที่มีผล (X)	ความสัมพันธ์ (เครื่องหมาย)	เหตุผล
รายได้ต่อเดือนน้อย กว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	-	ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
รายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท	-	ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านความรู้สึก มีผลการศึกษาพบว่า

ตาราง 21 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านความรู้สึก

ตัวแปรที่มีผล (X)	ความสัมพันธ์ (เครื่องหมาย)	เหตุผล
สถานะโสด	+	ราษฎรที่มีสถานะโสด ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
จำนวนสมาชิกใน ครอบครัวน้อยกว่า 2 คน	+	ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 2 คน ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

ตาราง 21 (ต่อ)

ตัวแปรที่มีผล (X)	ความสัมพันธ์ (เครื่องหมาย)	เหตุผล
จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว 2 – 4 คน	+	ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 – 4 คน ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมาก ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการ ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 2 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมาก ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการ ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมาก ในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการ ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
มีอาชีพเกษตรกร	-	ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อ การได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป	-	ราษฎรที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่าง มากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อย ต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
รายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท	-	ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท มี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดง ว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำ กินตามนโยบายรัฐบาล

การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านสังคม มีผลการศึกษา พบว่า ตาราง 22 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านสังคม

ตัวแปรที่มีผล (X)	ความสัมพันธ์ (เครื่องหมาย)	เหตุผล
เพศชาย	-	ราษฎรเพศชาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
ช่วงอายุ 20 – 40 ปี	+	ราษฎรที่มีช่วงช่วงอายุ 20 – 40 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
ช่วงอายุ 41 – 60 ปี	+	ราษฎรที่มีช่วงอายุ 41 – 60 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
ระดับประถมศึกษา	-	ราษฎรระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 2 ปี	-	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
มีอาชีพรับจ้าง ทั่วไป	-	ราษฎรที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
รายได้ต่อเดือน น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 5,000 บาท	-	ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านเศรษฐกิจ มีผลการศึกษา

พบว่า

ตาราง 23 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านเศรษฐกิจ

ตัวแปรที่มีผล (X)	ความสัมพันธ์ (เครื่องหมาย)	เหตุผล
ช่วงอายุ 20 – 40 ปี	+	ราษฎรที่มีช่วงช่วงอายุ 20 – 40 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว 5 – 7 คน	-	ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 – 7 คน มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
มีอาชีพเกษตรกร	-	ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
มีอาชีพรับจ้างทั่วไป	-	ราษฎรที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล
รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท	-	ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านวัฒนธรรม มีผลการศึกษา

พบว่า

ตาราง 24 การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านวัฒนธรรม

ตัวแปรที่มีผล (X)	ความสัมพันธ์ (เครื่องหมาย)	เหตุผล
เข้าร่วมโครงการ 1 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี ความสัมพันธ์กัน อย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึง พอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตาม นโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 2 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี ความสัมพันธ์กัน อย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึง พอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตาม นโยบายรัฐบาล
เข้าร่วมโครงการ 3 ปี	+	ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ความสัมพันธ์กัน อย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึง พอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตาม นโยบายรัฐบาล
มีอาชีพเกษตรกร	-	ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันอย่าง มากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึง พอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตาม นโยบายรัฐบาล

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี วิธีการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลจากออกแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มประชากรตัวอย่างในพื้นที่ที่ทำการศึกษา จำนวน 300 รายโดยใช้การวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป STATA และใช้วิธีการตีความจากข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน ตามนโยบายของรัฐบาล โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการลงพื้นที่เก็บแบบสอบถามแล้วนำมาสรุปลงในตารางเพื่อประมวลผลและจากการนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยโปรแกรมสำเร็จรูป STATA โดยผู้วิจัยใช้สูตรของโปรแกรม แบบจำลอง Logistic regression model ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบ Binary Logistic Regression เพื่อศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยกำหนดตัวแปรตาม (Y) คือ ความพึงพอใจของชุมชนต่อการจัดที่ดินทำกิน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ใช้วัดผลระดับความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรม ในส่วนของตัวแปรอิสระ (X) ที่ใช้วิเคราะห์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ร่วมกัน ผู้วิจัยใช้ปัจจัยตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม และกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy variable) ทั้งหมด 8 ตัว ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยผู้วิจัยเมื่อนำข้อมูลที่ได้มาสรุปลงในตารางและนำมาวิเคราะห์ในโปรแกรมตามแบบจำลองที่กำหนดแล้ว สรุปผลได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ปัจจัยด้านข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 53.67) ช่วงอายุ 41 – 60 (ร้อยละ 53.00) สถานะแต่งงาน(สมรส) (ร้อยละ 67.33) ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 65.00) มีสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน (ร้อยละ 61.00) จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการฯ 3 ปี (ร้อยละ 61.33) อาชีพเกษตรกร (67.00) และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท (49.33)

5.1.2 ปัจจัยด้านระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล

ค่าร้อยละของปัจจัยที่มีผลเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรตัวอย่างไว้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรม ผลการศึกษารวมทั้ง 4 ด้าน มีเกณฑ์ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58) แยกตามรายด้าน ดังนี้

ด้านความรู้สึกรู้สึก มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.83)

ด้านสังคม มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.88)

ด้านเศรษฐกิจ มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.21)

ด้านวัฒนธรรม มีระดับความพึงพอใจรวมอยู่ที่ ระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.40)

5.1.3 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินรายด้าน

5.1.3.1 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านความรู้สึกรู้สึก สำหรับผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับ มาก ดังนี้ ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการฯ (ค่าเฉลี่ย 3.95) การมีความรู้สึกพึงพอใจเมื่อมีโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน (ความสุข , ความสบายใจ) (ค่าเฉลี่ย 3.90) ความพอใจจากการเข้าถึงบริการของรัฐเมื่อมีโครงการเข้ามา(ค่าเฉลี่ย 3.89) ความรู้สึกพึงพอใจในการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการเข้าร่วมโครงการฯ(ค่าเฉลี่ย3.73) ความพึงพอใจในด้านความมั่นคงและปลอดภัยในแต่ละวัน (ค่าเฉลี่ย 3.70)

5.1.3.2 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านสังคม สำหรับผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับ มาก ดังนี้ความพอใจกับการได้รับความช่วยเหลือจากสวัสดิการภาครัฐ เมื่อมีโครงการฯ (ค่าเฉลี่ย 4.06) การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและได้รับประโยชน์จากข่าวสารนั้น (ค่าเฉลี่ย 3.93) มีด้านที่มีระดับความพึงพอใจเท่ากัน คือ การพอใจกับการผูกมิตรหรือเข้ากับผู้อื่นที่ร่วมโครงการเดียวกัน และชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง(ค่าเฉลี่ย 3.89) และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมหรือมีส่วนร่วมกับสมาชิกในโครงการฯ (ค่าเฉลี่ย 3.64)

5.1.3.3 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านเศรษฐกิจ

สำหรับผลการศึกษพบว่า ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง ดังนี้ด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก คือ เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ และมีระดับความพึงพอใจในด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับ ปานกลาง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.65) สภาพะการมืงานทำ/การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับตอนที่ยังไม่เข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ย 3.37) การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการมีอาชีพที่มั่นคง (ค่าเฉลี่ย 3.31) การมีเงินเก็บที่เกิดจากการออมและจัดทำบัญชีครัวเรือน (ค่าเฉลี่ย 2.90) และการมีเงินพอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย 2.83)

5.1.3.4 ความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินด้านวัฒนธรรม สำหรับผลการศึกษพบว่า ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง ดังนี้ด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก 3 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เกิดความภูมิใจและร่วมมือกันอนุรักษ์ หวงแหน ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์ต่อไปจากรุ่นสู่รุ่น (ค่าเฉลี่ย 4.16) และมีด้านที่มีระดับความพึงพอใจเท่ากัน คือ เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและลดการบุกรุกป่า และวัยทำงานในชุมชนมีความสนใจในการทำอาชีพเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.62) มีด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เมื่อมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่ส่งผลให้ลดการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51) และมีด้านที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย คือ การใช้ประโยชน์จากที่ดินมีการเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม (ค่าเฉลี่ย 2.09)

5.2 ด้านการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในพื้นที่

จากผลการศึกษพบว่า ทั้ง 7 ด้าน มีผลการศึกษา โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการเกษตร มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มากที่สุด จำนวน 298 ราย (ค่าเฉลี่ย 99.33) รองลงมาคือ ด้านการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 284 ราย (ค่าเฉลี่ย 94.67) ด้านส่งเสริมสหกรณ์หรือการรวมกลุ่ม ด้านส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เท่ากัน ที่ จำนวน 254 ราย (ค่าเฉลี่ย 84.67) ด้านที่อยู่อาศัย มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 247 ราย (ค่าเฉลี่ย 82.33) ด้านสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ มีจำนวนประชากรที่ได้รับการ

สนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐจำนวน 213 ราย (ค่าเฉลี่ย 71.00) และด้านปศุสัตว์ มีจำนวนประชากรที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 153 ราย (ค่าเฉลี่ย 51.00)

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลทดสอบสมมติฐาน

จากผลการศึกษาโดยการนำข้อมูลวิเคราะห์ทางสถิติโปรแกรม Stata analysis ตามแบบจำลอง Logistic regression model ในภาพรวมของทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีผลการศึกษา ดังนี้

1. ราษฎรที่มีอายุช่วง 20-40 ปี และช่วงอายุ 41-60 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 23.84 และที่ระดับ 22.04 หมายความว่า ราษฎรที่มีอายุช่วง 20-40 ปี และช่วงอายุ 41-60 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

2. ราษฎรไม่ได้รับการศึกษา มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -52.87 และระดับประถมศึกษา ที่ระดับ -47.43 หมายความว่า ราษฎรไม่ได้รับการศึกษา และระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

3. ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 78.42 และ เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ที่ระดับ 51.90 หมายความว่า ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี และ เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

4. ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -100.51 และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ที่ระดับ -98.69 หมายความว่า ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

5. ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -51.86 และมีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท ที่ระดับ -35.65 หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแล้ว สรุปได้ว่า ในภาพรวมของราษฎรต่อโครงการจัดสรรที่ดินทำกินทำให้ชุมชน ตามนโยบายรัฐบาล พบว่า

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อโครงการ ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ จะเห็นว่า ด้านช่วงอายุและจำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินในภาพรวม มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ นโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลก่อให้เกิดความพึงพอใจมากและมีประโยชน์ต่อราษฎร ในส่วนของปัจจัยด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถึงแม้ว่านโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลจะเป็นโครงการที่ดี มีประโยชน์ต่อราษฎรก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้ราษฎรในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจนส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากกับโครงการ การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านความรู้สึก ผลการศึกษา พบว่า

1. ราษฎรที่มีสถานะโสด มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 22.34 หมายความว่า ราษฎรที่มีสถานะโสด มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

2. ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว น้อยกว่า 2 คน มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 125.86 และที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน ที่ระดับ 57.87 หมายความว่า ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 2 คน และที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

3. ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 156.68 ,ที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี ที่ระดับ 53.04 และ ที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ที่ระดับ 138.64 หมายความว่า ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี เข้าร่วมโครงการ 2 ปี และ เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

4. ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -123.44 และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ที่ระดับ -168.73 หมายความว่า ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความพึงพอใจ และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

5. ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท มีความพึงพอใจที่ระดับ -63.36 หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินที่มีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,001-7,000 บาท

มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแล้ว สรุปได้ว่า ในด้านความรู้สึกของราษฎรต่อโครงการจัดสรรที่ดินทำกินทำกินให้ชุมชน ตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อโครงการ ประกอบด้วย สถานะ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ จะเห็นว่า ด้านสถานะ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินในด้านความรู้สึก มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ นโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลก่อให้เกิดความพึงพอใจมากและมีประโยชน์ต่อราษฎร ในส่วนของปัจจัยด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถึงแม้ว่านโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลจะเป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์ต่อราษฎรก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้ราษฎรในพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจนส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากกับโครงการ

การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านสังคม ผลการศึกษา พบว่า

1. ราษฎรเพศชาย มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -28.79 หมายความว่า ราษฎรเพศชาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

2. ราษฎรที่มีอายุช่วง 20-40 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 35.96 และช่วงอายุ 41-60 ปี ที่ระดับ 55.27 หมายความว่า ราษฎรที่มีอายุช่วง 20-40 ปี และช่วงอายุ 41-60 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

3. ราษฎรระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -92.06 หมายความว่า ราษฎรที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

4. ราษฎรจำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -124.20 หมายความว่า ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

5. ราษฎรที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -86.15 หมายความว่า ราษฎรที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

6. รายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -63.98 หมายความว่า ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแล้ว สรุปได้ว่า ในด้านสังคมของราษฎรต่อโครงการจัดสรรที่ดินทำกินทำกินให้ชุมชน ตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อโครงการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ จะเห็นว่า ช่วงอายุของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินในด้านสังคม มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ นโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลก่อให้เกิดความพึงพอใจมากและมีประโยชน์ต่อราษฎร ในส่วนของปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถึงแม้ว่านโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลจะเป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์ต่อราษฎรก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้ราษฎรในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจนส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากกับโครงการ การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า

1. ราษฎรที่มีอายุช่วง 20-40 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 37.01 หมายความว่า ราษฎรที่มีอายุช่วง 20-40 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

2. จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-7 คน มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -67.72 หมายความว่า ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 – 7 คน มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

3. ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 52.20 และ เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ที่ระดับ 46.72 หมายความว่า ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี และ เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า มีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

4. ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -136.62 และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ที่ระดับ -119.40 หมายความว่า ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

5. รายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -73.31 หมายความว่า ราษฎรที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแล้ว สรุปได้ว่า ในด้านเศรษฐกิจของราษฎรต่อโครงการจัดสรรที่ดินทำกินทำให้ชุมชน ตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อโครงการ ประกอบด้วย อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ อาชีพ และรายได้ จะเห็นว่า ช่วงอายุและจำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินในด้านเศรษฐกิจ มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ นโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลก่อให้เกิดความพึงพอใจมากและมีประโยชน์ต่อราษฎร ในส่วนของปัจจัยด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพ และรายได้ มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถึงแม้ว่านโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลจะเป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์ต่อราษฎรก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้ราษฎรในพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจนส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากกับโครงการ

การศึกษาและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในด้านวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่า

1. ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี มีความพึงพอใจ ที่ระดับ 130.14 ,ที่เข้าร่วมโครงการ 2 ปี ที่ระดับ 63.23 และที่เข้าร่วมโครงการ 3 ปี ที่ระดับ 51.45 หมายความว่า ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี เข้าร่วมโครงการ 2 ปี และ เข้าร่วมโครงการ 3 ปี มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางเดียวกัน แสดงว่ามีความพึงพอใจมากต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

2. ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความพึงพอใจ ที่ระดับ -85.22 หมายความว่า ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่า มีความพึงพอใจน้อยต่อการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแล้ว สรุปได้ว่า ในด้านวัฒนธรรมของราษฎรต่อโครงการจัดสรรที่ดินทำกินทำกินให้ชุมชน ตามนโยบายรัฐบาล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อโครงการ ประกอบด้วย จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ และอาชีพ จะเห็นว่า จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการของราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินในด้านวัฒนธรรม มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ นโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลก่อให้เกิดความพึงพอใจมากและมีประโยชน์ต่อราษฎร ในส่วนของปัจจัยด้านอาชีพ มีความพึงพอใจที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถึงแม้ว่านโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลจะเป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์ต่อราษฎรก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้ราษฎรในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจนส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากกับโครงการ

5.4 อภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษานำเสนอตามวัตถุประสงค์ โดยอธิบายจากภาพรวมและรายด้านของความพึงพอใจจากการได้รับการจัดที่ดินทำกิน และจากการศึกษาพบว่า

5.1.1 การศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในภาพรวม พบว่า เมื่อพิจารณาจากปัจจัยที่ใช้วัดระดับความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรม ราษฎรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาลในระดับ มาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.58 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐวัฒน์ ชันโท เรื่องคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชนคลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา (2557.) รวมทั้งผลการศึกษาของศุภรทิพย์ นิลารักษ์ เรื่องคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางภายในเขตพื้นที่จังหวัดตราด (2557.) และผลการศึกษาของดวงกมล คนโทเงิน เรื่องปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง (2556.) พบว่าโครงการจัดสรรที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ราษฎรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินมีระดับความพึงพอใจ เมื่อวัดตามค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านแล้ว ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐวัฒน์ ชันโท เรื่องคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชนคลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา (2557.) พบว่า ด้านสังคมเป็นด้านที่ราษฎรมีความพึงพอใจมากเป็นอันดับแรก ที่ค่าเฉลี่ย 3.88 รองลงมาคือด้านความรู้สึกรู้สึก (ค่าเฉลี่ย 3.83) ด้านวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ย 3.40) และด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 3.21) ตามลำดับ

สำหรับผลการศึกษาคั้งนี้ พบว่า ในภาพรวมราษฎรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ มาก สามารถอธิบายได้ว่า ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อโครงการ ตัวแปรที่ส่งผลในภาพรวม และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ราษฎรที่มีช่วงอายุ 20 – 60 ปี และราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 และ 3 ปี มีความพึงพอใจมากต่อโครงการ เพราะเป็นโครงการที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนที่ขาดแคลนและยากไร้ที่ทำกินได้มีที่ดินเป็นของตนเองเพื่อใช้ในการสร้างรากฐานชีวิต สร้างอาชีพ สร้างรายได้ รวมทั้งการมีที่ทำกินไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์และใช้เพื่อทำมาหากินต่อไป ประชาชนที่ได้รับคัดเลือกให้ได้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากกับโครงการ นอกจากได้รับการจัดสรรที่ดินแล้วสิ่งที่ได้รับการบูรณาการของหน่วยงานราชการในพื้นที่ที่ให้การสนับสนุนปัจจัยการผลิต ส่งเสริมอาชีพ งบประมาณ การพัฒนาแหล่งอุปโภคบริโภคต่างๆ ในพื้นที่ให้มีความเท่าเทียมเพื่อเป็นพื้นที่ตัวอย่างและนำร่องของโครงการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาต่อยอดกับพื้นที่ที่มีลักษณะคล้ายกันและอยู่ในโครงการสืบต่อไปเพื่อให้เกิดความมั่นคง และยั่งยืนและสร้างรากฐานที่เข้มแข็งให้กับชุมชน และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ด้านระดับการศึกษา ได้แก่ ราษฎรที่ไม่ได้รับการศึกษา และระดับประถมศึกษา ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป และราษฎรที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 – 7,000 บาท อาจเป็นเพราะความพึงพอใจด้านเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและส่วนหนึ่งมีผลมาจากพื้นที่โครงการอยู่ค่อนข้างไกลมากจากตัวเมืองจังหวัดทำให้การคมนาคมและการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจของราษฎรค่อนข้างมีความลำบาก ทำให้ราษฎรกลุ่มนี้ทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้แค่เฉพาะในเขตพื้นที่โครงการ ถึงแม้จะมีหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่เข้ามาช่วยเหลือในบางส่วนแล้วก็ตาม ก็อาจจะยังไม่เพียงพอ

5.1.2 การศึกษารายด้านของความสัมพันธืของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในด้านความรู้สึก พบว่า ประชากรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ มาก ที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.83 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของศุภรทิพย์ นิลารักษ์ เรื่องคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางภายในเขตพื้นที่จังหวัดตราด (2557.) เมื่อพิจารณาจากการวัดระดับความพึงพอใจ 5 ข้อ ได้แก่ การมีความรู้สึกพึงพอใจเมื่อมีโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน (ความสุข , ความสบายใจ) , ความพึงพอใจในการในการเข้าร่วมโครงการ , ความพึงพอใจในด้านความมั่นคงและปลอดภัยในแต่ละวัน , ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการเข้าร่วมโครงการ และความพึงพอใจจากการเข้าถึงบริการของรัฐเมื่อมีโครงการเข้ามา

สำหรับผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ในด้านความรู้สึกของราษฎรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ มาก สามารถอธิบายได้ว่า ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อโครงการ ตัวแปรที่ส่งผลในด้านความรู้สึก และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ราษฎรที่มีสถานะโสด จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 2 คน ถึง 4 คน และราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ถึง 3 ปี มีความพึงพอใจต่อโครงการ เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการที่ประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินมีความเห็นว่า เมื่อได้รับการจัดสรรที่ดินเพื่อทำกินจากรัฐบาล ส่งผลให้เกิดความรู้สึกมีความมั่นคงในการใช้ทรัพยากรที่รัฐจัดสรรให้ เกิดความสบายใจและปลอดภัยเมื่อจะทำการประกอบอาชีพจากที่ดินที่รัฐจัดสรรให้ เนื่องจากมีสิทธิในถือครองที่ดินโดยถูกกฎหมาย และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป รวมทั้งราษฎรที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 – 7,000 บาท อาจเป็นเพราะราษฎรส่วนหนึ่งยังมีความกังวล เนื่องจากพื้นที่โครงการนี้เป็นการใช้กฎหมายตามมาตรา 44 ในการยึดคืนพื้นที่จากนายทุนเพื่อนำมาจัดสรรให้กับประชากรในพื้นที่ จึงทำให้ประชากรบางส่วนมีความกังวลว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้ว นายทุนหรือผู้มีอิทธิพลที่เคยถือครองที่ดินเดิมอาจจะเข้ามาเพื่อถือครองที่ดินแล้วประชากรในพื้นที่ก็จะขาดแคลนที่ดินเพื่อทำกิน

5.1.3 การศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในด้านสังคมพบว่า ประชากรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ มาก ที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.88 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐวัฒน์ ชันโท เรื่องคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชนคลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา (2557.) และผลการศึกษาของกนกวรรณ ชูชีพ เรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (2551.) เมื่อพิจารณาจากการวัดระดับความพึงพอใจ 5 ข้อ ได้แก่ความพอใจกับการได้รับความช่วยเหลือจากสวัสดิการภาครัฐ เมื่อมีโครงการฯ , การพอใจกับการผูกมิตรหรือเข้ากับผู้คนที่ร่วมโครงการเดียวกัน , การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมหรือมีส่วนร่วมร่วมกับสมาชิกในโครงการฯ , การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและได้รับประโยชน์จากข่าวสารนั้น และชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

สำหรับผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ในด้านสังคมของราษฎรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ มาก สามารถอธิบายได้ว่า ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อโครงการ ตัวแปรที่ส่งผลในด้านสังคม และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ราษฎรที่มีช่วงอายุ 20 -60 ปี เนื่องจากเมื่อได้รับการจัดสรรที่ดินจากรัฐและได้เข้าร่วมโครงการแล้ว ส่งผลให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น เกิดการรวมกลุ่มเพื่อสร้าง

อาชีพและประโยชน์ที่เกิดจากการรวมกลุ่มนี้ส่งผลให้ความช่วยเหลือและสวัสดิการจากภาครัฐเข้าถึงมากขึ้น เกิดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในกลุ่มชนจากคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เกิดการสร้างมิตรภาพที่ดีรวมกันเป็นสังคมเดียวกัน มีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมกันในกลุ่มชนอย่างต่อเนื่อง เป็นรากฐานของการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ราษฎรเพศชาย ระดับการศึกษาประถมศึกษา เข้าร่วมโครงการ 2 ปี มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท อาจเป็นเพราะว่า ราษฎรในกลุ่มนี้เข้าไม่ถึงการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชน จึงทำให้ไม่ทราบและไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงอาจทำให้พลาดการได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือและสวัสดิการจากภาครัฐ

5.1.4 การศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในด้านเศรษฐกิจ พบว่า ประชากรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ ปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.21 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของศุภรทิพย์ นิลาวัณษ์ เรื่องคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวนายางภายในเขตพื้นที่จังหวัดตราด (2557.) ผลการศึกษาของกุสุมา โกศล เรื่องคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวนายางในยุคเศรษฐกิจถดถอยกรณีศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช (2555.) เมื่อพิจารณาจากการวัดระดับความพึงพอใจ 5 ข้อ ได้แก่สถานะการมีงานทำ/การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับตอนที่ยังไม่เข้าร่วมโครงการ, เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ, การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการมีอาชีพที่มั่นคง, การมีเงินเก็บที่เกิดจากการออมและจัดทำบัญชีครัวเรือน และการมีเงินพอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

สำหรับผลการศึกษาค้างนี้ พบว่า ในด้านเศรษฐกิจของราษฎรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ ปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่า ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อโครงการ ตัวแปรที่ส่งผลในด้านเศรษฐกิจและมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ราษฎรที่มีช่วงอายุ 20 – 40 ปี และราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ปี และ 3 ปี เนื่องจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้าดำเนินการสนับสนุนทั้งงบประมาณและปัจจัยการผลิตเพื่อให้ราษฎรในพื้นที่โครงการใช้เพื่อเป็นทุนในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ส่งผลให้นโยบายการจัดสรรที่ดินทำกินของรัฐบาลก่อให้เกิดความพึงพอใจและมีประโยชน์ต่อราษฎร และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 – 7 คน มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท อาจเป็นเพราะว่า ถึงแม้ประชากรในพื้นที่จะเกิดความพึงพอใจมากในด้านความรู้สึกและสังคม แต่ในด้านเศรษฐกิจจะพบว่า ยังมีประชากรบางส่วนที่ไม่ได้ดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรในพื้นที่เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ จำเป็นต้องออกไปรับจ้างเพื่อหา

รายได้เสริมจากนอกอำเภอและในบางครัวเรือนก็ประกอบอาชีพทางการเกษตรเพื่อยังชีพ ไม่ได้ปลูกเพื่อหารายได้ อีกส่วนหนึ่งคือเกิดภัยแล้งในพื้นที่ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเกิดความเสียหาย นอกจากนี้ในช่วงนอกฤดูการผลิตก็ทำให้เกิดการว่างงานเป็นบางครั้งได้เช่นกัน ส่งผลให้ไม่มีเงินเก็บ นอกจากนี้ประชากรในพื้นที่ยังไม่เคร่งครัดในเรื่องการจัดทำบัญชีครัวเรือน จึงทำให้ไม่ทราบถึงผลรายรับ-รายจ่ายที่แท้จริงในครัวเรือน

5.1.5 การศึกษารายด้านของความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของกลุ่มประชากรในด้านวัฒนธรรม พบว่า ประชากรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ ปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.40 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของของณัฐวัฒน์ ชันโท เรื่องคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชนคลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา (2557.) รวมทั้งผลการศึกษาของ ดวงมล คนโทเงิน เรื่องปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง (2556.) เมื่อพิจารณาจากการวัดระดับความพึงพอใจ 5 ข้อ ได้แก่ เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและลดการบุกรุกป่า, ้วยทำงานในชุมชนมีความสนใจในการทำอาชีพเกษตรกร, เมื่อมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่ส่งผลให้ลดการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน, การใช้ประโยชน์จากที่ดินมีการเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม และเกิดความภูมิใจและร่วมมือกันอนุรักษ์ หวงแหน ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์ต่อไปจากรุ่นสู่รุ่น

สำหรับผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ในด้านวัฒนธรรมของราษฎรในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจจากการได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาล ในระดับ ปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่า ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อโครงการ ตัวแปรที่ส่งผลในด้านวัฒนธรรม และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ถึง 3 ปี เนื่องจากการใช้นโยบายที่ดินเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชน ลดการบุกรุกป่า เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพในชุมชน ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของราษฎรดีขึ้น และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ราษฎรที่มีอาชีพเกษตรกร อาจเป็นเพราะถึงแม้โครงการจัดสรรที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาลจะเป็นโครงการที่สร้างความมั่นคงในด้านที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน แต่ในด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่า ในการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ได้รับการจัดสรรในมิติการประกอบอาชีพ คนในพื้นที่ก็ยังใช้ที่ดินเพื่อทำการเกษตรเหมือนเดิมจากรุ่นสู่รุ่น และบางส่วนก็ไม่สนใจอาชีพเกษตรกรเมื่อจบการศึกษา ก็จะเข้าเมืองเพื่อประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปหรืออาชีพอื่นมากกว่าที่จะสืบสานอาชีพการทำเกษตรกรรม

จากบรรพบุรุษ นอกจากนี้ยังเห็นว่าจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการทำกิน อยากให้หน่วยงานเจ้าของพื้นที่อนุมัติพื้นที่ทำกินเพิ่มขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษา ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน กรณีศึกษาในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งเป็นการศึกษาในด้านของความพึงพอใจของประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกินจากรัฐบาล ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการกำหนดเงื่อนไขจากผู้รับผิดชอบพื้นที่จัดสรร เพื่อสร้างแรงจูงใจ โดยการพิจารณาเพิ่มจำนวนพื้นที่ทำกินให้กับราษฎร โดยให้สอดคล้องกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวของราษฎร เพื่อกระตุ้นให้ผู้ที่ได้รับการจัดสรรที่ดิน มุ่งเน้นใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ได้รับการจัดสรร เพื่อประกอบอาชีพ และลดปัญหาที่เกิดจากความไม่เพียงพอของทรัพยากร

2. กำหนดนโยบายด้านการส่งเสริมความเข้มแข็ง โดยการสนับสนุนทุนสำหรับบุตรหลานของราษฎรในพื้นที่ที่มีผลการเรียนดีและมีความสนใจ รายด้านสาขาทางการเกษตร เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรรุ่นใหม่และเป็นการสืบสาน พัฒนา และอนุรักษ์อาชีพเกษตรกรอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

3. ควรมีการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับราษฎรในด้านการประกอบอาชีพ ด้วยการเพิ่มปัจจัยการผลิต หน่วยงานที่กำกับดูแลและเกี่ยวข้องในพื้นที่ทำหน้าที่ในการหาตลาดเพื่อเชื่อมโยงการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรองรับการกระจายผลผลิตของเกษตรกรในพื้นที่ รวมทั้งด้านงบประมาณ หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้าดำเนินการควรมีการสำรวจกิจกรรมที่ต้องดำเนินการช่วยเหลือประชากรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินรายใหม่รวมทั้งรายเดิมที่ยังได้รับการสนับสนุนไม่ทั่วถึงเพื่อเตรียมการกำหนดการของงบประมาณจากส่วนงานระดับกรมและระดับกระทรวงเพื่อให้ทันต่อการดำเนินการช่วยเหลือในพื้นที่ที่กำหนดนโยบายเสริมเพื่อขับเคลื่อนในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากส่วนกลางเพื่อดำเนินการต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้และก่อให้เกิดความคุ้มค่า สร้างความยั่งยืนให้กับชุมชนได้จริง

4. ควรส่งเสริมให้มีโครงการที่สร้างความเข้มแข็งให้กับการสร้างอาชีพ ลดต้นทุนการผลิต สร้างรายได้ โดยการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพที่ราษฎรสนใจ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมบูรณาการในพื้นที่จัดทำสำรวจและจัดทำเมนูอาชีพโดยคำนึงถึงความสามารถ สภาพภูมิศาสตร์ของพื้นที่ ปัจจัยพื้นฐานในพื้นที่ ความพร้อมของเกษตรกรและ

ปัจจัยการผลิตรวมทั้งความต้องการของตลาด นอกจากนี้ในการลงพื้นที่ดำเนินการจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมให้เรียบร้อยทั้งด้านงบประมาณ บุคลากรที่จะลงพื้นที่ให้ความรู้ เพื่อต่อยอดในการสร้างอาชีพให้กับประชากร รวมทั้งควรกำหนดแผนปฏิบัติการ (Action plan) ในการลงพื้นที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและลดการขาดตอนในการดำเนินการ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างสมบูรณ์และเกิดประสิทธิภาพ

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาร้อยต่อไป ควรมีการเพิ่มประเด็นในการศึกษาดังนี้

1.ควรกำหนดนโยบายที่เน้นการเพิ่มมาตรการการกระจายสิทธิและการถือครองที่ดิน เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนการถือครองหรือเปลี่ยนสิทธิที่ดินทำกิน โดยมีขอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งด้านความมั่นคงและปลอดภัยในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประชากรบางส่วนยังมีความกังวล เนื่องจากพื้นที่โครงการนี้เป็นการใช้กฎหมายตามมาตรา 44 ในการยึดคืนพื้นที่จากนายทุนเพื่อนำมาจัดสรรให้กับประชากรในพื้นที่ จึงทำให้ประชากรบางส่วนมีความกังวลว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้ว นายทุนหรือผู้มีอิทธิพลที่เคยถือครองที่ดินเดิมอาจจะเข้ามาเพื่อถือครองที่ดินแล้วประชากรในพื้นที่ก็จะขาดแคลนที่ดินเพื่อทำกิน รวมถึงเกรงว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้วอาจจะส่งผลกระทบต่อสิทธิการถือครองที่ดินของประชากร หากรัฐบาลชุดใหม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดนโยบายใหม่และไม่สานต่อนโยบายเดิม ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ควรทำความเข้าใจโดย จัดประชุมพบปะกับประชากรในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอในเชิงพูดคุย ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดความรู้สึกรับประกันในการถือครองที่ดินของประชากร

2.ควรมีการศึกษาเจาะลึกในประเด็นของการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ในมิติของความคุ้มค่า โดยคำนึงถึงความยั่งยืนและความคงอยู่โดยไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อม

3.ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกถึงปัญหาอุปสรรค ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิต ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ที่ดีของราษฎร ซึ่งจะเป็นส่วนที่ช่วยให้การสังเคราะห์กรอบแนวคิดของการวิจัยที่มีความชัดเจน ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนนโยบายของภาครัฐเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างความมั่นคง ยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำ ให้กับราษฎรในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

Pedro, A. (2541). Public Land Management The Brasilia Experience. Lincoln Institute Of Land Policy. <https://www.lincolninst.edu/publications/articles/public-land-management>.

กนกวรรณ ชูชีพ. (2551). คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กรมการพัฒนาชุมชน. (2559). คู่มือ การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี 2560 – 2564. 1-5.

กุสุมา โกศล. (2555). คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางในยุคนเศรษฐกิจถดถอย : ศึกษากรณีจังหวัด สุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช. 9-54.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. (2530). มาตรการทางกฎหมายในการกระจายสิทธิ การถือครองที่ดินเพื่อเกษตรกร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรงค์ กุลนิเทศ และคณะ. (2555). การมีส่วนร่วมของชุมชนวัดราชาธิวาสในการป้องกันและรักษาสถานที่เกิดเหตุ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, บัณฑิตวิทยาลัย

ณัฐกริช เปาอินทร์. (2558). แนวทางการพัฒนาระบบการจัดสรรที่ดินทำกินในที่ราชพัสดุ จังหวัดสุราษฎร์ธานีอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน. 83-90.

ณัฐวัฒน์ ชันโท. (2557). คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่หน่วยบริการชุมชน คลินิกศูนย์แพทย์พัฒนา. มหาวิทยาลัยบูรพา, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

ดวงกมล คณโทเงิน. (2556). ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง. 68-74.

ทศพร จิรจิวิบูลย์. (2556). การศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานและแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดีที่มีผลต่อการสร้างแรงจูงใจต่อพนักงานระดับปฏิบัติการในเขตนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

บริษัท เทสโก้ จำกัด. (2559). โครงการติดตามผลการดำเนินงาน ตามนโยบายคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ.

พรณี ปานเทวัญ. (2556). ความจำเป็นขั้นพื้นฐานและสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา. 196-201.

ภาติดา สมิง. (2545). ดัชนีจำแนกตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบทตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.). มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย

ภูริปัญญา เกิดศรี. (2553). ปัจจัยความสำเร็จในการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเขต

ปฏิรูปที่ดิน : ศึกษากรณี ตำบลนิคมกระเสียว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มนูญ ทองชโชค. (2554). นโยบายการกระจายการถือครองที่ดินเปรียบเทียบโครงการจัดที่ดินของ
รัฐ ขจัดการความยากจน กับการดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินที่ถูกทอดทิ้งๆ ตามมาตรา 6
ประมวลกฎหมายที่ดิน. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มานิช สุขสังข์. (2552). มาตรการทางกฎหมายในการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 85(2). 37-53.

ศุภรทิพย์ นิลาธิราช. (2557). คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ภายในเขตพื้นที่ จังหวัดตราด.
มหาวิทยาลัยบูรพา, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2550). รายงานวิจัยโครงการวิจัยและพัฒนา
กระบวนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม โดยอาศัยแนวทางพระบรมราโชวาทเรื่องคุณธรรม 4
ประการเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิถี“เศรษฐกิจพอเพียง”. สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์
ความรู้ (องค์การมหาชน).

สาลินี ศุภรัตน์เมธี. (2554). ประสบการณ์การจัดรูปที่ดินในต่างประเทศ. 1-13.

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (2560).
เศรษฐกิจพอเพียง ปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงชีวิต.

สิริพัฒน์ ลากิจิตร. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุน
การบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตรา โอทาศรี. (2554). การดำรงอยู่ของอาชีพชาวนาไทย : กรณีศึกษาชาวนาจังหวัดลพบุรี.
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อมรเทพ ณ บางช้าง. (2552). โครงการทบทวนและสังเคราะห์งานศึกษาวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการ
บริหารการจัดการที่ดิน. 1-23.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบทดสอบเพื่อวิจัย

เรื่อง ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโทในหัวข้อ “ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากโครงการ การจัดสรรที่ดินทำกินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินป่าห้วยระบำ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

โปรดอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผลที่ได้จะนำไปใช้เพื่องานวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยใคร่ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ และเขียนตอบทุกข้อคำถามที่ตรงกับความจริงมากที่สุด แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน หากท่านรู้สึกไม่สบายใจสามารถหยุดการทำแบบสอบถามได้ทันที ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

(.....) ชาย (.....) หญิง

2. อายุ

(.....) 20-40 ปี (.....) 41-60 ปี (.....) 61 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

(.....) โสด (.....) สมรส

4. ระดับการศึกษา

(.....) ไม่ได้รับการศึกษา (.....) ประถมศึกษา (.....) มัธยมศึกษา

(.....) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

(....) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ราย (...) 2 -4 ราย (...) 5-7 ราย (...) มากกว่า 7 ราย ขึ้นไป

6. จำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ

(.....) 1 ปี (.....) 2 ปี (.....) 3 ปี (.....) 4 ปี

7. อาชีพ

(.....) เกษตรกร (.....) รับจ้างทั่วไป (.....) ค้าขาย (.....) อื่นๆ.....

8. รายได้ต่อเดือน

(.....) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บ. (.....) 5,001-7,000 บ. (.....) 7,001-9,000 บ.

(.....) มากกว่า 9,000 บาท ขึ้นไป

9. การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

(.....) ด้านส่งเสริมการเกษตร (.....) ด้านปศุสัตว์

(.....) ด้านประมง/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (.....) ด้านส่งเสริมสหกรณ์/การรวมกลุ่ม

(.....) ด้านบัญชีครัวเรือน (.....) ด้านสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ

(.....) ด้านที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของชุมชน เมื่อมีโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้

ข้อ		ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
1. ด้านความรู้สึก (จิตใจ)						
1.1	การมีความรู้สึกพอใจเมื่อมีโครงการฯ เช่น ด้านความสุข ความสบายใจ					
1.2	ความพึงพอใจในการเข้าร่วม โครงการฯ					
1.3	ความพอใจในด้านความมั่นคงและ ปลอดภัยในแต่ละวัน					
1.4	ความรู้สึกพึงพอใจในการประกอบ อาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการเข้า ร่วมโครงการฯ					
1.5	ความพอใจจากการเข้าถึงบริการของ รัฐเมื่อมีโครงการเข้ามา					

ข้อ		ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
2. ด้านสังคม						
2.1	ความพอใจกับการได้รับความช่วยเหลือจากสวัสดิการภาครัฐ เมื่อมีโครงการฯ					
2.2	การพอใจกับการผูกมิตรหรือเข้ากับผู้อื่นที่ร่วมโครงการเดียวกัน					
2.3	การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมหรือมีส่วนร่วมกับสมาชิกในโครงการฯ					
2.4	การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและได้รับประโยชน์จากข่าวสารนั้น					
2.5	ชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง					
3. ด้านเศรษฐกิจ						
3.1	สภาวะการมีงานทำ/การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับตอนที่ยังไม่เข้าร่วมโครงการ					
3.2	เกิดความพอใจในการประกอบอาชีพ					
3.3	การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการมีอาชีพที่มั่นคง					
3.4	การมีเงินเก็บที่เกิดจากการออมและจัดทำบัญชีครัวเรือน					
3.5	การมีเงินพอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน					

ข้อ		ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
4. ด้านวัฒนธรรม)						
4.1	เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและลดการบุกรุกป่า					
4.2	วัยทำงานในชุมชนมีความสนใจในการทำอาชีพเกษตรกร					
4.3	เมื่อมีการจัดสรรที่ดินในพื้นที่ส่งผลให้ลดการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน					
4.4	การใช้ประโยชน์จากที่ดินมีการเปลี่ยนจากการเกษตรเป็นอุตสาหกรรม					
4.5	เกิดความภูมิใจและร่วมมือกันอนุรักษ์หวงแหน ที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ประโยชน์ต่อไปจากรุ่นสู่รุ่น					

แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
ปัจจัยทางด้านชีวสังคมที่มีผลมาจากการจัดที่ดินทำกิน ในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน
ป่าห้วยระบ่า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง

คำถามในแบบสัมภาษณ์นี้เป็นเพียงคำถามเบื้องต้น ผู้สัมภาษณ์ต้องการสอบถามข้อมูล
 เพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของความพึงพอใจ ที่เกิดจากการได้รับการจัดสรรที่ดิน
 ทำกิน

หัวข้อคำถาม

1. ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการนำที่ดินของรัฐมาจัดสรรให้ราษฎรผู้ยากไร้ที่ทำกินได้มีที่
 ทำกิน

.....

.....

.....

2. ท่านหรือสมาชิกในชุมชนมีความมั่นคงในอาชีพหลัก หรืออาชีพรอง อย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่บูรณาการการทำงาน
 ในพื้นที่

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าปัจจัยต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนอยู่มีความเพียงพอหรือควรมี
 ปัจจัยใดเพิ่มเติม

.....

.....

.....

5. ในด้านรายได้ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ท่านคิดว่า หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีการสนับสนุนปัจจัยในแต่ละด้านของกิจกรรม เป็นอย่างไร

5.1 ด้านโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐาน

5.2 ด้านส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

5.3 ด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี/ให้ความรู้

5.4 ด้านการรวมกลุ่ม/จัดตั้งกลุ่มสถาบันเกษตรกร

5.5 ด้านสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ

5.6 ด้านการเชื่อมโยงทางการตลาด

ภาคผนวก ข

เอกสารยืนยันการรับรองการพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : ปิยะพาสานชีวะเคมีที่มีผลมาจากการจัดตั้งต้นตัวใน ในพื้นที่เขตปฎิบัติที่ดินป่าหัวระยะป่า
อำเภอสามโก้ จังหวัดอุทัยธานี
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวศุภิษา ศรีนครินทร์
หน่วยงานต้นสังกัด : คณะเศรษฐศาสตร์
รหัสโครงการวิจัย : 241/613

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 22 สิงหาคม 2561
ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, COOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2561

ลงชื่อ.....

(นายปิยะชาติ บุญเพ็ญ)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุวิพร ภักธสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X-241/2561

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวสมัชญา ศิริเดชสิทธิ์
วัน เดือน ปี เกิด 29 พฤษภาคม 2530
สถานที่เกิด จังหวัดบุรีรัมย์
วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (แขนงวิชาการเงินการธนาคาร) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 2552
ที่อยู่ปัจจุบัน 183 หมู่ 16 ตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

